

Lihona

VUODEN
1829
ilmoitusta
tuoneet
tapahtumat
s. 12

Onko lapseni,
jolla on vamma, valmis
menemään kasteelle? s. 18

Ruoka-aineallergiat:
Tehdään kirkosta
turvallinen paikka, s. 22

Ihmistä määrittävät
kyvyt, eivät
vammat, s. 28

KIRKKO
ON
TÄÄLLÄ

Oaklandin kaupunkik **Pennsylvania**

unta , USA

Tämä pappeuden palautuspaikalla sijaitseva talo on Josephin ja Emman jälleenrakennettu kotitalo Harmonyssa, joka nykyään tunnetaan nimellä Oaklandin kaupunkikunta.

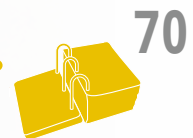
10 seurakuntaa, mukaan luettuna Susquehannan seurakunta Scrantonin vaarnassa

kilometriä pappeuden palautuspaikalta Palmyran temppeliin New Yorkin osavaltiossa

15 ilmoitusta, jotka saatiin Harmonyssa Pennsylvaniassa ja jotka on sisällytetty Oppiin ja liittoihin

prosenttia (suunnilleen) Mormonin kirjasta käännettiin Josephin ja Emman kodissa

1804 Emma Hale (joka myöhemmin solmi avioliiton Joseph Smithin kanssa) syntyy Harmonyssa.

1829 Johannes Kastaja antaa Aaronin pappeuden Joseph Smithille ja Oliver Cowderylle. Myöhemmin Pietari, Jaakob ja Johannes antavat heille Melkisedekin pappeuden.

1960 Tälle paikalle pystytetään pappeuden palauttamisen muistomerkki.

2015 Presidentti Russell M. Nelson vihkii pappeuden palautuspaikan.

Lisää tietoa kirkon historian paikoista on sivustolla history.churchofjesuschrist.org.

Palvelutyötä
sakramentti-
kokouksen avulla
8

Erityisiä tarpeita,
erityisiä opetuksia
Vanhin Paul B. Pieper
ja Melissa T. Pieper

28

Pappeuden keskeinen
rooli palautuksessa
Vanhin Gary E. Stevenson

12

Ruoka-aineallergioiden
huomioiminen kirkossa
Lisa Ann Thomson

22

Päätös kasteesta

Hiljattain aviomieheni ja minä yritimme päättää, oliko seitsemänvuotias poikamme valmis menemään kasteelle. Hänellä on autismi, joten emme olleet varmoja, ymmärtääkö hän tarpeeksi ollakseen tilivelvollinen tästä päätöksestä. Sivulta 18 voit lukea monista asioista, joita mietimme yrittäessämme tehdä oikean päätöksen.

Kirkon vammaisasiantuntijana tiedän, että monet ihanat ihmiset, joilla on jokin vamma, haluavat tuntea kuuluvansa muiden joukkoon kirkossa. Kaikille veljillemme ja sisarillemme, joilla on jonkinlainen vamma, ja heidän perheilleen sanomme: me rakastamme teitä, me tarvitsemme teitä ja me haluamme oppia, kuinka voimme palvella teitä paremmin.

Useat tämän numeron artikkeleista auttavat meitä ymmärtämään vammaisia ja sitä, kuinka voimme paremmin edistää mukaan ottamista seurakunnissamme ja yhteiskunnassamme:

- S. 28: Vanhin Paul B. Pieper

seitsemänkymmenen koorumista ja hänen vaimonsa Melissa, joilla on vammainen lapsi, antavat toivoa ja kannustusta vanhemmille.

- S. 21: Oman artikkelini lopusta löydät ideoita siihen, kuinka vammaisia jäseniä voi huomioida paremmin kirkon oppiaiheissa ja tehtävissä.
- S. Y16: Vanhemmat voivat hyödyntää *Ystävän* tätä kertomusta auttaakseen lapsiaan näkemään esimerkin siitä, kuinka olla ystävä jollekulle vammaiselle.

Kun luet tätä numeroa, muista, että "sielujen arvo on suuri Jumalan silmissä" (OL 18:10). Me voimme luoda rakastavan, mukaan ottavan ympäristön kotona ja kirkossa niin että kaikilla, jotka haluavat tulla ja olla Jeesuksen kaltaisia, on se mahdollisuus.

Rakkain terveisin

Katie Edna Steed

vammaisasiantuntija, pappeuden ja perheasiain osasto

Sisällys

5 Aaronin pappeuden palauttaminen

6 Henkilökuvia uskosta

Lini Uilaau

Linillä oli aiemmin vaikeuksia vihaisuuden kanssa. Mutta Jeesuksen Kristuksen evankeliumi on auttanut häntä korvaamaan vihaisuuden rauhalla.

8 Palvelutyön periaatteita

Palvelutyötä sakramenttikokouksen avulla

Sakramenttikokous antaa meille mahdollisuuksia tuntea yhteyttä muihin ja palvella heitä.

12 Pappeuden keskeinen rooli palautuksessa

Vanhin Gary E. Stevenson

Sen ansiosta, että pappeus palautettiin maan päälle, evankeliumin palautus pystyi jatkumaan.

18 Onko lapseni, jolla on vamma, valmis menemään kasteelle?

Katie Edna Steed

Poikamme oli täyttämässä kahdeksan. Mutta kuinka voisimme olla varmoja siitä, että hän olisi valmis kasteelle?

22 Ruoka-aineallergioiden huomioiminen kirkossa

Lisa Ann Thomson

Toisinaan osoitamme ruoan välityksellä rakkauttamme. Mutta vaikeiden ruoka-aineallergioiden kohdalla ruoan puuttuminen voi myös olla rakkauden ilmaus.

28 Erityisiä tarpeita, erityisiä opetuksia

Vanhin Paul B. Pieper ja Melissa T. Pieper

Tyttärellämme on erityistarpeita. Olemme oppineet häneltä enemmän kuin olisimme koskaan osanneet kuvitella.

32 Myöhempien aikojen pyhien kertomaa

Opettaja kuulee profeetan äänen odottamattomassa paikassa, mies tekee valinnan työpaikan ja evankeliumin välillä, aviopari rukoilee syntymättömän lapsensa turvallisuuden puolesta, miehen sydän avautuu hänen käytyään temppelissä.

36 Kotimme, perheemme

Rakkauden lahja

Faith S. Watson

Näin taivaallisen Isän meille antaman rakkauden lahjan aviomieheni lempeässä pappeuden siunauksessa tyttövauvallemme.

38 Tule ja seuraa minua – Mormonin kirja

Nämä viikoittaiset artikkelit voivat tukea Mormonin kirjan tutkimistasi tässä kuussa.

Nopeaa luettavaa

Tule ja seuraa minua – opetusohjelmaa
tukevaa aineistoa

Kannessa
Teille, palvelustove-
reille, Linda Curley
Christensen ja
Michael Malm

Osastot

Nuorille aikuisille

42

Deittailun maailmassa suunnittaminen voi olla pelottavaa – mutta sen ei tarvitse olla. Lue kertomuksia muilta nuorilta aikuisilta, jotka ovat onnistuneesti päässeet irti iankaikkisen kumppanin löytämisen aiheuttamista paineista.

Nuorille

50

Opi Nuorten Naisten järjestön historiasta.

Lapsille
Ystävä

Opi Abisista ja tapaa ystäviä Saksasta.

KESÄKUUN VAIN SÄHKÖISENÄ JULKAISTAVAT ARTIKKELIT

Hän tarvitsi pappeuden siunauksen. Voisinko minä antaa sen?

O'Dale Johnson

Nuori aikuinen kertoo, kuinka hän voitti pappeuden siunausten antamista koskevan pelkonsa.

Mitä tyttärenti vamma opetti minulle armosta

Jeffrey S. McClellan

Isä kertoo näkemyksensä siitä, kuinka Jeesuksen Kristuksen armo antaa hänelle toivoa hänen omassa tilanteessaan.

Luotin toisiin vaikutelmiin ja Hengen johdatukseen

Marie Netzler

Nuori aikuinen Uudessa-Seelannissa kertoo, kuinka sillä, että hän antoi jollekulle uuden tilaisuuden, oli suuri vaikutus hänen omaan elämäänsä.

Sinkkuna oleminen muistuttaa minua luottamaan Jumalan koko suunnitelmaan minua varten

Christina Cotterall

Nuori naimaton aikuinen kertoo, kuinka hän löysi elämänsä uuden toivon, kun asiat eivät sujuneetkaan hänen suunnitelmiansa mukaisesti.

LUE LISÄÄ

Evankeliumiaihiainen kirjasto -sovelluksessa ja sivustolla liahona.churchofjesuschrist.org voit:

- nähdä lehden uusimman numeron
- löytää sisältöä, joka julkaistaan vain sähköisenä
- hakea aiempia numeroita
- lähettää omia kertomuksia ja antaa palautetta
- tilata lehden tai tehdä lahjatilauksen
- tehostaa tutkimista sähköisin työkaluin
- jakaa mieluisia artikkeleita ja videoita
- ladata tai tulostaa artikkeleita
- kuunnella mieluisia artikkeleita.

OTA MEIHIN YHTEYTTÄ

Lähetä kysymyksiä ja palautteita sähköpostitse osoitteeseen liahona@churchofjesuschrist.org.

Lähetä kertomuksiasi sivustolla liahona.churchofjesuschrist.org tai postitse osoitteeseen

Liahona, Fl. 23

50 E. North Temple Street
Salt Lake City, UT 84150-0023, USA

KESÄKUUN 2020, 72. VUOSIKERTA, NUMERO 6 LIAHONA 16721 130

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kansainvälinen julkaisu

Ensimmäinen presidenttikunta:

Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

Kahdentoista apostolin koorumi:

M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Vastaava päätoimittaja:

Randy D. Funk
Neuvojat: Becky Craven, Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Walter F. González, Larry S. Kacher, Jan E. Newman, Adrián Ochoa, Michael T. Ringwood, Vern P. Stanfill

Toiminnanjohtaja:

Richard I. Heaton

Kirkon lehtien johtaja:

Allan R. Loyborg

Liiketoiminnan johtaja:

Garry Cannon

Päätoimittaja:

Adam C. Olson

Apulaispäätoimittaja:

Ryan Carr

Julkaisuavustaja:

Camila Castrillón

Toimittajat: David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Garrett H. Garff, Jon Ryan Jensen, Aaron Johnston, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Lori Fuller Sosa, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Taiteellinen johtaja:

Todd R. Peterson

Suunnittelu:

Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Joshua Dennis, David Green, Colleen Hinkley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Aleni Regehr, Mark W. Robison, K. Nicole Walkenhorst

Aineettoman omaisuuden

koordinaattori: Collette Nebeker Aune

Tuotantopäällikkö:

Jane Ann Peters

Tuotanto:

Ira Glen Adair, Julie Burdett, José Chavez, Thomas G. Cronin, Bryan W. Gygil, Ginny J. Nilson, Marissa M. Smith

Painatuksen valmistelu:

Joshua Dennis, Ammon Harris

Painatusjohtaja:

Steven T. Lewis

Levikkijohtaja:

Nelson Gonzalez

Kotimaansivut:

Timo Lehto

Sähköposti:

timppa.lehto@gmail.com

Jakelu: Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga MSR Filialen

Sveagatan 8 A, 44132 Alingsås, Sverige

Tilaustiedot:

Tilaukset ja osoitteenmuutokset tehdään asiakaspalveluun:

Puhelinnumero: +46 (0) 8500 655 20

Sähköposti: rccstockholm@churchofjesuschrist.org

Verkkotilaukset: store.churchofjesuschrist.org

Vuositilauhint: 9,20 €

Toimitettavaksi käsiteltävät tiedot

Verkkotilaukset ja tiedustelut verkossa osoitteessa liahona.churchofjesuschrist.org tai postitse osoitteella *Liahona*, Fl. 23, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0023, USA tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@churchofjesuschrist.org.

Liahona (Mormonin kirjan sana, joka tarkoittaa 'kompssia' tai 'suunnannäyttäjää') ilmestyy albanian, armenian, bulgarian, cebun, englannin, espanjan, fidžin, hollannin, indonesian, islannin, italian, japanin, khmerin, kiinan

(sekä tavallisin että yksinkertaistettu kirjoitusmerkein), kiribatian, korean, kreikan, kroatian, latvian, liettuan, malagasin, marshallin, mongolin, norjan, portugalil, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, samoan, sloveenin, suahilin, suomen, tagalogin, tahitin, tanskan, thain, tongan, tšekin, ukrainan, unkarin, urdun, venäjän, vietnamin ja viron kielellä. (Ilmestymiskerrat vaihtelevat kielittäin.)

© 2020 Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Printed in the United States of America.

Tekijänoikeustiedot: Ellei toisin ole mainittu, voit kopioida aineistoa *Liahonasta* henkilökohtaiseen ei-kaupalliseen käyttöön (kuten kirkon tehtäviin). Tämä oikeus voidaan kumota milloin tahansa. Kuva-aineistoa ei kuitenkaan saa kopioida, mikäli se kielletään kuvituksen lähdemerkinnässä.

Tekijänoikeutta koskevat kysymykset tulee lähettää osoitteeseen: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Fl. 13, Salt Lake City, UT 84150, USA, tai sähköpostiosoitteeseen cor-intellectualproperty@churchofjesuschrist.org.

For Readers in the United States and Canada: June 2020 Vol. 72 No. 6. LIAHONA (USPS 311-480) Finnish (ISSN 1522-9181) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Aaronin pappeuden palauttaminen

Toukokuun 15. päivänä 1829 Johannes Kastaja antoi Aaronin pappeuden Joseph Smithille ja Oliver Cowderylle. Nämä poiminnat heidän sitä tärkeää päivää koskevista muistoistaan osoittavat, miten ihmeellinen tapahtuma se oli.

”**L**uonamme tällöin käynyt ja pappeuden meille antanut sanansaattaja sanoi, että **hänen nimensä oli Johannes, sama, jota kutsutaan Johannes Kastajaksi Uudessa testamentissa**, ja että hän toimi Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen käskystä, joilla oli hallussaan Melkisedekin pappeuden avaimet.”

Joseph Smith, kohdassa JS-H 1:72, lihavointi lisätty

Oliver Cowdery oli Joseph Smithin kanssa myös vuonna 1836, kun pappeuden avaimet palautettiin Kirtlandin temppelissä.

”Ikään kuin keskeltä iankaikkisuutta, **Lunastajan ääni puhui rauhaa meille, samalla kun väli-verho avattiin ja Jumalan enkeli laskeutui alas kirkkauteen puettuna** ja antoi innokkaasti odotetun sanoman sekä parannuksen evankeliumin avaimet. Mikä ilo! Mikä ihme! Mikä hämmästy!”

Oliver Cowdery, kohdassa JS-H 1:71, viite, lihavointi lisätty.

Raamatun videon kuva siitä, kun Johannes Kastaja kastaa Jeesuksen Kristuksen.

Susquehannajoki Harmoinyssa Pennsylvaniassa lähellä sitä paikkaa, jossa Joseph Smith ja Oliver Cowdery kastettiin 15. toukokuuta 1829.

Lisää tietoa pappeuden palautamisesta ja sen ehdottoman tärkeästä roolista on vanhin Gary E. Stevensonin artikkelissa ”Pappeuden keskeinen rooli palautuksessa” sivulla 12.

Lini Uilaau

Savai'i, Samoa

Aiemmin Lini kamppaili vihaisuuden ja kärsimättömyyden tunteiden kanssa. Mutta kun Lini ja hänen aviomiehensä liittyivät Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkkoon, Lini huomasi näiden tunteiden häviävän, kun hän eli evankeliumin mukaan.

LESLIE NILSSON, VALOKUVAAJA

Aloin tutkia evankeliumia ja kirkon opetuksen kautta opin, kuinka Jeesus rakasti lapsia. Hän oli heille aina hyvin ystävällinen.

Aloin pyrkiä olemaan enemmän Jeesuksen kaltainen. Pysin nyt rakastamaan kaikkia perheeni jäseniä paremmin. Vietän enemmän aikaa heidän kanssaan ja käytän enemmän aikaa heidän tarpeidensa tunnistamiseen. Luemme perheenä pyhiä kirjoituksia ja rukoilemme yhdessä joka ilta.

Sydämeni on nykyään paljon hellempi. Tunnen kodissamme enemmän rakkautta, rauhaa ja onnellisuutta, kun noudatamme Jeesuksen Kristuksen opetuksia. Olen kiitollinen siitä, kuinka evankeliumi auttaa minua oppimaan, kuinka olla parempi vaimo, äiti ja isoäiti.

LUE LISÄÄ

Lisää tietoa Linin uskon matkasta, mukaan lukien lisää valokuvia, on tämän artikkelin verkkoversiossa ja Evankeliumi-aiheinen kirjasto -sovelluksessa osoitteessa **churchofjesus.christ.org/go/6206**.

Lue, mitä vanhin Neil L. Andersen opettaa siitä, kuinka rakkautemme Herraa kohtaan innoittaa meitä tulemaan paremmiksi: **churchofjesus.christ.org/go/6207**.

Palvelutyön periaatteita

PALVELUTYÖTÄ SAKRAMENTTI- KOKOUKSEN AVULLA

*Sakramenttikokous tarjoaa mahdollisuuksia
tuntea yhteyttä muihin ja palvella heitä.*

Sakramenttikokous on aikaa, jolloin saamme hengellistä ravintoa ja mietimme henkilökohtaisesti Vapahtajaa ja Hänen sovitustaan. Kun joka viikko nautimme sakramentin, me rakennumme yhdessä (ks. OL 84:110). Mutta jotkut seurakuntamme jäsenistä kantavat mukanaan raskaita kuormia tai eivät ole paikalla lainkaan.

Seuraavassa on muutamia mahdollisia tapoja, joilla voisimme hyödyntää tätä pyhää hetkeä palvellaksemme muita ja vaikuttaaksemme heidän elämäänsä.

TEE OMALTA OSALTASI SAKRAMENTTIKOKOUKSESTA PAREMPI NIILLE, JOITA PALVELET

Ensimmäinen askel siinä, että oppii palvelemaan, on se, että tutustuu yksilöihin tai perheisiin ja heidän tarpeisiinsa. Saatat löytää tapoja tehdä sakramenttikokouksesta heille paremman kokemuksen ihan vain tutustumalla heihin paremmin.

Mindylle, joka on kahden taaperon nuori äiti, palvelutyösisaren yksinkertaisilla ponnisteluilla oli valtava vaikutus hänen sakramenttikokouskokemuksensa joka viikko.

”Aviomieheni työaikataulun vuoksi vien kaksostyttäremme joka viikko yksin kirkkoon”, Mindy selittää. ”On aivan ylivoimaista yrittää selvittää koko sakramenttikokouksesta kahden puuhakkaan taaperon kanssa, mutta

palvelutyösisareni on ottanut asiakseen auttaa minua.

Tämä sisar istuu kanssamme ja auttaa minua huolehtimaan työstäni joka viikko. Jo se, että hän istuu vieressäni, merkitsee minulle hyvin paljon ja todella helpottaa ahdistustani tyttärieni kiukunpuuskien tai touhotuksen

hetkinä. En usko hänen koskaan arvaavan, kuinka hänen toimensa ovat vaikuttaneet minuun tänä aikana elämässäni. Hän huomasi tarpeeni, kun olin nuori, ahdistunut äiti, ja hänen avullaan kirkko on meille kaikille rauhallinen ja onnellinen paikka.”

Ideita niiden auttamiseksi, joilla on erityistarpeita

- Neuvottele jäsenten tarpeista vanhinten koorumin ja Apuyhdistyksen johtohenkilöiden kanssa.
- Johtohenkilöt suunnittelevat sakramenttikokouspuheet täyttämään jäsenten tarpeita. Jos ne, joita palvelet, hyötyisivät tietyin sanoman kuulemisesta, kerro tästä ajatuksesta johtohenkilöillesi.
- Jos tiedät, että jollakulla on jokin vamma tai ruoka-aineallergia, joka estää häntä nauttimasta sakramentin siunauksista, kysy häneltä lisätietoja ja sitä, mitä mukautuksia voisi tehdä, jotta hänen jumalanpalveluskokemuksistaan tulisi parempi. Kerro näistä tiedoista johtohenkilöillesi.¹
- Jos joku, jota palvelet tai josta tiedät, on vuoteenomana joko pysyvästi tai väliaikaisesti, kysy piispaltanne, voiko sakramentin antaa tälle henkilölle hänen kotonaan. Voisit myös tehdä muistiinpanoja sakramenttikokouksen aikana ja jakaa ne puhelimesta, sähköpostitse tai henkilökohtaisesti.
- Jos jollakulla, jota palvelet, on pieniä lapsia, voisit tarjoutua auttamaan häntä sakramenttikokouksen aikana.
- Jos joku, jota palvelet, ei tule usein sakramenttikokoukseen, yritä ymmärtää ja mieti, millä tavoin voit auttaa. Jos hän tarvitsee kyytiä, voisit tarjota hänelle sitä. Jos hän ei tunne saavansa tukea perheeltään, voisit pyytää häntä istumaan viereesi. Voisit esittää erityisiä kutsuja, jotka auttavat häntä tuntemaan olevansa tervetullut ja kaivattu sakramenttikokouksessa.

MUISTA, ETTÄ YKSINKERTAISILLA TEOILLA ON SUURI VAIKUTUS

Puhuessaan palvelutyöstä sisar Jean B. Bingham, Apuyhdistyksen ylijohtaja, opetti: ”Joskus ajattelemme, että meidän on tehtävä jotakin suurta ja sankarillista, jotta se ’laskettaisiin’ lähimmäistemme palvelemiseksi. Silti yksinkertaisilla palveluksilla voi olla syvälinen vaikutus muihin – sekä itseemme.”²

Belgiassa eräässä pienessä seurakunnassa Evita tarjoutuu usein kirkon kokouksissa tulkkaamaan espanjankielisille vierailijoille ja jäsenille. Kerran Evita esiteltiin henkilölle, joka oli kotoisin Dominikaanisesta tasavallasta ja joka oli tutustumassa kirkkoon. Mies osasi jonkin verran englantia, mutta hänen äidinkieltänsä on espanja. Niinpä Evita tarjoutui vaivihkaa tulkkaamaan hänelle sakramenttikokouksessa, jotta hän tuntisi olonsa kotoisammaksi.

”Tulkkaaminen voi joskus tehdä lepopäivästäni vähän rauhattomamman”, Evita sanoo. ”Mutta se, että noudatan innoitusta kysyä muilta, tarvitsevatko he tulkkausta, antaa minulle ehdottomasti ilon ja lämmön tunteen tietäessäni, että voin auttaa heitä tuntemaan Hengen ja nauttimaan kokouksista, joihin he osallistuvat.”

Ideita siihen, kuinka auttaa yksinkertaisin teoin

- Kysy johtohenkilöiltä, kuka saattaisi tarvita hieman ylimääräistä palvelua sakramenttikokouksen aikana. Tai jos tiedät jonkun tarvitsevan sellaista, pidä huoli siitä, että johtohenkilösi ovat tietoisia heistä.
- Istu hiljaa, kun odotat kokouksen alkamista. Tämä auttaa muita koolla olevia särkyneitä sydämiä ja surevia henkiä, joita on ympärillä³. He tarvitsevat rauhaa, joka tulee kunnioituksesta pyhässä paikassa.
- Voisit paastosunnuntaina omistaa paastosi ja rukouksesi jollekulle, jota palvelet ja joka saattaa tarvita ylimääräistä lohtua.
- Kysy rukouksessa, onko sakramenttikokouksessa joku, joka voisi hyötyä siitä, että istut hänen vieressään tai lähellään kokouksen aikana, tai onko jokin muu tapa, jolla voit olla avuksi.

On tärkeää pitää huoli siitä, että kaikki, jotka osallistuvat sakramenttikokoukseen, tuntevat olevansa tervetulleita ja saavansa hengellistä ravintoa.

SAKRAMENTTIKOKOUS VOI OLLA LÄMMINHENKINEN PAIKKA KAIKILLE

Presidentti Joseph Fielding Smith (1876–1972) opetti: ”Sakramenttikokous on kaikkein pyhin kaikista kirkon kokouksista.”⁴ Siinä tapauksessa on tärkeää pitää huoli siitä, että kaikki, jotka osallistuvat sakramenttikokoukseen, tuntevat olevansa tervetulleita ja saavansa hengellistä ravintoa – varsinkin uudet jäsenet tai jäsenet, jotka eivät ole käyneet vähään aikaan.

Merania Uudesta Etelä-Walesista Australiasta ystävystyi naisen kanssa, joka oli tutustumassa kirkkoon hänen seurakunnassaan. ”Nyt hänestä on tullut yksi parhaista ystäväistäni”, Merania kertoo. ”Minusta on mukavaa istua hänen vieressään sakramenttikokouksessa joka viikko, ja kysyn aina häneltä, mitä hänelle kuuluu ja onko jotakin, mitä voin tehdä hänen avukseen.” Jonkin ajan kuluttua Meranian ystävä meni kasteelle. Seurakuntalaisten ponnisteluilla sekä sakramenttikokouksen lämmihenkisellä ilmapiirillä oli valtavan suuri vaikutus hänen päätökseensä.

Ideita palaavien tai uusien jäsenten palvelemiseen

- Kun sinulla on puhe sakramenttikokouksessa, voisit kutsua ystäviä, sukulaisia ja muita kuuntelemaan puhettasi.
- Voisit panna merkille niitä, jotka ovat yksin tai ehkä tarvitsevat apua, ja toivottaa heidät tervetulleiksi. Kysy, voitko istua heidän viereensä, tai pyydä heitä istumaan viereesi.
- Kun kokous päättyy, voisit kutsua ne, joita palvelet, ja muita ihmisiä tuleviin kirkon tapahtumiin, temppeliin tai johonkin yhteiseen toimintaan.
- Jos joku, jota palvelet, osallistuu sakramenttikokoukseen eikä hän ole ollut siellä vähään aikaan, voit kysyä häneltä, onko hänellä kysymyksiä siitä, mitä opetettiin. Sano hänelle, että hän voi aina kysyä sinulta, jos on jokin sana, kertomus tai opinkohta, jota hän ei ole ymmärtänyt. Voitte tarvittaessa etsiä vastaukset yhdessä. ■

VIITTEET

1. Voisit lukea artikkelin ”Neljä tapaa palvella perheitä, joissa on vammaisia” (vain sähköisenä julkaistava artikkeli), *Liahona*, kesäkuu 2018; tai ”Ruoka-aineallergioiden huomioiminen kirkossa” tämän lehden sivulla 22.
2. Jean B. Bingham, ”Palvelutyötä Vapahtajan tavalla”, *Liahona*, toukokuu 2018, s. 104.
3. Ks. Jeffrey R. Holland, ”Katsokaa: Jumalan Karitsa”, *Liahona*, toukokuu 2019, s. 46.
4. Joseph Fielding Smith, *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Fielding Smith*, 2013, s. 99.

Vanhin Gary E. Stevenson

kahdentoista
apostolin
koorumista

Pappeuden keskeinen rooli

PALAUTUKSESSA

Ellei pappeutta olisi palautettu maan päälle,
evankeliumin palautus ei olisi ollut mahdollista.

Huhtikuuhun 1829 mennessä Joseph Smith oli saanut jumalallisia vierailuja lähes kymmenen vuoden ajan. Vuonna 1820, kun Joseph oli 14-vuotias, Isä ja Poika ilmestyivät hänelle hänen kotinsa lähellä olevassa lehdossa (ks. JS–H 1:5–17).¹ Enkeli Moronin ensimmäinen käynti tapahtui vuonna 1823, minkä jälkeen hän kävi Josephin luona vuosittain ja opetti ja ohjasi Josephia vuoteen 1827 asti, jolloin Joseph sai levyille kirjoitetun muinaisen aikakirjan, josta tuli myöhemmin Mormonin kirja (ks. JS–H 1:30–54).

Puolentoista vuoden ajan levyjen saamisen jälkeen Josephilla oli kuitenkin vaikeuksia kääntää aikakirjaa, koska paikkakuntalaiset ahdistelivat, kirjurit vaihtuivat ja osa käsikirjoituksesta katosi. Se oli Josephille turhauttavaa ja tuskallista aikaa. (Ks. JS–H 1:58–62; OL 3.)

Mutta kaikki muuttui huhtikuussa 1829, kun Josephin luo saapui opettaja nimeltään Oliver Cowdery, josta tuli Josephin kokopäivätoiminen kirjuri. Silloin Mormonin kirjan kääntäminen nopeutui kiihtyvällä tahdilla.

Kun syksyllä 1828 Joseph oli käyttänyt suuren osan ajastaan työskennellen maatilallaan Harmonyssa Pennsylvaniassa elättääkseen perheensä, niin vuonna 1829 hän käänsi kaiken huomionsa Mormonin kirjan kääntämiseen. Lyhyen aikaa kirjureina toimivat Josephin vaimo Emma ja Josephin veli Samuel. Samaan aikaan Oliver Cowdery asui Josephin vanhempien kotona New Yorkin osavaltiossa.

Kuultuaan levyistä ja niiden kääntämisestä Oliver kiinnostui asiasta ja halusi tietää, olivatko nämä asiat Jumalasta. ”Hän oli eräänä yönä levolle laskeuduttuaan huutanut Herran puoleen saadakseen tietää, olivatko asiat niin”, Joseph kirjoitti, ”ja Herra oli ilmoittanut hänelle, että ne olivat tosia.”²

Oliver matkusti heti 225 kilometrin matkan Harmonyyn tapaamaan Josephia. Oliver oli vastaus Josephin rukouksiin. Kaksi päivää sen jälkeen kun he olivat tavanneet huhtikuussa, Mormonin kirjan kääntäminen pääsi jatkumaan nopealla tahdilla, ja – mikä hämmästyttävää – arviolta 60–65 työpäivän jälkeen käännös oli lähes valmis. Koko käännös valmistui 30. kesäkuuta.

Profeetta Joseph on ehkä ajatellut, että koko hänen työnsä oli tulossa valmiiksi, kunhan hän olisi suorittanut enkelisanansaattajan antaman

jumalallisen tehtävän kääntää ja julkaista muinainen aika-kirja. Vähänpä profeetta silloin tiesi, että hänen perustavaa laatua oleva työnsä Jeesuksen Kristuksen evankeliumin palautamisessa ei ollut päättymässä vaan vasta alkamassa.

Harva historian tapahtuma vetää vertoja merkittävyysdellä sille, mitä tapahtui keväällä

*Mormonin kirjan kääntämisen
ihmeen lisäksi pian ilmestyivät
enkelit ja antoivat pappeuden
valtuuden Josephille ja
Oliverille.*

1829. Oliver kuvaili tätä huomattavaa palautuksen vaihetta ”[aikoina], jotka eivät unohdu milloinkaan” (JS–H 1:71, viite). Mormonin kirjan kääntämisen ihmeen lisäksi pian ilmestyivät enkelit ja antoivat pappeuden valtuuden Josephille ja Oliverille. Tämä kääntämisen ja palautuksen ilmoitusta tuova ajanjakso ohjasi ja laajensi Josephin näkemystä sekä valmisti tietä kirkon viralliselle järjestämiselle vuotta myöhemmin.

Aaronin pappeuden palautus

Mormonin kirjaa kääntäessään Joseph ja Oliver huomasivat lukuisia kohtia, jotka koskivat kastetta ja valtuutta. Josephille oli aiemmin kerrottu, että ”Herra [antaisi] pyhän pappeuden joillekuille”³. Toukokuun 15. päivänä 1829 Joseph ja Oliver vetäytyivät syrjäiseen paikkaan läheisessä sokeri-vaahteralehdossa ”tiedustelemaan Herralta rukouksessa Hänen minua koskevaa tahtoaan”⁴.

Kun he rukoilivat, Lunastajan ääni puhui heille rauhaa, ”samalla kun väliverho avattiin ja Jumalan enkeli laskeutui alas kirkkauteen puettuna ja antoi innokkaasti odotetun sanoman sekä parannuksen evankeliumin avaimet” (JS–H 1:71, viite). Enkeli kertoi olevansa Johannes, ”sama, jota kutsutaan Johannes Kastajaksi Uudessa testamentissa, ja että hän toimi Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen käskystä, joilla oli hallussaan Melkisedekin pappeuden avaimet” (JS–H 1:72).

Joseph ja Oliver polvistuivat, ja ylösnoussut Johannes asetti kätensä heidän päänsä päälle ja antoi heille Aaronin pappeuden, ”joka pitää

hallussaan enkelien palveluksen ja parannuksen evankeliumin sekä syntien anteeksisaamiseksi suoritettavan upotuskasteen avaimet” (JS–H 1:69; ks. myös OL 13:1). Heille luvattiin, että ”aikanaan” heille annettaisiin lisää pappeuden valtuutta. Josephia kutsuttiin ”kirkon ensimmäiseksi vanhimmaksiksi ja häntä (Oliver Cowderya) toiseksi” (JS–H 1:72). Lisäksi heitä käskettiin kastamaan toinen toisensa – ensin Josephin tuli kastaa Oliver ja sitten Oliverin tuli kastaa Joseph.

Jossakin vaiheessa sinä päivänä nämä kaksi ”menivät veden äärelle” Susquehannajoen varrella saadakseen kasteen. Heidän ”oli pakko pitää salassa ne seikat, että [he olivat] saaneet pappeuden ja ottaneet kasteen, sen vainon hengen vuoksi, jota oli jo ilmennyt naapuristossa” (JS–H 1:74). Joki toimi kevättulvien aikaan kaupankäynnin ja liikenteen pääkulkureittinä,

ja sitä pitkin kulki aluksia jatkuvana virtana. On mahdollista, että Joseph ja Oliver odottivat, kunnes oli tullut hämärä, tai että he hyödynsivät tulva-kautta ja etsivät tulva-alueelta syrjäisemmän paikan.⁵

Kun he olivat kastaneet toinen toisensa, Joseph asetti Oliverin Aaronin pappeuteen. Sitten Oliver asetti Josephin, kuten enkeli oli käskennyt heitä. Presidentti Joseph Fielding Smith opetti, että kasteen jälkeen oli välttämätöntä vahvistaa alkuperäinen asettaminen, jonka he olivat saaneet Johannes Kastajan käsien alla, ”*sinetöidä uudestaan* nuo siunaukset oikeassa järjestyksessä”⁶.

Melkisedekin pappeuden palautus

Meillä on vähemmän tietoa siitä, kun Pietari, Jaakob ja Johannes kävivät Josephin ja Oliverin luona ja palauttivat Melkisedekin pappeuden. Eri tulkinnat, jotka perustuvat muistin varaisiin kertomuksiin, sijoittavat tapahtuman kevääseen 1829, kenties toukokuun loppuun tai kesäkuuhun, tai joitakin kuukausia myöhemmäksi.⁷ Joseph ja Oliver eivät koskaan merkinneet muistiin ajankohtaa, jolloin Pietari, Jaakob ja Johannes ilmes-tyivät, kuten he merkitsivät muistiin ajankohdan Johannes Kastajan ja Aaronin pappeuden palautuksen osalta. Kenties he eivät tuossa varhaisessa vaiheessa täysin ymmärtäneet pappeuden luonnetta tai sen jakautumista. Josephin ymmärrys pappeudesta tuli vähitellen.

Vuosina 1830–1835 pappeusvirkoja selvennettiin ja koorumeja, neuvostoja, johtokuntia ja piispakuntia muodostettiin. Myös termiä *Melkisedekin pappeus* käytettiin nimityksenä ”ylipappeudesta” eli ”suuremmasta pappeudesta” (ks. OL 107:9; 84:19) vasta vuonna 1835 (ks. OL 107:2–4).

Joseph antoi paikasta suurpiirteisiä tietoja. Vuonna 1842 hän muisteli kuulleen ”Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen äänen erämaassa – – Harmonyn ja – – Colesvillen välillä Susquehannajoen rannalla julistavan, että heillä on hallussaan valtakunnan – – avaimet” (OL 128:20).

Tämä viittaa siihen, että Melkisedekin pappeuden palautus tapahtui jossakin sen 45 kilometrin pituisen tien varrella, joka jatkuu Smithien kodista Harmonyssa Pennsylvaniassa Colesvillen kaupunkiin New Yorkin osavaltiossa, missä Joseph Knightin perhe asui. Knightin perhe oli varhaisia kirkon jäseniä ja Joseph Smithin vannoutuneita ystäviä. He lahjoittivat paperia ja ruokatarvikkeita Mormonin kirjan kääntämisen aikana, ja myöhemmin he muodostivat kirkon Colesvillen seurakunnan ydinjoukon.

Sen lisäksi että Joseph ja Oliver saivat Pietarilta, Jaakobilta ja Johannekselta Melkisedekin pappeuden, heidät asetettiin Herran apostoleiksi ja erityisiksi todistajiksi (ks. OL 27:12) ja he saivat avaimet, jotka olivat välttämättömiä aikojen täyttymisen taloudenhoitokauden aloittamiseksi. Nyt

Pappeuden palautus oli keskeinen osa Joseph Smithin jumalallista kutsumusta tämän taloudenhoitokauden ensimmäisenä profeettana.

heillä oli valtuus suorittaa kaikkia pappeuden toimituksia, kuten antaa Pyhän Hengen lahja.

Lisäksi he saivat ”kaikkien kirkon hengellisten siunausten [avaimet]” (OL 107:18), jotka olivat välttämättömiä kirkon järjestämisessä huhtikuussa 1830, ja he saivat ilmoitusta kaiken palauttamiseksi oikeassa järjestyksessään. Hengelliset siunaukset ilmenivät pappeuden valtuudella suoritettuina ihmeinä, parantumisina ja toimituksina. Vuonna 1836 tuli muita enkeli-sanansaattajia antamaan Israelin kokoamiseen ja temppelityöhön liittyvät pappeuden avaimet (ks. OL 110).

Pappeuden palauttamisen seuraukset

Presidentti David O. McKay (1873–1970) opetti, että Vapahtajan palautetun kirkon tärkein ominaispiirre on ”suoran ilmoituksen kautta saatu jumalallinen valtuus”⁸. Ellei pappeutta olisi palautettu maan päälle, evankeliumin palautus

*Olkoon jokainen meistä
halukas osallistumaan
evankeliumin jatkuvaan
palautukseen ottamalla
innokkaasti vastaan sen,
mitä nykyajan profeetat
ovat ilmoittaneet, ja
toteuttamaan sitä
käytännössä.*

ei olisi ollut mahdollista. Pappuus valtuuttaa toimitusten suorittamisen ja antaa puitteet Herran kirkon johtamiselle maan päällä.

Joseph järjesti kirkon virallisesti 6. huhtikuuta 1830. Muutaman seuraavan vuoden aikana ensimmäinen presidenttikunta ja kahdentoista apostolin koorumi järjestettiin.

Kirkon presidentin johdolla pappeuden avaimia delegoidaan paikallisille johtohenkilöille maailmanlaajuisesti, minkä ansiosta evankeliumi ”vierii maan ääriin” (OL 65:2).

Pappeuden palautus oli keskeinen osa Joseph Smithin jumalallista kutsumusta tämän taloudenhoitokauden ensimmäisenä profeettana. Opin ja liittojen esipuheessa Herra selitti: ”Sen tähden, koska minä, Herra, tiesin suuren onnettomuuden, joka kohtaisi maan asukkaita, minä kutsuin palvelijaani Joseph Smith nuorempaa ja puhuin hänelle taivaasta ja annoin hänelle käskyjä” (OL 1:17).

Ennen Johannes Kastajan käyntiä toukokuussa 1829 Joseph keskittyi Mormonin kirjan kääntämiseen. Aaronin pappeuden ja Melkisedekin pappeuden palauttamisen myötä hän ymmärsi, että hänen kutsumiseensa sisältyi paljon muutakin. Valtuuden saaminen taivaasta valmisti Josephia edelleen kantamaan vastuunsa näkijänä, kääntäjänä, profeettana ja Jeesuksen Kristuksen apostolina (ks. OL 21:1).

Vanhin Robert D. Hales (1932–2017) kahdentoista apostolin koorumista kuvaili, millaista elämämme olisi ilman pappeutta: ”Jos maan päällä ei olisi pappeuden voimaa, vastustajalla olisi vapaus hallita ja vallita rajattomasti. Ei olisi Pyhän Hengen lahjaa ohjaamassa ja valaisemassa meitä; ei profeettoja, jotka puhuvat Herran nimessä; ei temppeleitä, joissa voimme solmia pyhiä, iankaikkisia liittoja; ei valtuutta siunata tai kastaa, parantaa tai lohduttaa. Ilman pappeuden voimaa ’koko maa hävitettäisiin täysin’ (ks. OL 2:1–3). Ei olisi valoa, ei toivoa – vain pimeyttä.”⁹

Pappeuden toimitusten saaminen on keskeistä Herran työssä, joka on ”ihmisen kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttaminen” (Moos. 1:39). Kaste ja konfirmointi, temppeliendaumentti ja sinetöiminen ajaksi ja iankaikkisuudeksi ovat välttämättömiä pelastuksellemme. Perheiden

yhdistäminen ja sinetöiminen temppelissä ihmisten puolesta verhon kummallakin puolella on mahdollista ainoastaan pappeuden valtuuden ja avainten avulla kirkon presidentin johdolla.

Jatkuva palautus

Millä tavoin pappeuden valtuus voi innoittaa sinua osallistumaan kirkon jatkuvaan palautukseen? Emme ehkä tiedä, mitä tulevaisuus pitää sisällään, mutta on selvää, että palautus jatkuu. Herra ei palauttanut jokaista opinkohtaa tai toimitusta tai antanut kaikkia ohjeita Josephille pyhässä lehdossa, Moronin välityksellä Kumoran-kukkulalla tai kirkon perustamiskokouksessa. Palautus ei tapahtunut yksittäisenä tapahtumana. Sen sijaan Herra ilmoitti asioita Josephille ”rivin rivin päälle” (2. Nefi 28:30), aivan kuten Hän edelleen ilmoittaa asioita profeetoilleen nykyään omien tarkoitustensa ja ajoituksensa mukaisesti.

Katkeamaton profeettojen ketju Joseph Smithin ajoista on puhunut Herran puolesta ja tekee edelleen tietäväksi Hänen tahtonsa. Profeetat näkevät laajemman näkymän ja saavat täsmällistä ohjausta oman aikansa haasteita varten. Presidentti Russell M. Nelson julistaa, että me kaikki ”olemme todistamassa palautuksen tapahtumasarjaa. Jos ajattelette, että kirkko on palautettu kokonaisuudessaan, näette vasta alkua. Paljon enemmän on tulossa.”¹⁰

Palautus ja sinä

Olkoon jokainen meistä halukas osallistumaan evankeliumin jatkuvaan palautukseen ottamalla innokkaasti vastaan sen, mitä nykyajan profeetat ovat ilmoittaneet, ja toteuttamaan sitä käytännössä. Esimerkkinä tästä on eläminen korkeamman ja pyhemmän lain mukaan tekemällä palvelutyötä veljiemme ja sisartemme hyväksi.¹¹ Ja saakoon kukin meistä kestävää evankeliumin iloa kotiin keskittyvästä, kirkon tuke- masta suunnitelmasta opetella oppia, vahvistaa uskoa, pitää käskyt ja vaalia entistä suurempaa henkilökohtaista jumalan- palvelusta, kuten pitämällä koti-iltoja, jotka vastaavat yksilöiden ja perheen tarpeisiin.¹²

Voimme valmistautua Vapahtajan toiseen tulemiseen jouduttamalla Israelin kokoamista verhon kummallakin

puolella.¹³ Voimme toimia paremmin tehdäksemme lepopäivästä ilon päivän sekä sunnuntain jumalanpalveluksessa että kotona.¹⁴ Voimme olla herkempiä Pyhän Hengen johdatukselle tekemällä sen hengellisen työn, joka on tarpeen saadaksemme päivittäin henkilökohtaista ilmoitusta.¹⁵

Todistan, että taivaat pysyvät avoinna ja että paljon enemmän on tulossa, kun Herra valmistaa meitä edessä olevia jännittäviä aikoja varten. Pappouden palautus sallii Jumalan lasten suorittaa ja vastaanottaa pelastavia toimituksia, ja se antaa nykyajan profeteoille, näkijöille ja ilmoitussensaa- jille valtuuden johtaa Herran valtakuntaa.

Kirkolle ja sen jäsenille tulee päivittäin lukemattomia siunauksia, koska olemme osallisia Herran pappudesta. Ilmaiskaamme kiitollisuutemme päivittäin siitä, että Johannes Kastaja sekä Pietari, Jaakob ja Johannes ilmestyivät ja että Aaronin pappuus ja Melkisedekin pappuus on palautettu tänä viimeisenä ja lopullisena taloudenhoitokautena valmistuen Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen paluuta. ■

VIITTEET

1. Joseph Smith, History, 1838–1856, osa A-1, luotu 11. kesäkuuta 1839 – 24. elokuuta 1843, s. 15, kirkon historian kirjasto.
2. Joseph Smith, julkaisussa *History of the Church*, osa 1, s. 35.
3. Oliver Cowdery, kirje W. W. Phelpsille, julkaisussa *Latter Day Saints' Messenger and Advocate*, lokakuu 1835, s. 199.
4. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 89. Vaikka kauan on ollut se käsitys, että he olivat Susquehannajoen rannalla, niin siltä ajalta olevat aikakirjat viittaavat siihen, että he vetäytyivät sokerivaahteralehtoon maatalan pohjoispuolella (ks. Mark Lyman Staker, "Where Was the Aaronic Priesthood Restored? Identifying the Location of John the Baptist's Appearance, May 15, 1829", *Mormon Historical Studies* 12, nro 2, syyskuu 2011, s. 142–159).
5. Ks. Mark L. Staker, "Where Was the Aaronic Priesthood Restored?", s. 153.
6. Joseph Fielding Smith, *Pelastuksen oppeja*, toim. Bruce R. McConkie, 3 osaa, 1977–1982, osa 1, s. 190.
7. Ks. Larry C. Porter, "Dating the Restoration of the Melchizedek Priesthood", *Ensign*, kesäkuu 1979, s. 5–9; Larry C. Porter, "The Restoration of the Aaronic and Melchizedek Priesthoods", *Ensign*, joulukuu 1996, s. 42–44.
8. David O. McKay, "The Mission of the Church and Its Members", *Improvement Era*, marraskuu 1956, s. 781.
9. Robert D. Hales, "Pappouden siunaukset", *Valkeus*, tammikuu 1996, s. 33.
10. "Latter-day Saint Prophet, Wife and Apostle Share Insights of Global Ministry", newsroom.churchofjesuschrist.org.
11. Ks. Russell M. Nelson, "Palvelemista Jumalan voimalla ja valtuudella", *Liahona*, toukokuu 2018, s. 68–70, 75; Russell M. Nelson, "Palvelutyötä", *Liahona*, toukokuu 2018, s. 100; Henry B. Eyring, "Innoitettua palvelutyötä", *Liahona*, toukokuu 2018, s. 61–64; Jean B.ingham, "Palvelutyötä Vapahtajan tavalla", *Liahona*, toukokuu 2018, s. 104–106.
12. Ks. Russell M. Nelson, "Avaussanat", *Liahona*, marraskuu 2018, s. 6–8; Quentin L. Cook, "Syvä ja kestävä kääntymys taivaalliseen Isään ja Herraan Jeesukseen Kristukseen", *Liahona*, marraskuu 2018, s. 8–12.
13. Ks. Russell M. Nelson, "Toivo Israelin", maailmanlaajuinen nuorten hartaustilaisuus, 3. kesäkuuta 2018, hopeofisrael.churchofjesuschrist.org; Russell M. Nelson, "Sisarten osallistuminen Israelin kokoamiseen", *Liahona*, marraskuu 2018, s. 69–70.
14. Ks. Russell M. Nelson, "Lepopäivä on ilon päivä", *Liahona*, toukokuu 2015, s. 129–132.
15. Ks. Russell M. Nelson, "Ilmoitusta kirkkoa varten, ilmoitusta elämäämme varten", *Liahona*, toukokuu 2018, s. 93–96.

A photograph of a baby's feet in a blue tiled bathtub. The water is clear and reflects the light. The tiles are a light blue color with white grout. The baby's feet are small and pinkish, with toes visible. The water is at a shallow level, covering the ankles.

Onko lapseni, jolla on vamma, valmis mene- mään kasteelle?

Poikamme kahdeksas syntymäpäivä lähestyi. Mutta kuinka voisimme olla varmoja siitä, että hän olisi valmis kasteelle?

Katie Edna Steed

Poikamme David täyttäisi alle vuoden kuluttua kahdeksan. Aviomieheni ja minä halusimme hänen olevan valmis tekemään pyhän kasteenliiton. Se tarkoitti asioita kuten Mormonin kirjan lukemista, kasteenliiton lupauksen tutkimista sekä kastepuhuttelukysymysten läpi käymistä. Olimme tehneet kaikkea tätä Davidin vanhemman siskon kanssa, mutta Davidilla on autismi, joten päätös siitä, pitäisikö hänen mennä kasteelle, ei ollut meille mitenkään yksinkertainen.

Kyllä, me tiesimme, mitä tehdä auttaaksemme häntä valmistautumaan, mutta kaiken tämän valmistautumisen yllä hämmöittivät nämä kysymykset: *Pitäisikö David kastaa? Oliko hän valmis? Tarvitsiko hän kastetta? Ymmärsikö hän, mihin hän sitoutuisi? Kuinka tietäisimme varmasti tekevämme oikein?*

Nämä kysymykset johtivat meidät, kuten monet vanhemmat, joilla on vammainen lapsi, etsimään opillista näkemystä ja henkilökohtaista ilmoitusta.

Vastuullinen ikä vs. vastuullisuus

Jakeessa OL 68:27 sanotaan: ”Ja heidän lapsensa kastettakoon syntyensä anteeksisaamiseksi kahdeksan vuoden iässä ja he saakoot kätten päällepanemisen.”

Jos turvautuisimme yksinomaan tähän pyhien kirjoitusten jakeeseen, päätyisimme siihen, että jokainen kahdeksanvuotias on valmis menemään kasteelle. Pyhissä kirjoituksissa kuitenkin opetetaan:

”Pienet lapset on lunastettu – – minun Ainosyntyiseni kautta;

sen tähden he eivät voi tehdä syntiä, – – ennen kuin he alkavat tulla vastuullisiksi minun edessäni” (OL 29:46–47; ks. myös Moroni 8:7–22).

Kuinka aviomieheni ja minä voisimme ymmärtää, oliko David vastuullinen? Jatkoimme tutkimista.

Opimme kirkon menettelytapojen pohjalta, että yksilön vastuullisuus riippuu sekä hänen toiveistaan että hänen ymmärryksensä tasosta: jos David olisi kelvollinen ja haluaisi mennä kasteelle ja osoittaisi, että häntä voisi pitää vastuullisena, emme saisi pidättää häntä menemästä kasteelle.

Opimme myös, että jos Davidin vamma rajoitti hänen älyllisen kykynsä pienen lapsen tasolle, häntä ei pidettäisi vastuullisena eikä hän tarvitsisi pelastavia toimituksia (ks. *Käsikirja 1: Vaarnanjohtajille ja piispoille*, 2010, 16.1.8; jäsenet, joilla on kysymyksiä kirkon menettelytavoista, voivat neuvotella piispansa kanssa).

Davidin älylliset kyvyt olivat itse asiassa varsin tyypilliset. Mietin silti yhä, oliko David saavuttanut asiaankuuluvan vastuullisuuden tason. Jatkoin yhä tutkimista rukoillen ja toivoin ohjausta, joka toisi minulle rauhan.

Vammaisuus ja viattomuus

Tunnen muutamia vanhempia, joilla on vammainen lapsi ja jotka saavat suurta lohtua lukiessaan, että ne, jotka kulkevat läpi kuolevaisuuden tulematta vastuullisiksi, säilyttävät viattomuuden tilan: ”Kaikki pienet lapset ovat eläviä Kristuksessa – –. Sillä lunastuksen voima tulee kaikkien niiden osaksi, joilla ei ole lakia; – – eikä sellaisia kaste hyödytä lainkaan.” (Moroni 8:22.)

Lisäksi profetta Joseph Smith kuvaili niiden lasten tilaa, jotka kuolevat ennen kuin tulevat vastuullisiksi: ”Ja minä näin myös, että kaikki lapset, jotka kuolevat

ennen kuin saavuttavat vastuullisen iän, pelastuvat taivaan selestiseen valtakuntaan” (OL 137:10).

Tiedän, ettei näille yksilöille kaste ole välttämätön tässä elämässä. Tiesin myös, että Jumala auttaisi meitä tietämään, mikä olisi parhaaksi Davidille.

Tavoittelimme jumalallista johdatusta

Niillä, jotka ovat vammaisia, on monenlaisia kykyjä. Monet henkilöt, joilla on jokin vamma, ovat henkiseltä kehitykseltään yli kahdeksanvuotiaan tasolla ja heidät voidaan kastaa ja konfirmoida, jos he tulevat vastuullisiksi (ks. *Käsikirja 1*, 16.3.5). Toiset eivät tule vastuullisiksi. Tiesin, että aviomieheni ja minä voisimme neuvotella poikamme, Jumalan ja piispamme kanssa, joka on ”tuomarina Israelissa”, jotta meidän olisi helpompi tehdä innoitettu päätös Davidin valmiudesta mennä kasteelle (ks. OL 107:76).

Nämä Alman sanat antoivat minulle suurta rauhaa: ”Ja nyt, koska te haluatte tulla Jumalan lammastarhaan ja tulla nimitetyiksi hänen kansakseen – –, mitä teillä on sitä vastaan, että teidät kastetaan Herran nimeen, todistukseksi hänen edessään, että te olette tehneet hänen kanssaan liiton, että palvelette häntä ja pidätte hänen käskynsä, jotta hän vuodattaisi Henkeään runsaammin teidän päällenne?” (Moosia 18:8, 10.)

Kaiken valmistautumisemme ja kaikkien kotona ja Alkeisyhdistyksessä pidettyjen oppiaiheiden jälkeen aloin esittää Davidille kysymyksiä, joita tiesin, että häneltä kysyttäisiin kastepuhuttelussa.

Toisinaan hänen vastauksensa osoittivat ymmärrystä, mutta toisinaan hän ei osannut vastata. Huomasin miettiväni, olimmeko tekemässä oikein.

Viimein Henki kuiskasi sydämeeni: ”Mitäpä jos kysyisit Davidilta, mitä mieltä hän on?”

Käännyin Davidin puoleen ja kysyin: ”David, haluatko sinä mennä kasteelle?”

Hän katsoi suoraan minuun päin ja sanoi: ”Joo!”

Kun kysyin häneltä, miksi hän halusi mennä kasteelle, hän sanoi: ”Että olen niin kuin Jeesus.”

Rauha valtasi minut, ja tunsin saavani ohjausta. Siinä samassa tiesin, että vaikkei David ymmärtäisi-kään jokaista kysymystä täysin, hän oli valmis kasteelle ja konfirmointiin. Hän tiesi, mitä hänen piti tietää, ja mikä tärkeintä, hänellä oli tietoinen halu päästä kasteen kautta Jumalan valtakuntaan.

Päivä, jolloin David kastettiin ja konfirmoitiin Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäseneksi, oli täynnä rakkautta, ystävyyttä ja rauhaa. Huone oli täynnä sukulaisia, seurakuntalaisia, koulukavereita ja myös opettajia Davidin koulusta. Esimerkki, jonka David sinä päivänä antoi siitä, että päättää seurata Jeesusta ja mennä kasteelle, vaikutti moniin hyvällä tavalla. Perheemme on vahvempi, koska meillä oli mahdollisuus oppia, kuinka Jumalan teot tulisivat julki poikamme Davidin välityksellä (ks. Joh. 9:3). ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

KUINKA VOIMME AUTTAA JÄSENIÄ, JOILLA ON JOKIN VAMMA?

Kun johtohenkilöt noudattavat rakastaen Vapahtajan esimerkkiä siitä, että auttaa muita tuntemaan kuuluvansa joukkoon, niin vammaiset jäsenet ja heidän perheensä tuntevat Hänen rakkauttaan ja ymmärtävät tärkeän paikkansa Kristuksen ruumiissa (ks. 1. Kor. 12:12, 18). Kun johdat ja palvelet, mieti seuraavaa:

- 1. Älä pelkää esittää kysymyksiä.** Toisinaan meitä pelottaa puhua eroavuuksista, mutta kun esität kysymyksiä kunnioittavasti, muut arvostavat vilpitöntä haluasi ymmärtää heidän olosuhteitaan. Muotoile kysymykset rakastavasti kuten: ”Kuinka voin omalta osaltani tehdä kokemuksestasi kirkossa merkityksellisemmän?” Vammaiset jäsenet ja heidän perheensä osaavat usein parhaiten kertoa vammastaan ja siitä, missä he tarvitsevat apua.

näkövammaisten istua siellä, missä he kuulevat tai näkevät paremmin, sekä käyttää monenlaista mediaa oppiainheiden esittämisessä. Voit myös neuvotella seurakunnan tai vaarnan vammaisasiantuntijan kanssa siitä, mitä nimenomaisia mukautuksia voit tehdä.
- 2. Edistä ymmärtämystä.** Kun olet neuvotellut jäsenten kanssa heillä olevasta vammasta, kysy heiltä, mitä voit heidän luvallaan kertoa muille. Auta sitten tilanteen mukaan seurakunnan johtohenkilöitä ja muita jäseniä ymmärtämään kyseisen jäsenen vammaa ja tarpeita. Tämä voi edistää suurempaa myötätuntoa ja ymmärtämystä sekä innoittaa siihen, kuinka tarjota tukea.
- 3. Tee mukautuksia.** On monia yksinkertaisia mukautuksia, joita voit tehdä edistääksesi oppimista ja kaikkien osallistumista, kuten antaa lisäaikaa kysymyksiin vastaamiseen, käyttää videoissa tekstitystä, antaa kuulo- tai
- 4. Luo palvelumahdollisuuksia.** Tapaa jäseniä ja heidän omaishoitajiaan, jotta saat selville, mitä kykyjä ja taitoja heillä on. Etsi sitten rukoillen merkityksellisiä tapoja, joilla he voivat palvella. Jokaisella on jotakin, millä he voivat antaa oman panoksensa työhön.
- 5. Auta rakkautta osoittaen.** Pyri noudattamaan avointa hyväksymistä, kuten vanhin Jeffrey R. Holland on opettanut: ”Kirkon jäsenenä me kaikki olemme tällä matkalla. – Olivatpa olosuhteesi millaiset tahansa, me toivotamme sinut tervetulleeksi.” (”Mitä toivon jokaisen uuden jäsenen tietävän – ja jokaisen pitkäaikaisen jäsenen muistavan”, *Liahona*, lokakuu 2006, s. 10.) Kaikista kirkon voimavaroista yhtenä suurenmoisimpana tulevat aina olemaan ne jäsenet, jotka palvelevat toisiaan rakkautta ja ystävyyttä osoittaen.

RUOKA- AINEALLERGIOIDEN huomioiminen kirkossa

Lisa Ann Thomson

Nuorten toiminta eräänä koleana iltana tammikuussa 2017 muutti Sorensonin perheen tilanteen iäksi. Terry ja Jenilynin poika Tanner oli 14-vuotias. Yhteistoiminta oli päättymässä. Yksi johtohenkilöistä tarjosi jäljelle jääneitä purtavia. Tanner, joka on allergi-
nen maapähkinöille, nappasi yhden pikkuleivän ja hauk-
kasi siitä palan. Hänen ei olisi pitänyt tehdä sitä. Se oli
maapähkinävoipikkuleipä.

”Hän oli tavallisesti hyvin tarkka”, Terry sanoo.

Tanner ehti päästä kotiin – hänen kotinsa oli vain korttelin päässä heidän seurakuntakeskuksestaan. Mutta pian sen jälkeen hän menetti tajuntansa. Hän lakkasi hengittämästä. Ensihoitajat ambulanssissa ja ensiapuhenkilöstö päivystyspoli-
klinikalla taistelivat urheasti hänen hyväkseen. Mutta valitet-
tavasti heidän ponnistelunsa eivät tuottaneet tulosta.

Tanner menehtyi samana iltana ruoka-aineallergiansa vuoksi.

Maailmanlaajuinen ongelma

Maailmanlaajuisesti suunnilleen viidellä prosentilla lapsista on ruoka-aineallergia.¹ Yhdysvalloissa arviolta neljällä prosentilla aikuisista ja jopa kahdeksalla prosentilla lapsista on jonkinlainen allergia², ja Euroopan ja joidenkin Aasian maiden kohdalla lukujen kerrotaan olevan samanlaisia³. Seurakunnassa, johon kuuluu 200 aikuista, se tarkoittaa suunnilleen kahdeksaa aikuista, ja 50 lapsen Alkeisyhdistyksessä se tarkoittaa neljää lasta.

Yli 170 ruoka-ainetta on määritelty mahdollisesti allergisoiviksi, mutta Yhdysvalloissa kahdeksan vaikeimmin allergisoivaa ruoka-ainetta kattavat suurimman osan ruoka-aineallergioista:

maito, muna, maapähkinä, muut pähkinät, vehnä, soija, kala ja äyriäiset.⁴ Eniten allergisoivien kärjessä on alueittain muita ruoka-aineita, kuten kikherne Intiassa, tattari Etelä-Koreassa ja Japanissa sekä muurahaisen munat Pohjois-Thaimaassa. Lehmänmaito ja kananmuna ovat jatkuvasti eniten allergisoivien ruoka-aineiden joukossa maailmanlaajuisesti.⁵

Allerginen reaktio syntyy, kun kehon immuunijärjestelmä ylireagoi aineeseen, jota se pitää uhkana. Vakavin näistä reaktioista on anafylaksia, joka on kehon äkillinen allerginen yleisreaktio, joka voi aiheuttaa kuoleman.⁶ Oireita voivat olla suun kihelmöinti tai kutiaminen, huulien, kasvojen, kielen tai kehon muiden osien turpoaminen, pahoinvointi tai oksentelu, hengitysteiden ahtautuminen, nopea pulssi ja huimaus sekä sokkitila.⁷

”Se on yhtä vakavaa ellei jopa vakavampaa kuin se, että joku saa kirkossa halvaus- tai sydänkohtauksen”, huomauttaa tri Jonathan Olson, joka on allergialääkäri ja kirkon jäsen. ”Henkilö, joka saa allergisen reaktion, voi kuolla nopeammin kuin henkilö, joka saa sydänkohtauksen.”

Vaikka mahdolliset hoidot näyttävät lupaavilta, niin tällä hetkellä ruoka-aineallergioihin ei ole mitään parannuskeinoja. Vakiohoitona on edelleen ”allergisoivan

aineen välttäminen sekä anafylaktisen reaktion tunnistaminen ja hoitaminen”, sanoo tri Olson.

Ruoka on rakkautta

Ruoka on usein kokoontumisten keskipisteenä. Se edustaa kulttuureja, perinteitä ja juhlapyyhiä. Ruokaa käytetään antamaan ravintoa kehollemme, mutta lisäksi sen avulla ravitaan sieluumme, osoitetaan rakkautta ja huolenpitoa sekä houkuttelee ihmisiä kokoontumaan ja seurustelemaan toistensa kanssa.

”Henkilö, joka saa allergisen reaktion, voi kuolla nopeammin kuin henkilö, joka saa sydänkohtauksen.”

Missään muualla tämä ei ole niin totta kuin kirkossa. Luokissa annetaan jotakin hyvää syötävää, jotta ihmisiä kannustetaan osallistumaan tai jotta vahvistetaan oppiaiheen sanomaa. Seurakunnan nyyttikestit, ruoanvalmistukseen liittyvät kilpailut ja muut toiminnat antavat pyhille syyn kokoontua ja olla tekemisissä toistensa kanssa. Valmistamme aterioita vauvan saaneille äideille ja hautajaisiin sydämellisenä palveluna. Jätämme herkkuviemisiä ovelle kertomaan, että ajattelemme saajaa.

Vapahtajakin ruokki ne 5 000 ihmistä, jotka olivat kokoontuneet kuulemaan Hänen opetustaan.⁸

Nämä esimerkit auttavat havainnollistamaan, miksi ruoka-aineallergiat voivat olla niin haasteellisia käsitellä ja joillekulle niin vaikeita ymmärtää, myös – ja varsinkin – kirkossa. Ruoka on niin usein rakkautta. Mutta jos seurakunnan jäsenet näkevät ruoka-aineallergiat mahdollisuutena palvella, niin niiden huomioiminen, joilla on allergioita, ja jopa *ruoan puuttuminen* voi myös olla rakkauden ilmaus.

Sakramentista pyhä – ja turvallinen

Vanhin Jeffrey R. Holland kahdentoista apostolin koorumista on sanonut: ”Herran ehtoollisen sakramenttia [painotetaan] viikoittaisen jumalanpalveluskokemuksemme pyhänä, tunnustettuna keskipisteenä. –

Kirkon ruoka-aineallergiaohjeissa annetaan ohjeet siihen, miten tarjota turvallista sakramenttileipää sekä kuinka välttää ristikontaminaatio sakramenttipöydällä. (Yksityiskohtaista tietoa on sivustolla disability.churchofjesuschrist.org.) Näitä ohjeita noudattamalla voi varmistaa turvallisen

Jäsenet, joilla on allergioita, voivat keskustella johtohenkilöiden kanssa heille turvallisista vaihtoehdoista sakramenttileiväksi.

Tämä Herran asettama hetki on pyhin hetki viikossamme.”⁹

Kuten kirkon hiljattain julkaistuissa ohjeissa, jotka käsittelevät ruoka-aineallergioita ja ristikontaminaatiokoulutusta, kuitenkin huomautetaan, ”ruoka-aineallergioilla ja reaktioilla ruoka-aineisiin voi olla merkittävä vaikutus henkilön – emotionaaliseen terveyteen ja kykyyn osallistua kirkon kokouksiin ja toimintoihin”¹⁰.

sakramenttikokemuksen useimmille jäsenille.

Jäsenet, joilla on allergioita, voivat keskustella piispansa kanssa sakramenttiin soveltuvista mukautuksista. Jäsenet voivat tuoda omaa allergeenitonta leipää suljetussa muovipussissa.

Perheille, joilla on ruoka-aineallergioita, voi lisäksi koitua haasteita, kun muut tuovat ruokaa tai evästä sakramenttikokoukseen. Koska jotkin allergiset reaktiot voivat syntyä pelkästään hengittämällä tai koskemalla allergeenia, perheet, joissa on ruoka-aineallergioita, luovivat sakramenttikokouksessa vaihtamalla paikkaa tai siirtymällä eteisaulaan, kun ruoka-aineita on esillä.

Huhtikuun 2015 koulutuskokouksessa presidentti M. Russell Ballard, kahdentoista apostolin koorumin virkaa toimittava presidentti, ehdotti: ”Meidän ensisijaisena tavoitteenamme on, että jokainen saa hengellisen kokemuksen ja vahvistaa uskoaan taivaalliseen Isäämme ja Herraan Jeesukseen Kristukseen pyhittämällä lepopäivän.” Hän lisäsi: ”Varmastikin voimme odottaa, että viikon 168 tunnista yhden kallisarvoisen tunnin ajaksi matkapuhelimet ja tabletit, pelit ja ruoat voidaan

siirtää syrjään sakramenttikokousta varten, joka omistetaan taivaalliselle Isälle ja Hänen rakkaalle Pojalleen, Herralle Jeesukselle Kristukselle.”¹¹

Eri syistä kaikki eivät voi siirtää ruokaa syrjään kirkon kokousten ajaksi. Mutta lyhennetyn aikataulun myötä me voimme kenties pohtia tätä presidentti Ballardin ehdotusta ja miettiä, onko meidän tarpeen tuoda ruokaa sakramenttikokoukseen.

Kannamme toistemme kuormia

Vaikka ruoka-aineallergioiden fyysinen vaikutus voi olla vakava, niiden hengellinen vaikutus voi olla aivan yhtä syvä – sekä hyvällä että huonolla tavalla.

Francescan tyttärellä on vakava maitoallergia. Kun hänen tyttärensä oli Alkeisyhdistyksessä, yksi tämän opettajista toi mielellään itse tehtyjä muffineja luokkaan syntymäpäivien kunniaksi. Francesca tarjoutui tuomaan kaikille sopivia muffineja aina kun jollakulla oli syntymäpäivä. Opettaja kieltäytyi tarjouksesta ja sen sijaan lähetti kuusivuotiaan tytön istumaan käytävään aina kun syntymäpäivätarjoilua jaettiin.

”Tämä oli todella loukkaavaa monin tavoin”, Francesca muistelee. ”Sen sijaan että opettaja olisi opettanut muita lapsia olemaan kuin Jeesus ja huolehtimaan siitä, että kaikki voivat olla mukana, hän opettikin heitä sulkemaan yhden pois joukostaan.”

Mukaan ottaminen ja ulkopuolelle jättäminen ovat yleisiä teemoja, kun puhuu perheiden kanssa, joilla on ruoka-aineallergioita. Cynthian yhdeksänvuotias poika, joka on allerginen maapähkinöille ja muille pähkinöille, odotti kovasti osallistumista päiväleirille. Leiripäivän aamuna eräs johtohenkilöistä kuitenkin soitti ja pyysi, ettei poika osallistuisi leirille. He eivät pystyneet huomioimaan pojan allergioita.

”Lopetin puhelun”, Cynthia muistelee, ”ja nyhkytin murheellisia, sydämen pohjasta kumpuavia kyyneliä pienen poikani vuoksi, joka jälleen kerran suljettiin pois joukosta.”

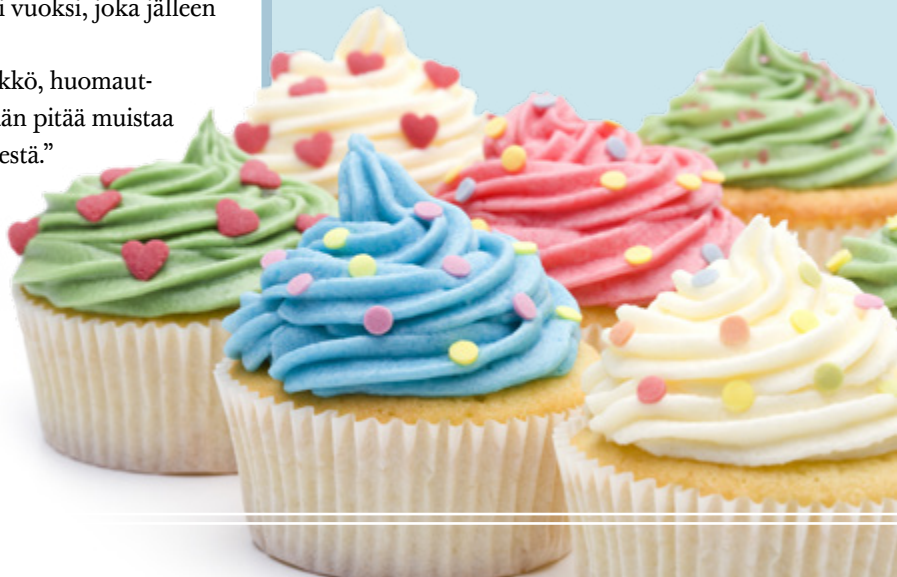
Katie Edna Steed, kirkon vammaisasiantuntijapäällikkö, huomauttaa: ”Vapahtaja jätti 99 ja meni etsimään sitä yhtä. Meidän pitää muistaa tämä esimerkki – nähdä se yksi ja olla tietoisia siitä yhdestä.”

Me voimme auttaa

On paljon, mitä jäsenet, joilla on ruoka-aineallergioita, ja heidän seurakuntaperheensä voivat tehdä osoittaakseen rakkautta ja tehdäkseen kirkon toimintaan osallistumisesta turvallista ja mukaan ottavaa.

Mitä tulee miettiä, kun suunnittelee toimintaa tai oppiaihetta

1. Jos otan oppiaiheeseen tai toimintaan mukaan ruokaa, tukeeko se sanomaani vai voiko se haitata sanomani välittymistä? Voinko jättää ruoan pois oppiaiheestani tai toiminnastani?
2. Jos ruoka on tärkeä osa järjestämääni toimintaa, kuinka voin palvella niitä, joilla on ruoka-aineallergioita? Onko ruokavaihtoehtoja, jotka palvelevat tarkoitustani ja sopivat kaikille osallistujille? Voisinko pyytää yksilöitä tai vanhempia tuomaan turvallisen tarjoilun tai auttamaan minua löytämään turvallisia vaihtoehtoja?
3. Mikäli ei ole mitään keinoa tarjota selaista, mikä sopii kaikille, voinko tarjota vaihtoehdon niille, joilla on allergioita? Voinko sopia asian suoraan niiden kanssa, joilla on allergioita, niin että laaditaan heille soveltuva suunnitelma?

Mitä perheet, joilla on ruoka-aineallergioita, voivat tehdä?

Perheet, joilla on allergioita, voivat selittää tarpeitaan johtohenkilöille ja opettajille – ja välittää viestiä uudelleen, kun johtohenkilöt ja opettajat vaihtuvat. He voivat tarjoutua

”Vapahtaja jätti 99 ja meni etsimään sitä yhtä. Muistakaa nähdä se yksi ja olla tietoisia siitä yhdestä.”

tuomaan kaikille sopivaa ruokaa ja auttamaan tarjoilun ja toiminnan suunnittelemisessa. He voivat antaa yksinkertaista hengenpelastuskoulutusta ja kertoa hätäsuunnitelmista. He ovat ymmärtäväisiä, kun jäsenet ilmaisevat huolta tai ovat varautuneita, mutta he opettavat jäseniä kärsivällisesti ja pyrkivät yhdessä löytämään turvallisia ja kaikki mukaan ottavia vaihtoehtoja. Heidän tulisi pyytää kohtuullisia mukautuksia, joita seurakunta voi huomioida jatkuvasti.

Mitä seurakunnan jäsenet voivat tehdä?

Seurakunnan jäsenet voivat pyrkiä ymmärtämään yksilöllisiä tilanteita. Seurakunnan jäsenten tulee mukautua vanhempien ohjeisiin ruoan antamisesta lapselle. Jos ruoka on välttämätöntä jossakin toiminnassa tai oppiaiheessa, opettajat ja johtohenkilöt voivat kysyä yksilöiltä ja vanhemmilta, sopiiko ruoka heille. Seurakunnan jäsenet voivat tarvittaessa kutsua yksilöitä ja vanhempia osallistumaan ja miettimään ratkaisuja ongelmatilanteisiin.

Suzannella on useita ruoka-aineallergioita. Häntä on koskettanut erityisesti heidän seurakuntansa pappien huomaavaisuus, kun nämä valmistavat sakramenttia. ”Tunnen suurta nöyryyttä niiden nuorten miesten vuoksi, joiden ansiosta voin turvallisesti nauttia sakramentin”, hän sanoo.

Eräänä sunnuntaina hänelle ei jaettu sakramenttia.

Sakramenttia valmistaneet papit olivat huomanneet, että tämän sisaren leipä oli koskettanut pöydällä olevaa muuta leipää.

”He tulivat luokseni sakramenttikokouksen jälkeen, selittivät, mitä oli tapahtunut, ja kertoivat, että he olivat saaneet piispalta erityisluvan toimittaa sakramentin minulle eräässä luokahuoneessa”, Suzanne kertoo. ”Itkin, kun he siunasivat ja jakoivat sakramentin siinä pienessä huoneessa. Tunsin Vapahtajan rakkauden hyvin voimakkaana ja tunsin Hänen tietävän, kuinka paljon olin kamppaillut tämän haasteen kanssa.”

Suzanne sanoo: ”Se, että osoittaa halukkuutta luoda kirkossa turvallisen ympäristön ihmisille, joilla on vakavia allergioita, on sekin sitä, että osoittaa halukkuutta kantaa toinen toisensa kuormia.”

Francescan tytär on nyt Nuorissa Naisissa. Hänen Nuorten Naisten johtajansa on tuntenut innoitusta auttaa tätä perhettä heidän taakkansa kanssa. ”Minusta tuntui, että meidän pitää tehdä kaikki tarvittava, jotta varmistetaan, ettei hänen tarvitse valita turvallisuuden ja Jumalan palvelemisen välillä”, hän

sanoo. ”Rukoilin, kuinka meidän pitää suhtautua tähän tilanteeseen, ja tunsin vahvasti, että meidän tulee rakastaa tätä perhettä ja pitää huoli siitä, että heidät otetaan täysin mukaan.”

Nuorjohtajat ottivat tämän haasteen vastaan ja suunnittelivat yön yli kestäväen nuorisokonferenssin, johon Francescan tytär saattoi turvallisesti osallistua. Francesca auttoi aterioiden suunnittelussa ja ruokatarvikkeiden ostamisessa. Nuoret miehet pesivät parilat tehopesurilla ennen ruokien valmistamista.

”Se oli mahtavaa!” Francesca kertoo. ”Itkin ja tunsin Jumalan rakkauden heidän ystävällisten, mukaan ottavien toimiansa välityksellä. Niin tunsin tyttärenikin.”

Jumalan teot ovat tulleet julki

Tannerin perhe on poikansa menettämisen jälkeen kokenut monia ihmeitä, isoja ja pieniä. He toivovat, että entistä suurempi tietoisuus ruoka-aineallergioista on yksi niistä.

”Ei ole kyse siitä, että nämä lapset ja nuoret, joilla on allergioita, olisivat vastuuttomia. Ei ole kyse siitä, etteivät he kiinnittäisi asiaan huomiota. Mutta he ovat lapsia ja nuoria”, sanoo Tannerin isä Terry. ”Riittää, että varovaisuus herpaantuu vain hetkeksi.”

Mutta palveleminen voi auttaa heitä pysymään varovaisina. ”Pohjimmiltaan palveleminen tarkoittaa muiden tarpeiden huomiointia”, sanoo tri Olson. ”Kirkossa kaikki perus-

tuu yksilöiden tarpeisiin ja sen varmistamiseen, että heidän hengellisiä ja fyysisiä tarpeitaan täytetään.”

Sharon Eubank, ensimmäinen neuvonantaja Apuyhdistyksen ylimmässä johtokunnassa, on opettanut: ”Kristus sanoi lempeästi nefiläisille: ’Minä olen käskenyt, ettei kukaan teistä menisi pois.’ – Kristittyjä opetuslapsia ja myöhempien aikojen pyhiä koskeva järkähtämätön vaatimus on, että he osoittavat todellista rakkautta toisiaan kohtaan.”¹²

Perheet, opettajat ja johtohenkilöt voivat tehdä yhteistyötä tehdäkseen kirkosta turvallisen paikan, jossa jokainen voi oppia ja kasvaa.

Kun Francesca oli käynyt henkilökohtaisen kamppailun ymmärtääkseen, miksi hänen lapsellaan oli haasteena ruoka-aineallergia, hän oppi ymmärtämään: ”Toisinaan Jumala parantaa jonkun, jolla on jokin vamma, tuodakseen julki loistavia tekojaan, ja toisinaan Hän sallii vamman säilyä jollakulla, koska Hän haluaa tekojensa tulevan julki siinä, kuinka muut kohtelevat tätä henkilöä. Jumala antaa meille kaikille mahdollisuuksia oppia olemaan ystävällisiä ja oppia olemaan. Hänen kaltaisiaan sallimalla meidän olla ihmeenä jollekulle hänen kärsimyksessään.” ■

VIITTEET

1. Ks. ”Food Allergies: Global Burden, Causes, Treatment, Prevention and Public Policy”, Yhdysvaltain lääketieteellisen akatemian konsensustutkimus, 2017, National Academies of Science.
2. Ks. Wenyin Loh ja Mimi L. K. Tang, ”The Epidemiology of Food Allergy in the Global Context”, *International Journal of Environmental Research and Public Health*, vsk. 15, nro 9, 18. syyskuuta 2018, s. 2043, ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC6163515.
3. Ks. Alison Joanne Lee, Meera Thalayasingam ja Bee Wah Lee, ”Food Allergy in Asia: How Does It Compare?”, *Asia Pacific Allergy*, vsk. 3, nro 1, tammikuu 2013, s. 3–14, ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3563019/; FARE: Food Allergy Research & Education. ”Food Allergy Facts and Statistics for the U.S.”, foodallergy.org/sites/default/files/migrated-files/file/Final-FARE-Food-Allergy-Facts-Statistics.pdf. Jotkin ruoka-aineallergiat häviävät iän myötä, minkä vuoksi lasten keskuudessa prosenttiosuus on korkeampi verrattuna aikuisiin.
4. Ks. FARE, ”Food Allergy Facts and Statistics for the U.S.”
5. Ks. Loh and Tang, ”The Epidemiology of Food Allergy in the Global Context”.
6. Ks. ”Signs and Symptoms”, anaphylaxis.org.uk/hcp/what-is-anaphylaxis/signs-and-symptoms.
7. Ks. Mayo Clinic, ”Food allergy”, mayoclinic.org.
8. Ks. Mark. 6:37–44; Luuk. 9:10–17.
9. Jeffrey R. Holland, ”Katsokaa: Jumalan Karitsa”, *Liahona*, toukokuu 2019, s. 45–46.
10. ”Food Allergies”, sivuston disability.churchofjesuschrist.org kohdassa Policies and Guidelines.
11. M. Russell Ballard, videolla ”April 2015: Sabbath Day Observance”, churchofjesuschrist.org/media-library.
12. Sharon Eubank, ”Kristus – valo, joka loistaa pimeydessä”, *Liahona*, toukokuu 2019, s. 74, kursivointi lisätty.

Kerromme muutamia asioita, joita olemme oppineet kokemuksestamme tyttäremme Doran kanssa, jolla on erityistarpeita, ja toivomme ja rukoilemme, että ajatuksemme ja sanamme voivat siunata jotakuta muuta, joka kulkee samanlaista matkaa.

Vanhin Paul B. Pieper
seitsemänkymmenen
koorumiasta
ja **Melissa T. Pieper**

Erityisiä tarpeita, erityisiä opetuksia

Tyttäreemme Dora syntyi suunnitellulla keisarileikkauksella, ja syntymän jälkeisinä päivinä tiesimme, että hänessä oli jotakin erilaista. Mutta vasta kolme viikkoa myöhemmin, kun hänet kiidätettiin lääkärintarkastuksesta suoraan sairaalaan, aloimme ymmärtää, miten paljon hänen syntymänsä mullistaisikaan perheemme elämää.

Sen jälkeiset viikot ja kuukaudet veivät meidät toiveiden ja pelkojen vuoristoradalle, kun omistautuneet sairaanhoidon ammattilaiset yrittivät diagnosoida Doran sairautta. Jokainen uusi teoria toi mukanaan omat huolenaiheensa.

”Voi ei, ei *sitä*. Emme kesittäisi hänen menettämistään”, oli suhtautumisemme yhteen mahdolliseen diagnoosiin. ”Jos kyse on *tästä*, emme ole varmoja, kuinka pärjäämme sen kanssa”, oli suhtautumisemme toiseen.

Diagnoosi on kaksiteräinen miekka. Se voi tuoda huomennuksen ja auttaa ymmärtämään, millainen tulevaisuus voi olla, mutta se voi myös luoda odotuksia tai määrittää rajoituksia, jotka eivät kenties ole edes todellisia. Omalla

kohdallamme olemme kiitollisia siitä, että kaikkien teorioiden ja kokeiden jälkeen lääkärit eivät onnistuneet koskaan pääsemään Doran osalta mihinkään tiettyyn diagnoosiin.

”Hän on fysiologisesti kaikin tavoin normaali”, meille sanottiin, ”mutta hän kärsii heikosta lihaskunnosta ja kohtauksista.”

Olemme eläneet viimeiset 28 vuotta tämän lausunnon kanssa – mukaan lukien siihen liittyvät epävarmuudet, käännteet ja muutokset, siihen

Määrittelemme Doran mieluummin hänen kykijensä kuin hänen rajoitustensa pohjalta.

liittyvät haasteet sekä sen tuomat ilot ja mahdollisuudet. Emme tienneet, millainen tie tulisi olemaan, mutta meistä ei ole koskaan tuntunut, että jokin tietty lääketieteellinen diagnoosi rajoittaisi meitä.

Kuinka määritellä henkilö, jolla on erityistarpeita

Vuosien varrella useimmat meille esitetyt Doraa koskevat kysymykset ovat olleet: ”Mikä hänellä on?” ja ”Mikä hänen vammansa on?” Tavallisesti vastaamme sanomalla jotakin tähän tapaan: ”No, hän ei puhu, hän ei kävele ilman apua, eikä hän syö tai pukeudu itse, mutta hän osaa paljon muuta.”

Olemme oppineet olemaan määrittelemättä häntä hänen puutteidensa tai rajoitustensa pohjalta. Määrittelemme hänet mieluummin hänen kykyjensä pohjalta.

Esimerkiksi Dora osaa hymyillä. Hänen hymynsä saa muut hänen ympärillään hymyilemään. Aivan tuntemattomat ihmiset ovat pysäyttäneet meidät lentoasemalla kysyäkseen, voivatko he ottaa kuvan itsestään Doran kanssa – vain koska hänen säteilevän hymynsä valo on häkellyttänyt heidät.

Dora osaa halata. Jos olet onnekas ja saat häneltä halauksen, se muuttaa elämäsi. Kerran kun olimme kävelemässä pois erästä urheilutapahtumasta, Dora kulki erään asunnottoman miehen ohii jalkakäytävällä ja kurottautui oma-aloitteisesti halaamaan miestä. Miehen ilme kertoi, että Doran halaus oli yksi ihmeellisimmistä asioista, mitä hän oli kokenut sinä päivänä.

HAURAS KEHYS, JUMALALLINEN PÄÄMÄÄRÄ

”Jumalallisen päämäärän saavuttamiseen ei tarvita täydellistä ruumista. Itse asiassa eräät suloisimmista hengistä asuvat hauraissa kehyksissä. Ne, joilla on suuria fyysisiä haasteita, kehittävät

itsessään usein suurta hengellistä voimaa – juuri haasteidensa vuoksi. Sellaiset ihmiset ovat oikeutettuja kaikkiin siunauksiin, joita Jumalalla on varattuna uskollisille ja kuuliaisille lapsilleen.”

Presidentti Russell M. Nelson, ”Ruumiisi – suurenmoinen lahja vaalittavaksi”, *Liahona*, elokuu 2019, s. 53.

Dora auttaa sinua tuntemaan itsesi rakastetuksi. Jos Doran katse kohtaa oman katseesi, vaikka vain hetkeksi, tunnet rakkautta ja suloisuutta, joka voi saada kyöneleet kihoamaan silmiisi. Kun hänellä on näitä ihmeellisiä lahjoja, niin miksi haluaisimme koskaan määritellä häntä ”vammaiseksi” tai ”invalidiksi”. Hän on vaikuttanut satojen ihmisten elämään hyvällä tavalla pelkästään olemalla oma itsensä ja tekemällä sitä, mitä hän tekee.

Päivä kerrallaan

Vanhempien on helppo lannistua, kun he käsittävät, että

heidän lapsensa tulee olemaan heistä riippuvainen koko elinikensä. Lannistumisen tunteminen on vielä voimakkaampaa, kun lapsi vaatii jatkuvaa fyysistä, emotionaalista ja kenties sairaanhoidollista tukea. Ajatus siitä, että joutuu ruokkimaan, pukemaan ja kylvettämään lapsen, tukemaan häntä sekä huolehtimaan hänestä joka päivä, voi vaikuttaa yksinkertaisesti aivan liian korkealta ja jyrkältä vuorelta kiivettäväksi.

Niinä hetkinä on tärkeää pysähtyä hetkeksi ja sanoa: ”Minun tarvitsee selvittää vain tästä päivästä.” Olemme huomanneet, että keskittymällä vain kunkin päivän tarpeisiin

ja mahdollisuuksiin tehtävä tuntuu paremmin hallittavalta. Voimme elää yksinkertaisesti päivän kerrallaan, ja voimme etsiä kunkin päivän tuomaa iloa ja kasvua.

Kyky avartua

Jokainen henki, joka lähetetään maan päälle, kykenee ”avartumaan”¹. Meidän kaikkien odotetaan käyttävän tahdonvapauttamme siinä määrin kuin kykenemme. Meillä omaisia hoitavilla on vastuu auttaa huolehdittavanamme olevia kasvamaan ja kehittymään fyysisesti, emotionaalisesti ja hengellisesti siinä määrin kuin he kykenevät. Se voi tarkoittaa sitä, että autamme heitä saamaan mahdollisuuksia palvella – kuten että Dora haluaa muita tai hymyilee. Se voi myös tarkoittaa sitä, että auttaa heitä käyttämään ja – mikäli mahdollista – avartamaan fyysisiä ja henkisiä kykyjään terapian ja toiminnan avulla.

Niin tehdessämme meidän täytyy olla realistisia. Jos koemme jatkuvaa turhautumista, saatamme yrittää liikaa. Herra voi auttaa meitä ja johdattaa meitä Hengellään tekemään asioita, jotka ovat mahdollisia ja tarkoituksenmukaisia. Joissakin tapauksissa Hän antaa meille ihmeitä, niin pieniltä kuin ne saattavat näyttääkin.

Muistamme aina, miten eräs johtava ortopedian asiantuntija sanoi meille, ettei Dora koskaan kävelisi. Mutta kun monen vuoden ajan rukoilimme paljon ja työskentelimme uutterasti, niin nykyään Dora pystyy kävelemään avustettuna. Hänen yleistilanteensa ei ole muuttunut, mutta Herra on antanut meille pienen ihmeen auttaessaan häntä kasvamaan ja saamaan enemmän iloa elämässä.

Uskoa olla parantumatta

On aivan luonnollista kysyä *miksi*, kun kotiimme lähetetään Jumalan kallisarvoinen lapsi, jolla on haasteita. Meidän uskomme saa meidät luontaisesti kysymään Jumalta, olisiko mahdollista parantaa lapsi tai poistaa lapsen sairaus. Meillä on vahva usko siihen, että Jumala voi parantaa tyttäremme, mutta Hän on myös tehnyt selväksi, ettei Hänen tahtonsa mukaista ole tehdä sitä nyt.

Taivaallisella Isällä on omat tarkoituksensa lähettäessään meille Doran, ja Hän parantaa Doran – jos ja kun Hän haluaa tehdä niin. Se päivä ei ehkä tule ennen lopullisen parantamisen – ylösnousemuksen – hetkeä. Vaatii yhtä paljon uskoa hyväksyä Jumalan tahto siitä, etteivät nämä kallisarvoiset yksilöt parannu nyt, kuin vaatii uskoa luottaa siihen, että Hän voi parantaa heidät nyt. Dora lähetettiin meille tiettyä tarkoitusta varten, ja olemme tunteneet, että meidän pitää varoa kyselemästä *miksi* ja sen sijaan kysyä taivaalliselta Isältä, *mitä* Hän haluaa meidän oppivan.

”Kysymykset kuten ’Miksi tämä tapahtuu juuri minulle?’, ’Miksi minun täytyy kärsiä tästä nyt?’, ’Mitä olen tehnyt ansaitakseni tämän?’ vievät teidät umpikujaan”, sanoi kahdentoista apostolin koorumin jäsen, vanhin Richard G. Scott (1928–2015). Hän neuvoi: ”Kysykää mieluummin: ’Mitä minun pitäisi tehdä?’ ’Mitä minun pitäisi oppia tästä kokemuksesta?’ – Kun kaikesta huolimatta rukoillette uskossa: ’Anna minun tietää Sinun tahtosi’ ja ’Tapahtukoon Sinun tahtosi’, teillä on parhaat mahdollisuudet saada suurinta mahdollista apua rakastavalta Isältäanne.”²

Toisinaan ajattelempa niiden lasten vanhempia, jotka Vapahtaja paransi kuolevaisuudessa suorittamansa palvelutyön aikana. Kenties meidän laillamme nuo vanhemmat miettivät, mitä tarkoitusta varten heidän lapsensa lähetettiin heille. Kun Vapahtaja oli parantanut heidät, vanhemmat saattoivat ymmärtää, että Hänen olisi ollut mahdotonta osoittaa parantavaa voimaansa ja jumalallisuuttaan, ellei olisi ollut ketään

parannettavaa. Me uskomme siihen, että parantumisen aika koittaa kaikille Jumalan lapsille.³

Odotamme innolla sitä päivää. ■

Meillä omaisia hoitavilla on vastuu auttaa huolehdittavanamme olevia kasvamaan ja kehittymään fyysisesti, emotionaalisesti ja hengellisesti siinä määrin kuin he kykenevät.

VIITTEET

1. Profeetta Joseph Smith opetti: ”Kaikki mielet ja henget, jotka Jumala on lähettänyt maailmaan, ovat alttiita avartumaan” (*Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 218).
2. Ks. Richard G. Scott, ”Luota Herraan”, *Valkeus*, tammikuu 1996, s. 16.
3. Näkemys aiheeseen ”uskoa olla parantumatta” on David A. Bednarin artikkelissa ”Herran tahdon ja ajoituksen hyväksyminen”, *Liahona*, elokuu 2016, s. 16–23.

Profeetan sanoja kaikille

En odottanut näkeväni Jumalan profeetan sanoja koulun seinällä.

Heräsin yhtenä aamuna varhain valmistautuakseni lähtemään töihin. Vaikka yleensä pidän kovasti työstäni opettajana, olin pahalla tuulella ja halusin vain kömpiä takaisin peiton alle ja kuvitella, että oli taas nukkumaanmeno aika.

Kun saavuin lukioon, yritin saada ajatukseni kääntymään työhön. Tiesin, että minun oli pian pidettävä matemaatiikantunti, mutta sekä sydämessäni että päässäni oli tylsä ja apea olo. Kaikki tuntemukseni olivat kielteisiä.

Päätin käydä ennen oppitunnin alkua vessassa. Aina silloin tällöin joku laittaa vessan seinille lappusia, joissa on tietoa oppilaille ja henkilökunnalle.

Aivan sattumalta huomioni kiinnittyi erääseen lappuseen. Siinä oli kiva lainaus, jossa sanottiin: ”Jos haluaa antaa valoa toisille, on loistettava itse.”¹ Yllätyin huomattessani, että sanat olivat presidentti Thomas S. Monsonin (1927–2018).

En odottanut näkeväni Jumalan profeetan sanoja koulun seinällä. Asun pienessä kaupungissa Pennsylvaniassa Yhdysvalloissa ja olen varma, että olen koulussamme yksi harvoista tai kenties ainoa Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsen. Tiesin, että olin yksi harvoista, joka ymmärtäisi presidentti Monsonin – miehen, jolle olin monen vuoden ajan antanut

tukeni profeetan tehtävässä – sanojen tärkeyden. Tunsin, että tuo sanoma oli tarkoitettu minulle. Se pehmitti sydämeni ja kohotti mielialaani. Kiitollisuus todistuksestani täytti sydämeni, ja taivaallisen Isän rakkaus ympäröi minut.

Halusin napata lappusen seinältä ja panna sen taskuuni koko päiväksi piristämään itseäni, mutta oivalsin äkkiä jotakin. Presidentti Monson ei ollut profeetta vain minua ja muita kirkon jäseniä varten – hän oli profeetta maailmaa varten. Hänen sanansa, kuten presidentti Russell M. Nelsonin sanat nykyään, ovat jokaista varten. Profeetan sanat auttavat ja kohottavat *kaikkia*, jotka ne kuulevat. Otin puhelimellani valokuvan lainauksesta ja jätin lappusen luettavaksi muille, jotka saattaisivat tarvita sitä.

Olen kiitollinen siitä, että taivaallinen Isä asetti tämän viestin polulleni. Minä haluan antaa valoa muille. Kun olen kuuliainen ja pysyn lähellä Vapah-tajaamme, voin loistaa niinäkin päivinä, jolloin pimeys yrittää saada minut kadottamaan suuntani. ■

Katherine Furgeson, Pennsylvania, USA

VIITE

1. Ks. Thomas S. Monson, ”Minä, joka olin sokea, nyt näen”, *Liahona*, heinäkuu 1999, s. 69.

"Minä en hylkää uskontoani"

Minusta tuli töissä pilkan ja halveksunnan kohde. Miksi roikuin kiinni työpaikassa, joka oli alkanut vaarantaa hengellisen hyvinvointini?

Pian sen jälkeen kun minut oli palkattu suuren kirjaston apulaisjohtajaksi, työryhmäni ja minä aloitimme kunnianhimoisen projektin 37 000 kirjan digitalisoimiseksi. Yhtenä päivänä esimieheni kutsui minut toimistoonsa.

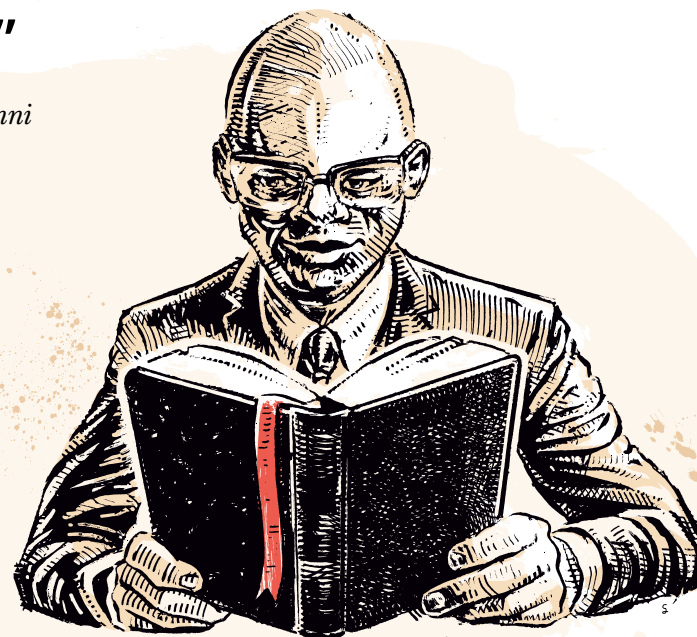
"Edouard", hän sanoi, "minut on kutsuttu esittelemään kirjojemme digitalisointiprojektia Yhdysvaltoihin ja hankkimaan uutta aineistoa. Minua on pyydetty tuomaan mukaan luotettu työtoveri. Minä luotan sinuun mutta en kirkkoosi. Jos luovut uskonnostasi, voit tulla mukaani."

Ennen kuin ehdin sanoa mitään, hän käski minun miettiä asiaa ja lähetti minut sitten matkoihini.

Sinä iltana kerroin vaimolleni, mitä oli tapahtunut. Hän kannusti minua osoittamaan uskoa. Seuraavana päivänä kerroin esimiehelleni, että pitäytyisin uskonnossani. Hän oli vihainen ja sanoi matkustavansa sitten yksin.

Vuotta myöhemmin minulla oli mahdollisuus matkustaa Ranskaan saamaan koulutusta kirjastojen rahoituksessa, hankinnoissa ja hallinnossa. Tarvitsin siihen vain esimieheni hyväksynnän. Hän sanoi hyväksyvänsä matkan ainoastaan, jos kieltäisin uskontoni. Kieltäydyin jälleen. Silloin hän repi matkahakemukseni ja heitti sen vasten kasvojani.

Jonkin ajan kuluttua esimieheni tuli jälleen luokseni.

"Olen lähdössä uudelle matkalle", hän sanoi. "Voit tulla mukaani, mutta ehdot pysyvät samoina. En koskaan matkusta yhdenkään kirkkosi jäsenen kanssa."

"Minä en hylkää uskontoani", sanoin. Hän lähti sanomatta sanaakaan. Pian hän alkoi puhua minusta työtovereilleni.

"Olen tarjonnut Edouardille tilaisuuksia", hän yleensä sanoi. "Mutta hän on hukannut ne kaikki sokean uskonsa vuoksi. Hän on typerys."

Sen jälkeen minusta tuli töissä pilkan ja halveksunnan kohde. Tunsin itseni lyödyksi. Yhtenä iltana, kun pohdin tätä ongelmaa, avasin Raamatun ja luin: "Jos oikea silmäsi viettelee sinua, repäise se irti ja heitä pois. Onhan sinulle parempi, että menetät vain yhden osan ruumiistasi, kuin että koko ruumiisi joutuu helvettiin." (Matt. 5:29.)

Jos Herra sanoo, että meidän pitäisi irrottautua jostakin pelastaaksemme itsemme, niin miksi roikuin kiinni työpaikassa, joka oli alkanut vaarantaa hengellisen hyvinvointini? Seuraavana päivänä ojensin eronpyyntöni.

Tänään riemuitsen tästä valinnasta. Rohkeasti ja uskomalla Jeesukseen Kristukseen kohtasin nöyryytyksen työssä ja väliaikaisen työttömyyden. Uusi työpaikkani tarjoaa minulle nyt tilaisuuksia, joita minulla ei ollut aiemmin. Herra on siunannut minua, ja minä kiitän Häntä Hänen hyvydestään ja rakkaudesta minua kohtaan. ■

Edouard Ngindu, Katoka, Kongon demokraattinen tasavalta

Me tarvitsimme toisen ihmeen

Olimme jo kokeneet yhden ihmeen vaimoni tullessa raskaaksi. Nyt tarvitsimme toisen.

Vaimoni Sarah oli 25. viikolla raskaana, kun hänellä alkoi olla kovia kipuja. Annoin hänelle siunauksen ja lähdin sitten töihin. Olin yhä töissä, kun hän soitti minulle kotoa ja pyysi, että voisin hänet sairaalaan.

”Vauvanne on tulossa maailmaan”, meille kerrottiin saapuessamme. Koska Sarah oli vasta 25. raskausviikolla, paras mahdollisuus siihen, että vauva selviytyisi hengissä, oli hätäsektio.

”Vaimonne ei tarvitse kokea mitään enempiä traumoja”, lääkäri sanoi minulle. ”Hän menettää vauvan joka tapauksessa.”

Sarah ja minä puhuimme ja rukoulimme siitä, mitä lääkäri oli sanonut. Meistä tuntui, että jos oli olemassa pienikin mahdollisuus, että vauvamme jäisi henkiin, meidän piti tarttua tuohon mahdollisuuteen. Lasten saaminen oli osoittautunut meille vaikeaksi. Vanhin poikamme Taylor on adoptoitu. Kun Sarah tuli raskaaksi kaksi vuotta sen jälkeen kun olimme adoptoineet Taylorin, tunsimme sen olevan ihme. Nyt me tarvitsimme toisen ihmeen.

Vähän myöhemmin erikoislääkäri tuli luoksemme ja sanoi: ”Saatamme ehtiä viemään vaimonne lastensairaalaan El Pasoon Texasiin. Siellä on valmiudet hoitaa keskosta ja kriittisesti sairaita

vastasyntyneitä. Siellä vauvalla on mahdollisuus selviytyä!”

Ambulanssi lähti ajamaan paikallissairaalamme Sarah mukanaan ja kiiruhti kohti lastensairaalaan, joka oli 45 minuutin ajomatkan päässä. Seurasin tiiviisti perässä anoen rukouksessa Herraa antamaan meille ihmeen. Lupasin Hänelle, että pysyisin evankeliumin polulla ja yrittäisin olla parempi.

Sairaalassa kerroin vastasyntyneiden teho-osaston lääkärille: ”Tiedämme, että olemme jo saaneet yhden ihmeen, kun vaimoni tuli raskaaksi. Nyt odotamme toista.”

Synnytys meni hyvin, ja vauvamme selvisi hengissä. Kun Shanna oli ollut neljä ja puoli kuukautta vastasyntyneiden teho-osastolla, toimme hänet kotiin. Me olimme saaneet toisen ihmeen. Muutaman vuoden kuluttua saimme jälleen uuden ihmeen – Herra siunasi meitä kaksosilla.

Shannan älykkyyssosamäärä on hieman alhainen, ja hän on pyörätuolissa, mutta hän on täynnä iloa, aina myönteinen ja ystävä jokaiselle. Hän kertoo mielellään muille päivästänsä ja on innoissaan elämästä. Hän saa meidät hymyilemään ja opettaa meitä olemaan onnellisia. Me rakastamme häntä ja olemme kiitollisia hänestä. Shanna on todellinen siunaus. ■

Daniel Payne, New Mexico, USA

Temppelin avoimien ovien päivä avasi sydämeni

Kun temppelin avoimien ovien päivästä ilmoitettiin, minusta tuntui kuin Herra olisi henkilökohtaisesti kutsunut minut tulemaan huoneeseensa.

Minut kastettiin, kun olin 15-vuotias. Monet ihmiset eivät ymmärtäneet uutta uskontoani. Jotkut, myös ystäväni, pitivät pilkkanaan päätöstäni liittyä kirkkoon. Vanhempani eivät olleet kirkon jäseniä, joten en saanut heiltä tukea.

Sen johdosta minun oli vaikeaa jatkaa kirkossa käymistä ja elämistä evankeliumin mukaan. Siinä vaiheessa kun olin 19-vuotias, olin lakannut käymästä kirkossa.

Kymmenen vuotta myöhemmin kuulin, että El Salvadoriin rakennettaisiin temppeli. Yllätyin kuullessani, että Herran huone rakennettaisiin kotimaahani! Neljä vuotta myöhemmin San Salvadorin temppeli valmistui ja temppelin avoimien ovien päivästä ilmoitettiin. Kun sain tietää, että avoimien ovien päivä antaisivat minulle tilaisuuden päästä temppeliin, minusta tuntui kuin Herra olisi henkilökohtaisesti kutsunut minut tulemaan huoneeseensa.

Päivä, jolloin kuljin temppelin läpi, oli yksi elämäni parhaimmista päivistä. Avoimien ovien päivänä opin lisää siitä, mitä vihittyjen temppelien sisällä tapahtuu. Opin myös pyhistä temppeliliitoista, joita ihmiset tekevät Jumalan kanssa.

Kun kävelin läpi temppelin jokaisen huoneen, tunsin Jumalan läsnäolon. Tunsin sisäistä rauhaa. Temppelissä käyminen antoi minulle halun palata kirkkoon ja elää jälleen evankeliumin mukaan. Kun oivalsin, että voisin osallistua Jumalan suureen työhön, halusin tehdä temppelityötä esivanhempieni puolesta ja käyttää pappeutta.

Kokemukseni sinä päivänä temppelissä muutti minut. Nyt autan jäseniä seurakunnassani valmistautumaan temppeliin ja avustan heitä sukututkimuksessa, jotta he voivat tehdä temppelityötä esivanhempiansa puolesta.

Milloinkaan ei ole liian myöhäistä palata kirkkoon. Milloinkaan ei ole liian myöhäistä tehdä hyvää. Herra äärettömässä rakkaudessaan on aina kanssamme. Temppeli on paikka, joka yhdistää meidät Häneen ja sallii meidän jonakin päivänä palata asumaan Hänen luokseen. ■

Ricardo Matamoros, Ahuachapán, El Salvador

Rakkauden lahja

Faith S. Watson

Kun aviomieheni siunasi tyttövuovamme, näin pilkahduksen taivaallisen Isän rakkauden lahjan – pappeuden – syvyydestä ja laajuudesta.

Olin tuore kirkon jäsen, tuore vaimo ja nyt tuore äiti. Oli paastosunnuntai, ja pikkuinen tyttäreemme oli saamassa nimen ja siunauksen. En ollut koskaan nähnyt lapsen saavan siunausta, koska kuuluimme seurakuntaan, jossa oli vähän nuoria perheitä. En tiennyt, mitä odottaa. Silti tunsin Hengen kautta, että tämä oli jotakin hyvin erityistä ja merkittävää.

Mieheni, jonka ympärillä oli muita kunnioittavia pappeudenhaltijoita, piti varovasti sylissään kallisarvoista pientä tytärtämme. Suloinen Henki täytti minut ilolla. Kyyneleet vierivät poskilleni, ja mieleeni tulvi lukemattomia vaikutelmia. Tiesin, että näin vasta pilkahduksen taivaallisen Isän meille antaman suurenmoisen rakkauden lahjan – pappeuden – syvyydestä ja laajuudesta.

Kun lähetyssaarnaajat olivat opettaneet minulle keskusteluja, olin aistunut sen, että heistä oli suuri kunnia saada olla pappeudenhaltijoita. Olin kuullut sen heidän sanoissaan ja heidän rukouksissaan, kuten silloin kun he siunasivat minua voittaakseni viisauden sanaan liittyvän haasteen. Tunsin heidän käsiensä, jotka he olivat laskeneet kevyesti pääni päälle, alkavan vapista, kun he puhuivat sanat, joiden tiesin

tulevan Herralta – rakkauden ja parantamisen sanat.

Pian minut kastettiin, ja jälleen pappeudenhaltijat laskivat kätensä pääni päälle. Minut konfirmoitiin Herran kirkon jäseneksi, ja minulle annettiin Pyhän Hengen lahja. Olin puhdistunut ja uudestisyntynyt. Tunsin pappeuden voiman koko kehossani, ja ensimmäisen kerran elämässäni tiesin, mitä on ilo.

Jonkin aikaa kasteeni jälkeen mieheni ja minut vihittiin. Hänen vanhempansa olivat kirkon jäseniä, ja heidän kotinsa oli evankeliumiin keskittynyt, mutta tiesin, ettei hänen todistuksensa ollut juurtunut syvälle. En kuitenkaan ollut huolissani. Nuori uskoni oli tullut villaan toiveikkuutta. Minä vain rakastaisin häntä ja olisin kärsivällinen ja rukoilisin.

Niinä kuukausina, kun odotin esikoistamme, koin äidillisiä tunteita – että olin hyvin lähellä pikkuistani ja täynnä ihmetystä tästä uudesta elämästä sisälläni. Kun tyttäreemme syntyi, siteeni häneen oli muodostunut rakkauden punokseksi, vahvaksi ja suloiseksi.

Mutta olin huolissani miehestäni. Hänellä ei ollut ollut siunausta kokea sitä tiivistä läheisyyttä tyttäreemme,

josta minä olin nauttinut. Tietenkin hän rakasti tytärtämme, mutta kannoin huolta siitä, kehittyisikö heidän välilleen vahvaa sidettä. Kannoin asiasta huolta samalla kun aikani kului tyttäreemme imettämiseen, kylvettämiseen ja sylissä pitelemiseen, kun taas suurin osa mieheni ajasta kului työssä perheemme elättämiseksi.

Nyt, muutama viikko tyttäreemme syntymän jälkeen, olimme seurakuntakeskuksessamme. Silmieni edessä ja sydämessäni oli tapahtumassa ihme. Epävarma mieheni hymyili nöyrästi veljilleen piirissä silmät täynnä valoa ja kyynelten kimallusta. Noista veljistä vuorostaan virtasi hänelle rakkautta ja tukea, kun he asettivat kätensä toistensa olkapäille ja omalta osaltaan kannattelivat vauvaamme muodostaen puhtaassa ja pyhässä rakkaudessa kylpevän pienen piirin. Kun mieheni aloitti siunauksen, kuulin hänen äänensä värisevän ja tiesin, että hän tunsin Herran voiman ja sen, mikä kunnia on olla Herran pappeuden haltija.

Tunsin suuren rakkauden kumpuaavan hänessä pientä tyttöämme kohtaan ja tiesin, että hän oli yrittänyt kovasti valmistautua antamaan tyttarellemme sen siunauksen, jonka taivaallinen Isä tyttarellemme tarkoitti. Iloni oli täysi

tajutessani, että nyt mieheni tunsi olevansa kiinteästi sidottu tyttäremme. Se oli side, joka ei koskaan heikkenisi.

Tuosta kokemuksesta on kulunut vuosia. Olen todistanut ja tuntenut pappeuden voiman ja suurenmoisuu- den lukemattomia kertoja, kun sitä on käytetty hyvin monin tavoin monissa paikoissa ja taivaallisen Isän monien lasten hyväksi. Olen nähnyt, kuinka ihania pelastavia toimituksia on annettu

ja kuinka sydämet ovat täyttyneet. Olen seurannut puhdistumista, parantu- mista, lohdutusta ja opettamista. Olen nähnyt ja tuntenut, kuinka kuormat ovat keventyneet.

Tiedän, etten vieläkään ymmärrä pappeuden täyttä suurenmoisuutta, mutta jokainen lapselle annettu siu- naus, jonka olen nähnyt, on täyttänyt minut samalla ihmetyksellä, jota tunsin esikoiseni siunauksen aikana. Olen

ihmeissäni rakkaudesta, jota taivaal- linen Isä on osoittanut jakamalla voimansa meidän kanssamme, ja olen täynnä sanoin kuvaamatonta kiitolli- suutta todistuksestani Hänestä, Hänen rakkaasta Pojastaan ja suurenmoisesta palautetusta evankeliumistamme. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

Alma 5–7

1.–7. KESÄKUUTA

Kuinka Alman kysymykset voivat auttaa meitä kasvamaan hengellisesti?

MITEN MINULLA MENEEE?

Alma esitti Sarahemlan kansalle 36 kysymystä auttaakseen heitä arvioimaan heidän hengellistä edistymistään. Presidentti M. Russell Ballard, kahden-toista apostolin koorumin virkaa toimittava presidentti, selitti, että hengellinen arviointi on hyödyllistä. Hän sanoi: ”Oppaakseni tähän – [arviointiin] luen ja pohdin mielelläni Alman kirjan viidennen luvun sanoja, jotka saavat havainnoimaan itseä.”¹

Mitä minun pitää muuttaa?

Kun luet jakeita Alma 5:7–13, ota selville, mitä Alma opetti siitä, kuinka me voimme muuttua ja tulla lähemmäksi Kristusta. Mieti, mitä asioita voit muuttaa, ja tee toimintasuunnitelma.

Kuinka Herra on siunannut minua?

Alma kutsui ihmisiä myös muistamaan, kuinka Herra oli vapauttanut heidän isänsä, ja muistelemaan kääntymystään. Voisit kirjoittaa muistiin kääntymyskertomuksesi muistaaksesi, kuinka Herra on siunannut sinua. Voisit myös lukea esivanhempiesi tai varhaisten kirkon jäsenten kääntymyskertomuksia.

”Olisi hienoa, jos jokainen myöhempien aikojen pyhä tuntisi esi-isänsä kääntymyskertomukset. – Meitä jokaista siunataan suuresti, jos me tunnemme kertomukset uskosta ja uhrauksesta, jotka saivat esi-isämme liittymään Herran kirkkoon.”²

VIITTEET

1. Ks. M. Russell Ballard, ”Palata ja vastaanottaa”, *Liahona*, toukokuu 2017, s. 64.
2. William R. Walker, ”Eläkää lujina uskossa”, *Liahona*, toukokuu 2014, s. 97, 99.

Alma 8–12

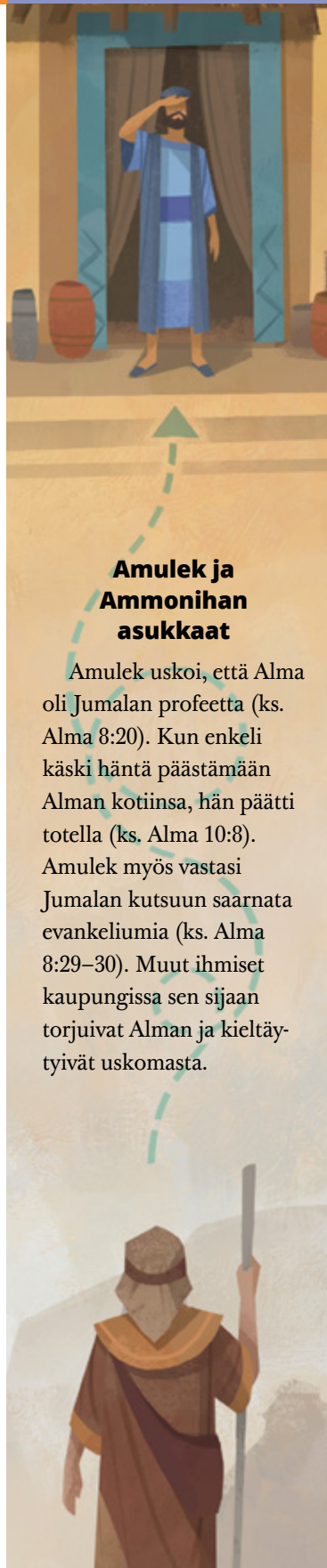
8.–14. KESÄKUUTA

Kuinka pehmeän sydämen omaksuminen auttaa meitä saamaan hengellistä tietoa?

Kun Alma saarnasi evankeliumia Ammonihassa, useimmat ihmiset torjuivat hänet, mutta Amulek kuunteli ja uskoi. Amulekin ja muiden ammonihalaisten välinen erilaisuus osoittaa meille, mitä seurauksia on sillä, että sydän on pehmeä tai paatunut niitä asioita kohtaan, jotka ovat Jumalasta (ks. Alma 12:10). Sinä voit päättää omaksua pehmeän sydämen.

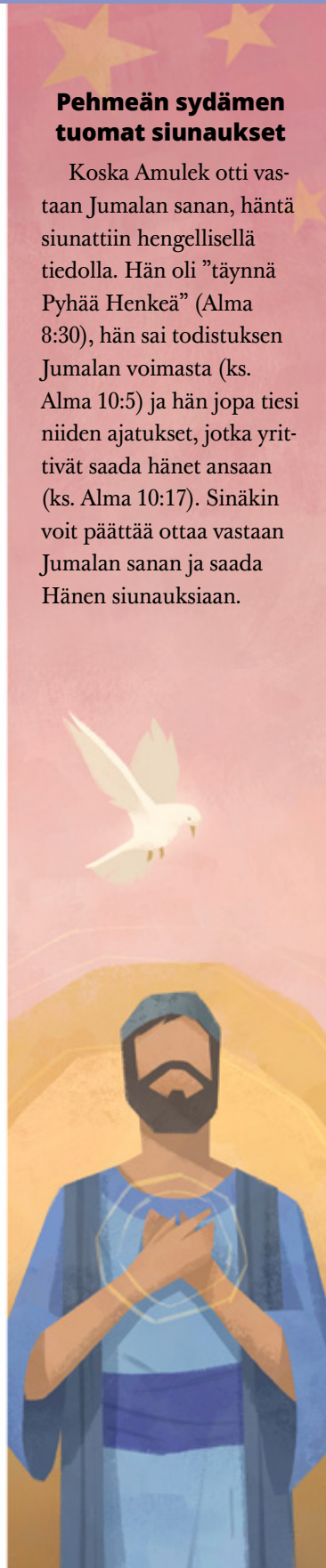
KESKUSTELUA

- Mitä luonteenpiirteitä Amulekilla oli? Kuinka sinä voit kehittää itsessäsi hänen hyviä luonteenpiirteitään?
- Jos etsit vastauksia johonkin tiettyyn kysymykseen, mitä voit tehdä ollaksesi vastaanottavaisempi taivaallisen Isän antamalle ilmoitukselle?
- Mitä siunauksia Herralla saattaisi olla varattuna sinulle ja perheellesi, kun päätät, että sinulla on pehmeä ja kuuliainen sydän?

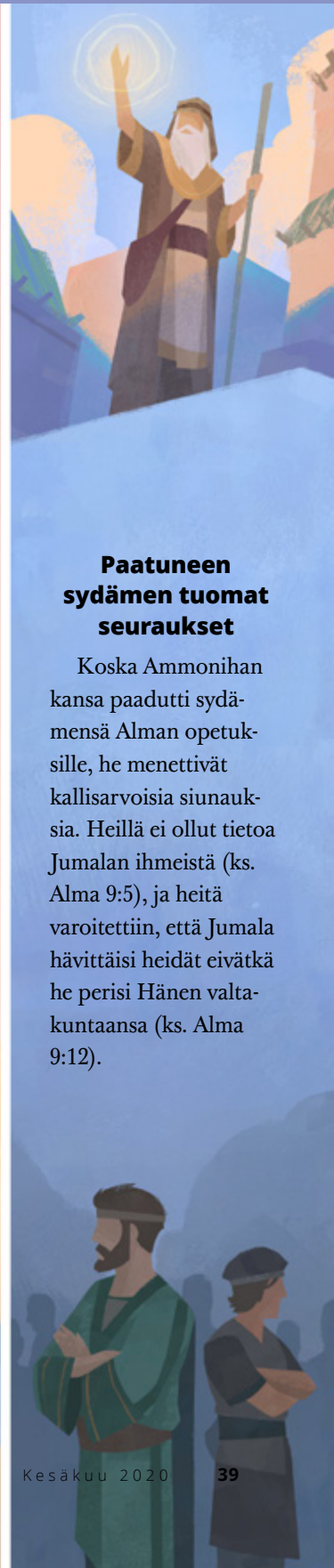
Amulek ja Ammonihan asukkaat

Amulek uskoi, että Alma oli Jumalan profeetta (ks. Alma 8:20). Kun enkeli käski häntä päästämään Alman kotiinsa, hän päätti totella (ks. Alma 10:8). Amulek myös vastasi Jumalan kutsuun saarnata evankeliumia (ks. Alma 8:29–30). Muut ihmiset kaupungissa sen sijaan torjuivat Alman ja kieltäytyivät uskomasta.

Pehmeän sydämen tuomat siunaukset

Koska Amulek otti vastaan Jumalan sanan, häntä siunattiin hengellisellä tiedolla. Hän oli ”täynnä Pyhää Henkeä” (Alma 8:30), hän sai todistuksen Jumalan voimasta (ks. Alma 10:5) ja hän jopa tiesi niiden ajatukset, jotka yrittivät saada hänet ansaan (ks. Alma 10:17). Sinäkin voit päättää ottaa vastaan Jumalan sanan ja saada Hänen siunauksiaan.

Paatuneen sydämen tuomat seuraukset

Koska Ammonihan kansa paadutti sydämensä Alman opetuksille, he menettivät kallisarvoisia siunauksia. Heillä ei ollut tietoa Jumalan ihmeistä (ks. Alma 9:5), ja heitä varoitettiin, että Jumala hävittäisi heidät eivätkä he perisi Hänen valtakuntaansa (ks. Alma 9:12).

Alma 13–16

15.–21. KESÄKUUTA

Kuinka pelastavat toimitukset ohjaavat minua kohti Kristusta?

Hyvä käytös ilman
Eevankeliumin toimituksia ei pelasta eikä korota
ihmiskuntaa.”¹

VALMISTAUDU

Herra kutsui ja valmisti Alman ja Amulekin opetta-
maan käskyjään (ks. Alma 13:3). Heidät myös ”asetet-
tiin pyhällä toimituksella” (Alma 13:8). Tämä ja muut
toimitukset annetaan, jotta me tietäisimme, mistä
voimme odottaa syntiemme anteeksiantoa (ks. Alma
13:16). Kaikki toimitukset ohjaavat meitä kohti
Jeesusta Kristusta.

Kuinka voit valmistautua ottamaan vastaan evanke-
liumin pelastavat toimitukset?

TEE PARANNUS

Parannus kääntää sydämemme kohti Vapahta-
jaa. Pelastavat toimitukset keskittävät mieleemme
Kristukseen ja Hänen armoonsa, jotta me voimme
palata Hänen luokseen (ks. Alma 13:16).

OTA VASTAAN

Herra on antanut pelastavat toimitukset, jotta
me voimme kokea Kristuksen pelastavan voiman
(ks. Alma 15:6).

Mitä pelastavia toimituksia olet saanut,
ja kuinka ne ovat tuoneet sinua lähemmäksi
Vapahtajaa?

VIITE

1. Boyd K. Packer, ”Ainoa tosi kirkko”,
Valkeus, 1986, konferenssiraportti
155. puolivuotiskonferenssista, s. 66.

Alma 17–22

22.–28. KESÄKUUTA

Kuinka voin toimia uskossa heti?

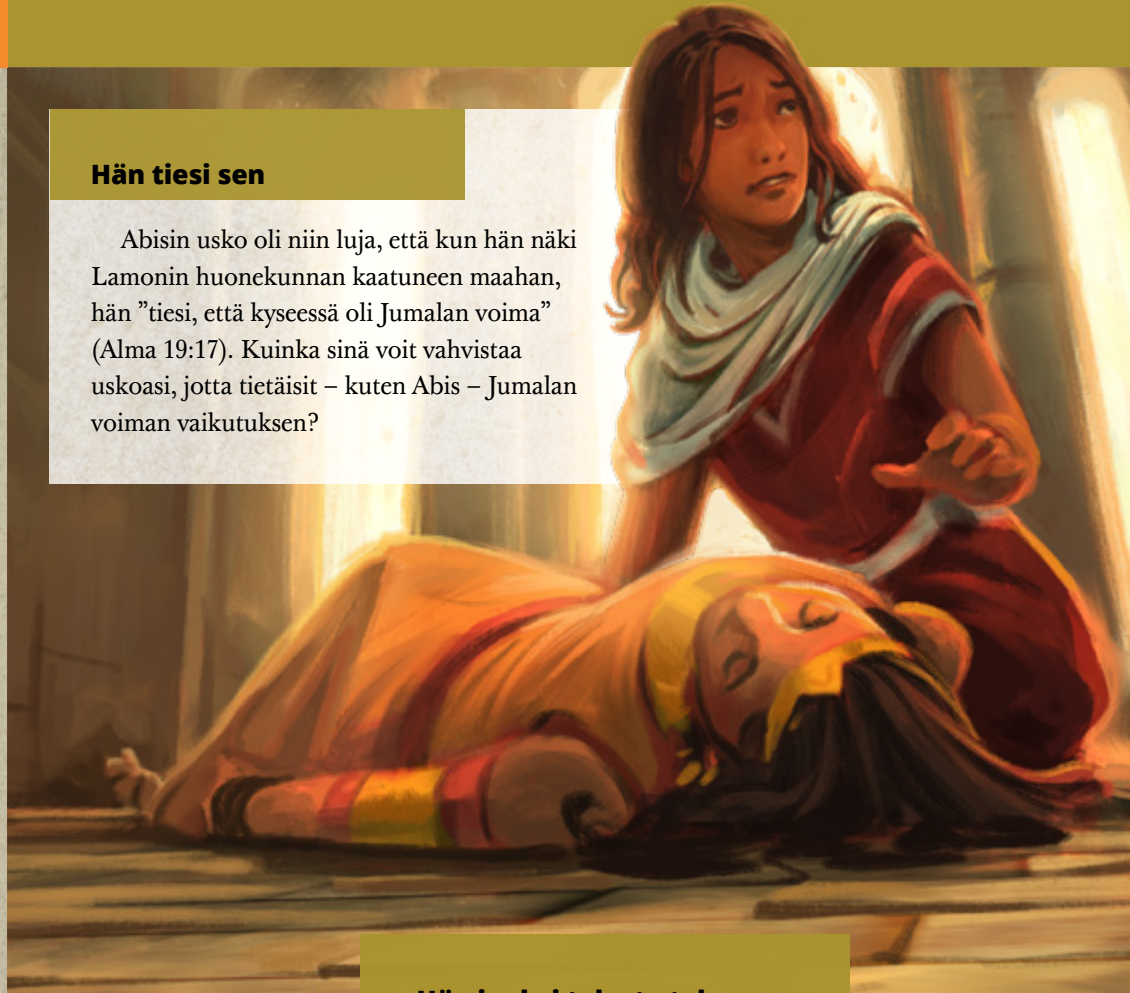
Abisin uskollinen ja välitön toiminta Mormonin kirjassa osoittaa, kuinka usko voi auttaa muiden tuomisessa Kristuksen luokse. Mieti, kuinka hän oli täysin ”kääntyneenä Herraan” (Alma 19:16).

KESKUSTELUA

Kuinka voit vahvistaa uskoasi Herraan niin, että sinä ja kenties muut tuntevat, että teillä on voimaa toimia heti ja täysin Jumalan tahdon mukaan?

Hän tiesi sen

Abisin usko oli niin luja, että kun hän näki Lamonin huonekunnan kaatuneen maahan, hän ”tiesi, että kyseessä oli Jumalan voima” (Alma 19:17). Kuinka sinä voit vahvistaa uskoasi, jotta tietäisit – kuten Abis – Jumalan voiman vaikutuksen?

Hän juoksi talosta taloon

Kun Abis oli huomannut Jumalan voiman vaikutuksen, hän ”juoksi talosta taloon” ja käski ihmisiä tulemaan katsomaan ihmettä (Alma 19:17). Hänen uskonsa antoi hänelle voimaa toimia heti. Onko evankeliumissa sellaisia asioita, joiden kohdalla sinä kävelet etkä suinkaan juokse toimimaan Jumalan tahdon mukaan uskossa?

Hän otti muita kädestä

Abis ”otti kuningatarta kädestä” uskoen, että se saisi kuningattaren nousemaan maasta (Alma 19:29). Hän teki sen, mikä vaikutti mahdolliselta, koska hän uskoi Jumalaan. Kuinka sinä voit vahvistaa uskoasi Jumalaan ja saavuttaa omassa elämässäsi sellaista, mikä tuntuu mahdolliselta?

Tässä osastossa

- 44 Älä kanna turhaa huolta
iankaikkisen kumppanin
löytämisestä
Dominika Stoica
- 48 Opin olemaan onnellinen
naimattomana
Landon Hawes

Julkaistaan vain sähköisenä

10 asiaa kysyttäväksi tulevalta
puolisoltasi

Luotin toisiin vaikutelmiin ja
Hengen johdatukseen

Marie Netzler

Sinkkuna oleminen muistuttaa
minua luottamaan Jumalan
koko suunnitelmaan minua
varten

Christina Cotterall

7 vinkkiä yhteyden vaalimiseen
etäsuhteessa

Kerro kokemuksistasi

Onko sinulla jokin kokemus, josta haluaisit
kertoa? Tai haluatko nähdä artikkeleita
joistakin tietyistä aiheista? Jos näin on,
haluamme kuulla niistä sinulta! Voit
lähettää artikkelisi tai palautteesi sivustolla
liahona.churchofjesuschrist.org.

Puolison etsiminen - ja Vapahtajan armo

Herra lupaa, että Hänen armonsensa "riittää sävyisille" (Et. 12:26). Näiden sanojen pitäisi antaa meille kaikille nuorille naimattomille aikuisille toivoa ja lohtua, etenkin kun kyse on iankaikkisen kumppanin löytämisestä. Luottavaiset Kristuksen opetuslapset etsivät usein rakkautta avoimin sydämin ja pettyvät sitten, kun toiveisiin ei vastata tai he järkyttyvät treffikumppaninsa huonosta käytöksestä. Tämä etsiminen voi aiheuttaa pelkoa, vihaa, katkeruutta ja stressiä etenkin, jos se jatkuu vuosia yli odotetun avioliiton solmimisajan!

Mutta kuten voit kuvitella, nämä tunteet eivät ole sitä, mitä Jumala haluaa meidän jatkuvasti kokevan, kun noudatamme Hänen käskyään mennä naimisiin ja kasvattaa vanhurskas, onnellinen perhe. Itse asiassa **Jumala haluaa meidän tuntevan iloa** tämän etsimisen aikana!

Siksi tämän osion artikkelien tarkoituksena on auttaa sinua niin **ettet kannata turhaa huolta iankaikkisen puolison löytämisestä**. Löydät kertomuksia siitä, **kuinka edetä elämässä** siviilisäädystäsi riippumatta, ja **neuvoja, jotka voivat auttaa sinua valmistautumaan** ennen pitkää koittavaan rakastavaan, hoivaavaan ja syvälle juurtuvaan avioliittoon.

Kun etsit sitä jotakuta, joka antaa sinulle koko sydämensä kuten sinä annat hänelle omasi, käytä hetki näiden artikkelien lukemiseen. Lupaamme, että jokin niistä keventää sydäntäsi ja auttaa sinua luottamaan siihen, että **Vapahtajan armo todellakin riittää sinulle**.

Parhain terveisin

Landon Hawes

Mikä on ollut sinulle paras tapa voittaa kirkkoon liittyviä epäilyksiä? Lähetä vastauksesi sivustolla liahona.churchofjesuschrist.org 30. kesäkuuta 2020 mennessä.

Älä kannna

TURHAA HUOLTA

iankaikkisen kumppanin
löytämisestä

Dominika Stoica

Kirkko Puolassa on hyvin pieni. Itse asiassa se on pieni kaikkialla Itä-Euroopassa. Meillä ei ole useinkaan monia ikäisiämme kirkon jäseniä koko maassamme saati seurakunnassamme tai vaarnassamme. Onneksi monissa Euroopan maissa on joka vuosi konferensseja nuorille naimattomille aikuisille.

Näitä konferensseja ei järjestetä välttämättä sen vuoksi, että nuoria aikuisia autettaisiin löytämään ”täydellinen kumppani”, vaan ennemminkin, jotta heitä autetaan saamaan uusia ystäviä, joilla on samat arvot ja jotka vahvistavat heitä uskossa, kun he puhuvat muille hengellisistä kokemuksistaan.

Keskityimme ystävyyteen

Eräässä konferenssissa Puolassa vuonna 2010 tapasin Radun. Hän on kotoisin Romaniasta. Juttelimme lyhyesti, mutta hän lähti pian lähetystyöhön, eivätkä polkumme kohdanneet ennen kuin jälleen nuorten naimattomien aikuisten konferenssissa kolme vuotta myöhemmin. Siellä meillä oli aikaa jopa oppia tuntemaan toisiamme hieman, mutta minä olin lähdössä omaan lähetystyöhöni kuukautta myöhemmin. Radu toivotti minulle kaikkea hyvää ja sanoi: ”Pidetään yhteyttä.” En oikeastaan uskonut, että hän pitäisi, mutta niin hän teki. Hän kirjoitti minulle kirjeitä koko lähetystyöni ajan. Hänen kirjeissään ei ollut mitään romanttista, mutta hänestä tuli yksi parhaista ystäväistäni. Ja minä pidin kunnioituksesta, jota hän osoitti minua ja lähetystyötä kohtaan yleensä.

Kun palasin kotiin, Radu ja minä olimme kumpikin hyvin innoissamme siitä, että tutustuisimme toisiimme kunnolla – voisimme lopulta tehdä sen niin monen vuoden jälkeen! Valitsimme tapaamispaikan, jonne meillä kummallakin oli varaa matkustaa (joka tuolloin oli Belgia), jotta voimme

Elämässä ei ole kyse
naimisiinmenosta vaan
ennemminkin siitä,
että tulemme parhaaksi
omaksi itseksemme ja
annamme Jumalan
toteuttaa suunnitelmaansa
meidän elämässämme.

viettää aikaa yhdessä. Me juttelimme juttelemasta päästyämme.

Emme asettaneet mitään paineita suhteellemme. Keskityimme rakentamaan ystävyyttä ja ihan vain tutustumaan toisiimme. Meillä oli aina hyvin hauskaa yhdessä, mutta meillä oli myös erittäin merkityksellisiä ja syvällisiä keskusteluja asioista, joilla on eniten merkitystä. Vähä vähältä ystävyysimme vahvistui. Soittelimme videopuheluja melkein päivittäin, ja ajan kuluessa aloimme pitää yhdessä iltarukouksia. Viimein aloimme käydä toistemme kotimaassa muuttaman kuukauden välein.

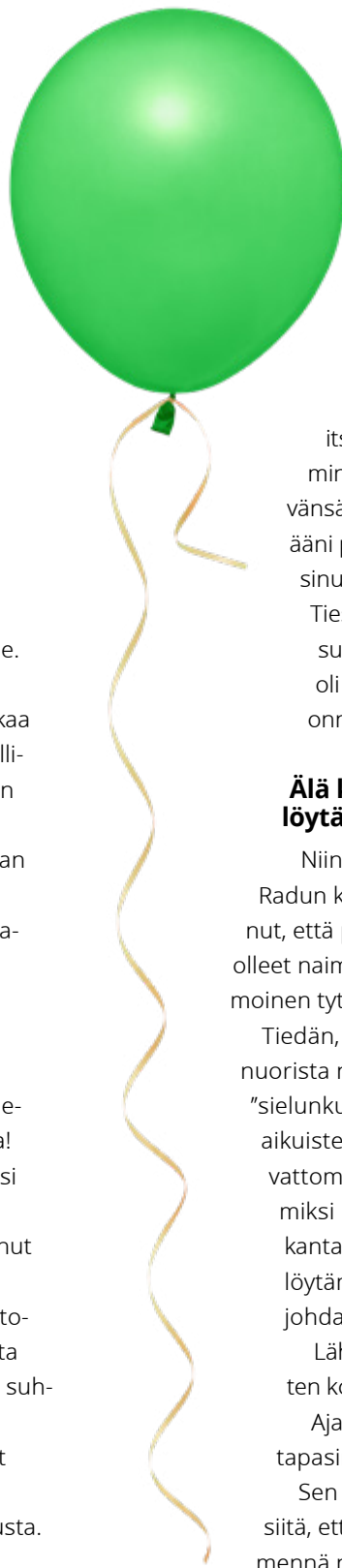
”Rukoillaan siitä”

Jonkin ajan päästä aloin tuntea levottomuutta, koska minusta tuntui, että ystävyysimme oli syvenemässä joksikin muuksi. Mutta Radu oli Romaniasta! En halunnut aloittaa etäsuhdetta, koska suhde voisi johtaa avioliittoon, mikä tarkoitti sitä, että toisen meistä olisi muutettava toiseen maahan. En tuntenut olevani valmis siihen.

Yhtenä päivänä, kun tunsin oloni erityisen levottomaksi, Radu muistutti minua yksinkertaisesta mutta voimallisesta periaatteesta. Hän sanoi: ”Rukoillaan suhteestamme ja katsotaan, miltä meistä tuntuu.”

En tiennyt, miksi mieleeni ei ollut aiemmin tullut rukoilla suhteestamme. Mutta se oli paras neuvo, minkä siinä vaiheessa sain. Niinpä rukoilin johdatusta.

Siinä vaiheessa en odottanut mitään erityistä vastausta, mutta päätin edetä ja tutustua Raduun entistä paremmin. Toivoin, että taivaallinen Isä antaisi minulle varoituksen, jos suhteemme ei ollut sellainen, mitä minun pitäisi jatkaa. Mutta ajan mittaan pyytämäni vastaus *todella* tuli. Keskustelin Radusta perheeni ja ystäväni kanssa, ja jokaisessa keskustelussa minulle vakuutettiin, että olin kulkemassa oikeaan suuntaan.

Pian sain hassun oivalluksen. Käytyäni yhtenä iltana taas kerran hienon videopuhelun Radun kanssa sanoin itselleni: ”Hän tosiaan on paras ystävä, mitä minulla on ikinä ollut. Haluan olla hänen ystävänsä ikuisesti!” Silloin sen oivalsin. Välittömästi ääni päässäni vastasi omiin sanoihini: ”No, sitten sinun pitää mennä hänen kanssaan naimisiin!” Tiesin, että taivaallinen Isä suhtautui suopeasti suhteeseeni Raduun. Saatoin nähdä, että hän oli paras ystäväni ja että me voisimme olla onnellisia yhdessä.

Älä kanna turhaa huolta puolison löytämisestä

Niinpä muutin Romaniaan ja menin naimisiin Radun kanssa. Mieleeni ei ollut koskaan juolahtanut, että päätyisin Romaniaan. Mutta olemme nyt olleet naimisissa neljä vuotta ja meillä on suurenmoinen tytär Amelia.

Tiedän, mitä ajattelet – olen vain yksi noista nuorista naimattomista aikuisista, jotka tapasivat ”sielunkumppaninsa” nuorten naimattomien aikuisten konferenssissa, ja asiat sujuivat vauhtomasti. Mutta se ei pidä paikkaansa. Syy, miksi kerron sinulle tämän tarinan, on se, ettet kantaisi turhaa huolta iankaikkisen kumppanisi löytämisestä vaan sen sijaan antaisit Jumalan johdattaa sinua.

Lähdinkö noihin nuorten naimattomien aikuisten konferensseihin etsimään aviomiestä? En.

Ajattelinko, että yhdestä niistä miehistä, joita tapasin siellä, tulisi aviomieheni? En oikeastaan.

Sen sijaan lakkasin kantamasta turhaa huolta siitä, että löytäisin jonkun, jonka kanssa halusin mennä naimisiin, ja menin noihin konferensseihin pelkästään tunteakseni yhteenkuuluvuutta muiden kanssa ja luodakseni ystävyys-suhteita – mikä oli juuri sitä, mitä Radu ja minä teimme alussa.

Paine iankaikkisen kumppanimme löytämisestä mahdollisimman pian voi olla toisinaan hyvin todellinen. Mutta iankaikkisille suhteille ei ole aikarajaa. Ei ole mitään syytä ottaa siitä paineita. Elämässä

ei ole kyse naimisiinmenosta vaan ennemminkin siitä, että tulemme parhaaksi omaksi itseksemme ja annamme Jumalan toteuttaa suunnitelmaansa meidän elämässämme. Meidän kaikkien pitäisi kyllä lähteä konferensseihin, osallistua, tavata ihmisiä, solmia uusia ystävyysuhteita ja poistua mukavuusalueeltamme. Mutta meidän tulee tehdä niin sillä ajatuksella, että "Aion pitää hauskaa ja tavata hienoja ystäviä", eikä sillä, että "Minun on pidettävä silmäni auki, jotta löytäisin 'sen oikean', tai pilaan koko elämänsuunnitelmani!"

Yksi asia, jonka Radu kertoi minulle, kun olimme kihloissa, oli se, että vaikka hän yleensä tunsikin hienoista stressiä niiden tyttöjen seurassa, joista hän piti, hän ei tuntenut samoin minun kanssani. Hän sanoi, että ystävyysuhteemme vuoksi hän tunsikin aina olonsa rennoksi ja voi aina olla oma itsensä.

Etsi siis ympärillesi hyviä ystäviä ja nauti siitä, missä nyt olet. Sillä rehellisesti sanottuna kun lakkaat kantamasta turhaa huolta ja ihan vain päätät luoda ystävyysuhteita ja oppia rakastamaan sitä, kuka ja missä olet, niin silloin elämästä tulee paljon nautittavampaa.

Turvasimme Jumalan suunnitelmaan tulevaisuutemme suhteen

Me emme ole Radun kanssa täydellisiä. Me emme oikeasti etsineet "täydellistä" ihmistä – me olimme vain kumpikin oma itsemme. Olen huomannut, että se, millainen todella on ja kuinka elää, on sitä, mikä vetää muita eniten puoleensa. Kun pyrit seuraamaan Jeesusta Kristusta, vedät puoleesi muita, jotka tekevät myös parhaansa seurataksaan Häntä.

Olen lisäksi oppinut, että kun meistä tulee parempia ja me luotamme täysin siihen, että Jumala on ohjaimissa, niin me kutsumme Hänen kätensä vaikutuksen elämäämme – ja kun huomaamme Hänen kätensä vaikutuksen, ei ole mitään tarvetta pelätä tulevaisuutta. Muista, mitä Herra opetti Nefille: "Ja minä olen myös

teidän valonanne erämaassa, ja minä valmistan tien teidän edellänne, jos te pidätte minun käskyni; niinpä sikäli kuin te pidätte minun käskyni, teitä johdatetaan luvattua maata kohti; ja te tulette tietämään, että minä teitä johdatan" (1. Nefi 17:13).

Ei ole tarkoitus, että kannamme jatkuvaa huolta siitä, ettemme täytä tiettyjä odotuksia tai saavuta tiettyjä virstanpylväitä oman aikakäsitksemme puitteissa. Taivaallisen Isän aikakäsitys on todellakin erilainen kuin meidän – se on iankaikkinen. Hänellä on meitä koskeva suunnitelma, niin että Hän voi antaa meille jokaisen tavoittelemamme siunauksen. Ja kun teemme parhaamme luottaen Hänen suunnitelmaansa ja löydämme täyttymyksen missä tahansa olosuhteissa sitten olemmekin, niin *silloin* me löydämme todellisen onnen. Hänen suunnitelmansa on aina parempi kuin se, joka meillä on itseämme varten. ■

Dominika Stoica on yrittäjähenkinen äiti. Hän nauttii ruoanlaitosta, tanssimisesta ja siitä, että saa ihmiset nauramaan. Hän pitää elämäntapablogia ja rakastaa kuvien editoimista, pyöriäilyä ja ajan viettämistä vuorilla.

Landon Hawes

OPIN OLEMAAN ONNELLINEN NAIMATTOMANA

Oivalsin, että
olin suhtautunut
seurusteluun
väärällä tavalla.

"Miksi kaikki muut seurustelevat ja pitävät hauskaa?"
"Miksi en ole naimisissa?"
"Mikä minussa on vialla?"

Useimmat nuoret naimattomat aikuiset ovat luultavasti esittäneet itselleen nämä kysymykset ainakin kerran! Haaste iankaikkisen kumppanin etsimisestä voi saada jopa omistautuneimpien myöhempien aikojen pyhien uskon ja toivon hupenemaan. Ja kyllä, myös minun kohdallani, seurustelu on ollut erityisen vaikeaa.

Avioliitto on aina tuntunut minusta suurelta seikkailulta, ja olen odottanut sitä innolla pienestä asti. Mutta lannistuin, kun näytti siltä, ettei seurustelu onnistunutkaan opiskeluvuosiinani. Vaikka kävin monilla treffeillä ja minulla oli muutamia vakavia seurustelusuhteita ja tapasin eteviä ja kiinnostavia naisia, en solminut avioliittoa. Ja minulle nuo epäonnistuneet suhteet tuntuivat olevan osoitus siitä, että olin riittämättömän eikä kiinnostanut ketään.

Ajatukseni naimattomuudestani vain pahenivat muutaman uuden kariutuneen seurustelusuhteen jälkeen aloittaessani työuraani. Minun oli helppoa kysyä, mitä vikaa oli minussa ja mikä oli kunnossa kaikkien muiden kohdalla, jotka olivat menossa naimisiin. Patriarkallinen siunaukseni sekä muutamat muut pappeuden siunaukset viittasivat vahvasti ja selkeästi siihen, että minut sinetöitäisiin vanhurskaaseen naiseen kuolevaisuudessa. Miksi sitä ei siis tapahtunut?

Aloin miettiä: "Olenko jollakin lailla pilannut Jumalan minua koskevan suunnitelman?"

Viimein, kun olin "painiskellut" Jumalan edessä vuosia rukoilemalla, tutkimalla pyhiä kirjoituksia ja käymällä temppelissä, sain ilmoituksen tilanteestani ystäväni Bradin (nimi on muutettu) avulla, joka on luotettu neuvojani. Erään kerran minua neuvoessaan hän sanoi: "Onnesi riippuu sinusta itsestäsi – ei jostakusta toisesta. Kun olet onnellinen naimattomana, voit olla onnellinen missä tahansa olosuhteissa." Presidentti Russell M. Nelson opetti samaan tapaan: "Elämämme olosuhteet eivät vaikuta kovinkaan paljon tuntemaamme iloon, mutta siihen vaikuttaa erittäin paljon se, mihin me keskitymme elämässämme" ("Ilo ja hengellinen selviytyminen", *Liahona*, marraskuu 2016, s. 82).

Koko näkökulmani muuttui, kun Henki painoi nämä sanat lujasti sieluuni. Ja oivalsin, että olin aina seurustellut täyttääkseni tarpeen – omalla kohdallani tarpeen mennä naimisiin vain siksi, etten olisi yksin.

Se ei missään nimessä ollut ajattelutapa, joka johtaisi iankaikkisesti rakastavan kumppanin luol! Bradin avulla Herra opetti minulle lempeästi, ettei Hänen suunnitelmansa Hänen poikiaan ja

tyttäriään varten ole solmia avioliittoa, joka perustuu tarpeisiin tai kulttuurista tulevaan paineeseen tai pelkoon. Avioliitto perustuu Kristuksen kaltaiseen rakkauteen. Sitten Hän opetti minulle, että naimattomuuteni voisi jatkua, jotta oppisin elämään elämäni ja tavoittelemaan avioliittoa, joka perustuu puhtaaseen rakkauteen eikä hyödyn tavoitteluun. Tavoittelemaan avioliittoa oikeista syistä.

Tämän kokemuksen ansiosta olen oppinut kolme totuutta, joihin turvaudun aina kun tunnen lannistuvani seurustelua koskevissa asioissa:

1. Ihmisen arvo ei ole riippuvainen hänen siviilisäädystään.

Jesaja opetti, etteivät Herran ajatukset ole meidän ajatuksiamme (ks. Jes. 55:8). Minä luulin, että naimattomuus oli osoitus arvottomuudestani. Jumala auttoi minua kuitenkin näkemään, että se, ettei minulla ole puolisoa, valmistaa minua parempaan avioliittoon kuin olisin voinut saada, jos olisin mennyt naimisiin oman aikatauluni mukaan. Se ei liittynyt millään tavoin omaan arvooni.

2. Valmistautuminen karkottaa levottomuuden ja huolet.

Herra sanoo meille, että jos me olemme valmiita, me emme pelkää (ks. OL 38:30). Jumalan tahdon etsiminen ja sitten sen noudattaminen on auttanut minua pääsemään eroon aiemmista peloista ja turhautumista, jotka liittyivät siviilisäättyyni. Se on auttanut minua myös keskittymään siihen, että valmistaudun mihin tahansa, mitä tulevaisuus tuokin eteeni.

3. Naimattomuudessa on iloa.

Naimattomuus on tuonut minulle siunauksena jännittäviä matkustustilaisuuksia, ammatillista kehittymistä ja tapoja palvella kirkossa. Vaikka edelleenkin haluan todella paljon avioliittoa ja lapsia, Jumala on auttanut minua arvostamaan sitä, kuinka paljon Hänen valtakunnassaan on tekemistä juuri nyt, oli minulla sitten vierelläni kumppani tai ei.

En ole vieläkään naimisissa! Vaimoni ei ole taianomaisesti ilmaantunut nyt, kun ajattelutapani seurustelusta ja avioliitosta on muuttunut, ja tiedän, että turhaudun yhä toisinaan seurusteluun tulevaisuudessakin. Mutta suuri osa pelosta ja ahdistuksesta, jotka liittyivät siviilisäättyyni, on poissa. Ja tiedän nyt, että on täysin sopivaa olla ilman puolisoa, kun Herra ja minä työskentelemme yhdessä täyttääksemme Hänen minulle antamansa iankaikkiset lupaukset ja siunaukset – sekä kuolevaisuudessa että iankaikkisuudessa. ■

Landon Hawes on maailmalla matkaava kaupunkisuunnittelija, joka rakastaa hyvää kirjoittamista, hienoja kirjoja ja maailman tutkimista. Hänet voi löytää paikallisesta kirjastosta, kannustamasta joukkueen baseballkentällä tai etsimässä syrjäseutujen teiltä kauniita paikkoja, joita kukaan toinen ei ole vielä keksinyt.

Fofoa V., 18 (vasemmalla) Etuale V., 16 (oikealla), Savali, Samoa

Meidän perheessä kaikki auttavat.

Fofoa: Perheemme uskoo työn tekemiseen yhdessä. Veljeni Etuale ja minä keräämme polttopuita ruoanlaittoon. Me autamme myös myytäväksi tarkoitetun ruoan valmistamisessa. Muistan erään kerran, kun perheellämme ei ollut tarpeeksi rahaa ison vesilaskun maksamiseen, ja me kaikki teimme osamme auttaaksemme. Siskoni myi grilliruokaa. Etuale ja minä keräsimme kookospähkinöitä ja muuta ruokaa ja autoimme sitten myymään sen rahan ansaitsemiseksi. Tekemällä lujasti työtä perheenä ja turvaamalla Jumalaan me pystyimme maksamaan laskun ja saamaan taas vettä.

Etuale: Jumala auttaa minua elämässäni kaikessa. Hän antaa minulle voimaa ja siunaa minua joka päivä. Minusta on mukavaa asua Samoassa. Täällä on hyvin rauhallista. Suurin unelmani on palvella koko-aikaisessa lähetystyössä! Haluan uhrata omat kaksi vuotani Jumalalle.

NUORILLE

TÄSSÄ OSASTOSSA

52

52 Sain todistuksen eri puolilla maailmaa

Wilmer Amaya Munoz

54 Nuorten Naisten järjestö 150-vuotias

Sisar Bonnie H. Cordon

58 Nuoret Naiset: Juhlimme 150:tä vuotta

Amanda Dunn

62 Kysymys ja vastaus: Masennus, rasismi

64 Viimeinen sana: Palvelemme yhdessä pappeuden voimalla

Presidentti M. Russell Ballard

Sain todistuksen eri puolilla maailmaa

Wilmer Amaya Munoz

Synnyin Espanjassa ja asuin siellä kahdeksan vuotta. Me emme juurikaan käyneet kirkossa, joten minua ei kastettu täyttäessäni kahdeksan, mutta halusin sitä kovasti. Yhtenä päivänä kysyin vanhemmiltani, miksi emme käyneet enää kirkossa ja miksi minua ei kastettu.

Kun selitin heille, että halusin mennä kasteelle, se koskettti heidän sydäntään, ja me aloimme jälleen käydä kirkossa. Se tuntui hyvältä. Äitini oli minulle oikein hyvä esimerkki ja innoitus. Hänellä oli vahva todistus, ja hän luki usein pyhiä kirjoituksia.

Myöhemmin muutimme Venezuelaan, mistä isäni on kotoisin. Asuimme siellä kaksi vuotta, ja talouselämän vaikeuksien johdosta kohtasimme paljon haasteita. Mutta hyviäkin asioita tapahtui. Rakastin sikäläistä ruokaa, ja minulla oli siellä sukua, joka oli innokas tapaamaan minut. He olivat hyvin nöyriä ihmisiä, ja me kaikki kävimme yhdessä kirkossa ja tunsimme Hengen vaikutusta.

Vaikka kävimme kirkossa ja saatoin tuntea Hengen vaikutuksen, tiesin, että perheeltäni ja minulta puuttui jotakin. Tunsin todella, että meidät piti sinetöidä yhteen iankaikkiseksi perheeksi. Yhtenä sunnuntaiaamuna piispa kutsui kaikki seurakuntalaiset lukemaan Mormonin kirjan vuoden loppuun mennessä. Tiesin, että se auttaisi vanhempiani ja minua elämään täydemmin Herran evankeliumin mukaan. Mormonin kirjaa

KUVITUS PAULINE GRAYSON

*Tämä on kertomus siitä, kuinka liityin kirkkoon ja
kuinka perheestäni tuli aktiivinen evankeliumissa.*

lukiessamme Vapahtaja alkoi vähän kerrallaan antaa meille lisää tietoa ja siunauksia, ja me jatkoimme pyhien kirjoitusten lukemista säännöllisesti.

Pian menin kasteelle. Saatoin todella tuntea Hengen vaikutuksen elämässäni, ja vanhempanikin tunsivat sen. Todistukseni alkoi vahvistua lisää. Muutimme Floridaan Yhdysvaltoihin, ja meidän oli taas tehtävä monia muutoksia ja uhrauksia, aivan kuten silloin kun lähdimme Espanjasta. Mutta todistuksemme vahvistui. Kävimme kirkossa joka viikko ja jatkoimme pyhien kirjoitusten lukemista.

Kun olimme kovasti ponnistelleet ja paljon lukeneet pyhiä kirjoituksia, rukoilleet ja tehneet oikeita valintoja, me halusimme tulla sinetöidyiksi yhteen iankaikkisena perheenä. Puhuimme piispamme kanssa, ja vaikka siihen meni jonkin aikaa, se päivä viimein koitti. Olimme aivan innoissamme päästessämme sisälle temppeliin.

Minä sain tehdä sijaiskasteita odottaessani, että vanhempani saisivat valmiiksi oman temppelityönsä. Minusta tuntui kuin olisin menossa taas kasteelle. Olin todella iloinen siitä, että voin auttaa ihmisiä verhon tuolla puolen. Nyt perheeni ja minä käymme temppelissä joka viikko. Minä teen sijaiskasteita säännöllisesti, koska minusta on ihanaa auttaa temppelissä.

Olen hyvin iloinen siitä, että minut voitiin sinetöidä temppelissä vanhempiini iankaikkisuudeksi ja että minulla on mahdollisuus elää heidän kanssaan ikuisesti. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

*Taivaallisella Isällä
on teille suuri työ
tehtävänä valmistaudut-
taessa Vapahtajamme
toiseen tulemiseen.*

Nuorten Naisten järjestö

150-VUOTIAS

Sisar Bonnie H. Cordon

Nuorten Naisten ylijohtaja

Kun ajattelen kaikkia niitä ihmeellisiä asioita, joita taivaallinen Isä on tehnyt lastensa hyväksi, sydämeni on täynnä raju-tonta ihmetystä ja kiitollisuutta siitä, kuinka paljon Herra rakastaa tyttäriään. Hän rakastaa TEITÄ!

Ja koska Hän rakastaa teitä, 150 vuotta sitten Hän innoitti kirkon johtajia luomaan Nuorten Naisten järjestön, joka auttaa teitä tulemaan sellaisiksi kuin Jumala haluaa teidän tulevan. Profeetta Brigham Young (1801–1877) kannusti meitä vahvistamaan todistustamme elämällä evankeliumin mukaan: ”Israelin nuorten tyttöjen pitää saada elävä todistus totuudesta. – – Toivon tyttöjemme saavan tiedon evankeliumista itse.”¹ Hän sanoi myös: ”Todistus saadaan useammin jalkeilla kuin polvillaan.”²

Nuorten Naisten järjestö on mukautunut vuosien varrella vastaamaan ajan tarpeita. Mutta vaikka ohjelmaa on muokattu, sen tavoite nuorille naisille ei ole muuttunut – auttaa teitä saamaan elävä todistus ja kulkemaan uskon turvin eteenpäin liittopolulla. Kun opitte tietämään,

keitä olette, ja toimitte uskossa, niin te saatte siunauksia, joita taivaallinen Isä on varannut teille.

Nuorten Naisten luokat vuosien varrella

Kun Nuoret Naiset sai alkunsa, se oli nimeltään ”Retrenchment Association” [Karsimisyhdistys] tavoitteenaan ”tulla paremmaksi kaikessa, mikä on hyvää ja kaunista”. 1900-luvun alkuvuosina siitä tuli Young Ladies’ Mutual Improvement Association [Nuorten Naisten Valistuserho], ja pian luokkiin kuuluivat 12–24-vuotiaat nuoret naiset. Luokkien nimet muuttuivat vuosien varrella, ja niitä olivat muun muassa Camp Fire Girls [nuotiotytöt], Beehives [mehiläiset], Guardians [suojelijat] ja Gleaners [tähtänpöimijät]. Kirkon kasvaessa ja nuorten naisten kokoontuessa muissa maissa ja muilla kielillä he tekivät parhaansa mukautuakseen toimintaan. Esimerkiksi Mia Maid -luokan nimestä tuli Saksassa ”Rosenmädchen” ja Suomessa ”ruusutyöt”.

Nykyisin kun nuoria naisia on melkein joka maassa, luokat järjestetään kunkin seurakunnan

tarpeiden mukaan, ja kaikki luokat tunnetaan yhteisellä nimellä Nuoret Naiset.

Myös Nuorten Naisten ohjelmien vaatimukset ovat muuttuneet vuosien kuluessa. Oikealla on joitakin niistä.

Lasten ja nuorten ohjelma

Kun tarkastelette näitä vaatimuksia hengellisin silmin, huomaatte, että niissä on yhteinen lanka. Mennyt ja nykyinen sulautuvat yhteen auttaen nuoria naisia pääsemään lähemmäksi Jeesusta Kristusta ja kasvamaan hengellisesti, älyllisesti, sosiaalisesti ja fyysisesti.

Vuonna 2019 esiteltiin uusi henkilökohtaisen edistymisen ohjelma, joka kannustaa teitä olemaan sekä oma-vaaraisia että Vapahtajaan turvautuvia. Teitä kehoitetaan tavoittelemaan Pyhän Hengen ohjausta ja asettamaan omia tavoitteitanne, kun pyritte tulemaan enemmän Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen kaltaisiksi! Pidän kovasti luottamuksesta, jota tämä osoittaa teitä, Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon merkittäviä nuoria naisia, kohtaan.

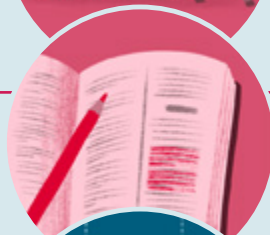
Piispakuntanne ja Nuorten Naisten johtokuntanne tuella teitä johtaa myös luokan johtokunta – ikätoverinne, jotka on kutsuttu ja erotettu suunnittelemaan ja toteuttamaan Nuorten Naisten ohjelmaa. Ympäri maailman on nykyään yli puoli miljoonaa nuorta naista, joita heidän ikätoverinsa johtavat!

Kaikkia nuoria naisia yhdistää johtoa aihe, johon sisältyvät nämä perusperiaatteet: te olette taivaallisten vanhempien rakkaita tyttäriä, te olette liittoon kuuluvia Jeesuksen Kristuksen opetuslapsia, te tavoittelette henkilökohtaista

Vuonna 1915:

- Opi valjastamaan hevosvaljakko ja ajamaan sitä.

- Opettele ulkoa pyhien kirjoitusten kohtia.

**1940-luvulta
1960-luvulle:**

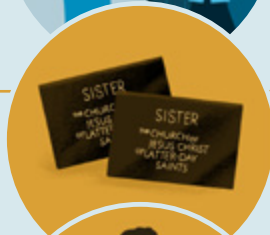

- Lisää itseluottamustasi hankkimalla hyvä ryhti (istuessa, seistessä ja kävellessä).

- Harjoittele kohteliaisuutta hienon naisen tuntomerkinä.

1980-luvulla:

- Lue kaksi lähetystyölehtistä ja opeta ystävälle tai sukulaiselle, mitä olet oppinut.

- Harjoita liikuntaa vähintään puoli tuntia päivässä viitenä päivänä viikossa kolmen viikon ajan.

Vuonna 2009:

- Tutki siveellisyyden ja hyveellisyyden tärkeyttä.

- Lue koko Mormonin kirja. Kirjoita ajatuksiasi päiväkirjaasi.

Vuonna 2020:

- Uusi ohjelma esitellään.

ilmoitusta Pyhän Hengen kautta ja toimitte sen mukaan sekä loistatte Jumalan todistajina pyrkiessänne tulemaan Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen kaltaisiksi ja palvelemaan muita Hänen pyhässä nimessään.

Teitä rakastetaan ja tarvitaan!

Elävän ja rakastavan taivaallisen Isän rakkaina tyttärinä teitä on ainutlaatuisella tavalla valmistettu olemaan pelastajia Siionin vuorella.³ Kuten presidentti Russell M. Nelson on sanonut: "Jokainen profeetta on puhunut *meidän* ajastamme, jolloin Israel koottaisiin ja maailma valmistettaisiin Vapahtajan toiseen tulemiseen. Ajatelkaa sitä! Kaikista niistä ihmisistä, jotka ovat koskaan eläneet planeetta maan päällä, *me* olemme niitä, jotka saavat osallistua tähän viimeiseen suureen kokoamistapahtumaan."⁴

Tämä on pyhä kutsu osallistua temppele- ja sukututkimustyöhön, palvella johtotehtävissä, pitää huolta muista sisaristanne ja lausua todistuksenne perheellenne ja ystäville. Teitä rakastetaan ja teitä tarvitaan!

Rakkaat ystäväni, taivaallisella Isällä on teille suuri työ tehtävänä valmistauttaessa Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen toiseen tulemiseen! Te olette tärkeä osa tuota työtä. Hän rakastaa teitä. Hän haluaa teidän osallistuvan työhönsä. Hän luottaa teihin!

Minäkin uskon ja luotan teihin ja yhdyn rakkaan profeettamme, presidentti Nelsonin sanoihin hänen julistaessaan: "Te olette parhaita, mitä Herra on *ikinä* lähettänyt tähän maailmaan. Teillä on kyky olla fiksumpia ja viisaampia ja vaikuttaa maailmaan enemmän kuin yksikään aiempi sukupolvi!"⁵

Rukoilen, että annatte Nuorten Naisien johtoiheen sanojen painua syvälle sydämeenne ja hyppäätte uuteen ohjelmaan täysin rinnoin ottaen innolla vastaan jokaisen tilaisuuden päästä lähemmäksi Vapahtajaa ja oppia lisää Hänestä. Tulkaa sellaisiksi kuin Hän haluaa teidän olevan. Tiedän, että kun teette niin, elämänne on täynnä tilaisuuksia jakaa Hänen valoaan ja Hänen rakkauttaan perheellenne, ystäville ja kaikille ympärillänne. Pyrkiessänne seuraamaan Häntä todistuksenne lujittuu ja tulee järkähtämättömäksi. ■

VIITTEET

1. Brigham Young, julkaisussa *A Century of Sisterhood: Chronological Collage, 1869–1969*, 1969, s. 8.
2. Brigham Young, julkaisussa Susa Young Gates, *History of the Young Ladies' Mutual Improvement Association of the Church of Jesus Christ of Latter-day Saints from November 1869 to June 1910*, 1911, s. 9.
3. Ks. Quentin L. Cook, huhtikuun 2014 yleiskokouksen (Liahona, toukokuu 2014, s. 48).
4. Russell M. Nelson, "Toivo Israelin", maailmanlaajuinen nuorten hartaustilaisuus, 3. kesäkuuta 2018, s. 8, hopeofisrael.churchofjesuschrist.org.
5. Russell M. Nelson, "Toivo Israelin", s. 16–17.

Nuoret Naiset

JUHLIMME 150:TÄ VUOTTA

Amanda Dunn

kirkon lehdet

Nuorten Naisten järjestö täyttää tänä vuonna 150 vuotta, ja on aika juhlia! Tutustu näihin tietoihin siitä, kuinka järjestö on kehittynyt 1870-luvulta tähän päivään, mitä kaltaisesi nuoret tekevät osallistuessaan nykyään Nuoriin Naisiin, ja kuinka voit saada innoitusta historiasta naisilta, jotka osoittivat rohkeutta ja uskoa.

1870–1920

Nimi: Young Ladies' Department of the Ladies' Cooperative Retrenchment Association [Naisten yhteistöiminnallisen karsimisyhdistyksen nuorten naisten osasto] perustetaan virallisesti 27. toukokuuta 1870 Brigham Youngin johdolla.¹ Nimi muuttuu muotoon Young Ladies' Mutual Improvement Association [Nuorten Naisten Valistuskoulu] vuonna 1877.²

Organisaatio ja luokat: Bee-Hive Girls [Mehiläistytöt]-ohjelma luodaan kesäohjelmana 14 vuotta täyttäneille tytöille.

Edistymisen ja tunnustukset: The Bee-Hive Handbook [Mehiläisten käsikirja] julkaistaan vuonna 1915, ja siinä esitellään henkilökohtaisen edistymisen alat: uskonto, koti, terveys, kodinhoito, ulkoilu, työ ja julkinen palvelu.³

Lehdet: Lehden *Young Woman's Journal* [Nuoren naisen lehti] ensimmäinen numero julkaistaan vuonna 1889.⁴ Monet paikalliset Mutual Improvement Associationit (tai MIAt) [Nuorten Valistuskoulu, NVK:t] valmistavat omia käsin kirjoitettuja lehtiä, joita on vain yksi tai kaksi kappaletta ja jotka kiertävät tyttöillä.

1920–1970

Nimi: Young Ladies' Mutual Improvement Association muuttaa nimensä muotoon Young Women's Mutual Improvement Association vuonna 1934.⁵

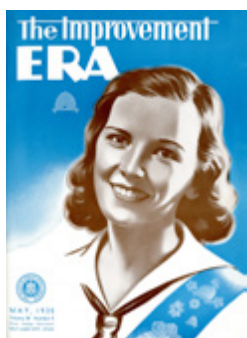
Organisaatio ja luokat: Järjestössä on kaksi luokkaa, Bee-Hive Girls nuoremmille tytöille ja Gleaners vanhemmille tytöille. Ikä, jolloin tytöt siirtyvät ohjelmaan, muuttuu 14:stä 12:een. Vuonna 1950 mukaan tulee Mia Maid -luokka.

Edistymisen ja tunnustukset: Golden Gleaner [kultatähkänpoimija]-tunnustuspalkinto ilmaisee korkeinta saavutusta, minkä nuoret naiset voivat ohjelmassa ansaita.

1970–2019

Lehdet: Vuonna 1929 *Young Woman's Journal* sulautuu *Improvement Era* [Edistyksen aikakausi]-lehteen, joka on tarkoitettu kaikille nuorille.⁶

Nimi: Young Women's Mutual Improvement Association muuttuu Nuorten Naisien järjestöksi vuonna 1974.⁷

Organisaatio ja luokat: Vuodesta 1972 lähtien Nuorten Naisten järjestössä on kolme luokkaa: mehiläiset (12–13-vuotiaat), ruusutyöt (14–15-vuotiaat) ja lehvänsitojat (16–17-vuotiaat). Vuodesta 2019 lähtien nuoret naiset siirtyvät mehiläisten luokkaan sen vuoden tammikuussa, jolloin he täyttävät 12 vuotta.

Edistyminen ja tunnustukset: Edistyminen-ohjelma ja medaljonki esitellään vuonna 1977. Nuorten Naisten arvot usko, jumalallinen luonne, henkilökohtainen arvo, tieto, valinnat ja vastuu, hyvät teot ja nuhteettomuus lisätään vuonna 1987.⁸ Hyveellisyys lisätään arvoihin vuonna 2008.⁹

Lehdet: Nuorille suunnattua *New Era* [Uusi aikakausi]-lehteä aletaan julkaista englanniksi vuonna 1971, ja *Liahona*-lehdessä on artikkeleja nuorille monilla kielillä.¹⁰

Nimi: Nimi pysyy Nuorten Naisten järjestönä.

Organisaatio ja luokat: Luokat järjestetään kussakin seurakunnassa sen tarpeiden mukaan, ja niistä käytetään yhteistä nimitystä ”Nuoret Naiset” (esim. ”Nuoret Naiset 12”, ”Nuoret Naiset 12–15” tai vain ”Nuoret Naiset”, jos kaikki kokoontuvat yhdessä).

Edistyminen ja tunnustukset: Lasten ja nuorten ohjelma korvaa Edistymisen-ohjelman. Uusi ohjelma kannustaa yksilöllisiin mahdollisuuksiin kasvaa henkilökohtaisen edistymisen, evankeliumin oppimisen sekä palvelemisen ja toiminnan alueilla.¹¹

Lehdet: Nuorille suunnattu *New Era* -lehti lähestyy 50. vuosipäiväänsä. ■

Hauskoja faktoja

1. Vuoden 1915 Bee-Hive-käsikirjassa nuoret naiset saivat valita projekteja yli 300 eri vaihtoehdon joukosta. Noita projekteja olivat esimerkiksi hoitaa mehiläispesää kokonainen satokausi, pitää talo puhtaana karpä-sistä kahden viikon ajan tai raivata marunapensaat pois ainakin parintuhannen neliömetrin alalta.¹²

VIITTEET

1. Ks. ”Timeline of Young Women History”, history.churchofjesuschrist.org/landing/a-brief-timeline-of-young-women-history.
2. Ks. ”Young Women’s Timeline”, *Mormon Women’s Studies Resource*, Harold B. Leen kirjasto, Brigham Youngin yliopisto, Provo, Utah, mormonwomen.lib.byu.edu/young-womens-portal/young-women-timeline.
3. Ks. ”History of Young Women Recognition”, history.churchofjesuschrist.org.
4. Ks. ”Young Women’s Timeline”.
5. Ks. ”Young Women’s Timeline”.
6. Ks. ”Young Women’s Timeline”.
7. Ks. ”Young Women’s Timeline”.
8. Ks. ”Young Women’s Timeline”.
9. Ks. ”New Young Women Value: Virtue”, 9. joulukuuta 2008, thechurchnews.com.
10. Ks. ”Young Women’s Timeline”.
11. Ks. lapsetjanuoret.churchofjesuschrist.org.
12. Ks. ”History of Young Women Recognition”.
13. Ks. ”History of Young Women Recognition”.
14. Ks. ”Young Women Classes and Symbols”, churchofjesuschrist.org/young-women/personal-progress.
15. Ks. ”History of Young Women Recognition”.
16. Ks. ”The Annual Report of the Church”, *Ensign*, heinäkuu 1972, s. 131–133.
17. Ks. ”Worldwide Statistics”, newsroom.churchofjesuschrist.org/facts-and-statistics.

2. Alkuaikojen Bee-Hive Girls [mehiläistytöt] käyttivät pukua, jonka kukin paikallinen yhdistys oli suunnitellut, ja vuonna 1922 Mutual Improvement Associationin virallisiksi väreiksi tulivat kulta ja vihreä.¹³
3. Nimi Beehive [mehiläinen] tuli pioneereilta, jotka pitivät mehiläisiä työteliäisyyden ja sopusoinnun vertauskuvana. Mia Maid [ruusutyttö] oli peräisin Mutual Improvement Associationin [Nuorten Valistuskkerho] lyhenteestä MIA. Nimi Laurel [lehväsitoja] viittasi laakeriseppeleeseen, joka merkitsee kunniaa ja saavutuksia.¹⁴
4. 1940-luvulta 1960-luvulle nuoret naiset pystyivät ansaitsemaan merkkejä. Merkit ommeltiin huovasta valmistettuun suoritusnauhaan, joka ripustettiin kaulaan. Eräs vaatimus merkin ansaitsemiseksi oli ”pyrkii saamaan täydet yhdeksän tunnin kausneusnet joka yö tässä kuussa”¹⁵.
5. Kirkon koko jäsenmäärä on lisääntynyt noin 110 000 jäsenestä vuonna 1870¹⁶ yli 16 miljoonaan jäseneseen vuoteen 2020 mennessä¹⁷ – ajattele, kuinka monta nuorta naista on nykyään ympäri maailman!

Havenin auttava käsi

Haven, 14-vuotias tyttö Utahista Yhdysvalloista, päätti juhlistaa sitä, että hän on nuori nainen kirkossa, palvelemalla muita.

”Se sai alkunsa pienestä ajatuksesta”, hän sanoo. ”Enoni lähti Bangladeshiin humanitaariselle matkalle ja sai tietää, mitä vaikeuksia ihmiset siellä kokivat. Halusin auttaa heitä – niinpä katsoin JustServe-sovellusta ja sain ajatuksen tehdä kotitekoisia pakkauksia siellä oleville pakolaisille.”

Haven kokosi lahjoituksia koulussaan, loi GoFundMe-sivun ja jopa tyhjensi naapurien roskasäiliöitä saadakseen rahaa pakkauksia varten. ”Tyhjennän 22 roskasäiliötä ja 11 kierrätys-säiliötä joka maanantai ja tiistai”, hän sanoo. ”Yleensä käytän ansaitsemani rahat kuoro-ohjelmaani ja säästääkseni lähetystyötä varten, mutta päätin käyttää rahani siinä kuussa sen sijaan tarvikkeiden ostamiseen.”

Sitten Haven lähti ostamaan kaikki pakkauksiin tarvitsemansa tarvikkeet, kuten sukkia, käsineitä, huiveja ja hattuja. Hän kokosi jokaisen pakkauksen ja otti myös yhteyttä Lifting Hands International -järjestön johtajaan koordinoidakseen pakkausten jakamisen Bangladeshissa.

”Pakkausten kokoaminen vei suurimman osan ajasta projektissani. Mutta joka kerta kun panin jonkin tavarahan pakkaukseen, tiesin sen menevän jollekulle hädänalaiselle ja siunaavan häntä pitkän aikaa.”

Projektinsa lopussa Haven tunsikin entistä vahvempaa varmuutta siitä, että hän kykenee palvelemaan. ”Opin tästä, kuinka suureksi avuksi voin olla, jos yritän oikein kovasti. Tunsin myös myötätuntoa niitä ihmisiä kohtaan, joita autoin, mikä auttoi minua pääsemään lähemmäksi Vapahtajaa ja tuntemaan hienoa samaa, mitä Hän tuntee meitä kohtaan.”

Juhlissamme Nuorten Naisten järjestön vuosipäivää jokainen meistä voi muistaa, että me olemme esimerkkejä Kristuksesta. Havenin tavoin me voimme olla suurena apuna muille, kun yritämme oikein kovasti palvella, kuten Hän palvelisi. ■

Kuinka voin auttaa ystäviäni, jotka vaikuttavat masentuneilta?

"Kuinka siis voitte parhaiten toimia, kun te tai rakkaanne kohtaatte mielenterveydellisiä tai emotionaalisia haasteita? Ennen kaikkea älkää koskaan menettäkö uskoa taivaalliseen Isäanne, joka rakastaa teitä enemmän kuin kykenette käsittämään. – –

Mitä sitten kenties pystyttekään tai ette pysty tarjoamaan, te voitte rukoilla ja te voitte antaa vilpittöntä rakkautta."

Vanhin Jeffrey R. Holland kahdentoista apostolin koorumista, "Kuin särkynyt ruukku", *Liahona*, marraskuu 2013, s. 40–41.

Kutsu heitä olemaan kanssasi

Kutsu heitä tekemään hauskoja asioita kanssasi. Älä lannistu, jos he eivät vastaa siten kuin haluat.

Toisinaan pelkkä kutsu tehdä jotakin tai ihan vain tieto siitä, että haluat olla heidän kanssaan, kohottaa heidän mielialaansa.

Alyssa F., 16, Washington, USA

Rauhoita heitä

Kun olen masentuneiden ystävien kanssa, en vähättele heidän ongelmaansa. Mutta autan heidän vaikeuksiensa keventämisessä.

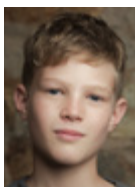
Yritän olla rauhoittava ja rakastava heidän kanssaan. Annan heille tilaisuuden purkaa turhautumistaan.

Angbo K., 18, Norsunluurannikko

Varo masentumasta itse

Paras tapa auttaa heitä ja itseäsi on olla rehellinen. Puhu asioista, jotka tuovat sinulle iloa. Jos sinun on vaikeaa pysyä iloisena, ilmaise heille, että olet heidän tukenaan, mutta pidä huoli itsestäsi. Omalta kannaltasi on parempi, että olet kunnossa, kuin että masennut itsekin.

Kira W., 16, Kansas, USA

Ajattele myönteisiä asioita

Sinä voit pysyä myönteisenä ystäväsi seurassa, jotka vaikuttavat masentuneilta, ajattelemalla

myönteisiä asioita, joita olet kokenut tai tulet pian kokemaan elämässäsi. Ajattele asioita, joita arvostat, kuten hauskoja kokemuksia.

Luke P., 14, New Mexico, USA

Muistuta heitä hyvistä asioista

Kun minulla on ystävä, joka on masentunut, yritän puhua hänelle jostakin sellaisesta, josta hän on kiinnostunut, jotta hänen mieleensä tulee hyviä asioita hänen päivästänsä tai elämästään. Toisinaan yritän saada hänet nauramaan tai sanon kohteliaisuuden, jotta hänelle tulee hyvä olo, ja toisinaan pyydän häntä tekemään jotakin tärkeää, jotta hän tietää, että hänellä on jokin tarkoitus.

Carson D., 15, Texas, USA

Toimittajan huomautus: Tässä tarjotut ehdotukset ovat hyödyllisiä, mutta ne eivät kenties auta heti tai paranna ketään masennuksesta. Vakavammissa tapauksissa ammattiapu voi olla välttämätöntä.

Vastauksia saatetaan lyhentää tai muokata selkeämmiksi. Vastaukset eivät ole kirkon virallisia opillisia lausuntoja, vaan ne on tarkoitettu avuksi ja avartamaan näkemystä.

Mitä sinä ajattelet?

"Kuinka pidän poissa ajatuksistani ruman kielenkäytön, jota kuulen?"

Lähetä vastauksesi sähköpostitse ja halutessasi korkearesoluutioinen valokuva 15. heinäkuuta 2020 mennessä sivustolla liahona.churchofjesuschrist.org.

Mikä on kirkon kanta rasismiin?

Me uskomme, että Jumala on koko ihmiskunnan Isä "eikä hän torju ketään niistä, jotka tulevat hänen luoksensa, ei mustia eikä valkoisia – ja kaikki ovat Jumalalle yhdenvertaisia" (2. Nefi 26:33). Koska kaikki ihmiset ovat Jumalan edessä samanarvoisia, me uskomme, ettei yksikään ihminen voi rodullisen tai etnisen taustansa vuoksi oikeutetusti väittää olevansa parempi kuin toinen. Lisäksi uskomme, että on synti ylenkatsoa, panetella tai syrjiä muita heidän rotunsa vuoksi.

Nykyajan profeetat ja apostolit ovat tuominneet rasismia voimakkaammin mahdollisin sanoin. Esimerkiksi:

- Presidentti Gordon B. Hinckley (1910–2008) sanoi, "ettei kukaan, joka esittää väheksyviä huomautuksia henkilöistä, joilla on toinen etninen tausta, voi pitää itseään todellisen Kristuksen opetuslapsena. Eikä hän voi ajatella olevansa sopusoinnussa Kristuksen kirkon opetusten kanssa."¹
- Presidentti M. Russell Ballard, kahdentoista apostolin koorumin virkaa toimittava presidentti: "Meidän täytyy ottaa Jumalan lapset vastaan myötätuntoisesti ja jättää pois kaikki ennakkoluulot, mukaan lukien rasismi, seksismi ja nationalismi."²
- Presidentti Dallin H. Oaks, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa: "Rasismi on nykyään luultavasti ennakkoluulojen tavallisin lähde, ja meitä kaikkia kutsutaan tekemään parannus siitä."³

VIITTEET

1. Ks. Gordon B. Hinckley, "Suuremman ystävällisyyden tarve", *Liahona*, toukokuu 2006, s. 58.
2. M. Russell Ballard, "Taival jatkuu!", *Liahona*, marraskuu 2017, s. 106.
3. Dallin H. Oaks, "Aihetta juhlaan", *Liahona*, joulukuu 2018, s. 49.

Palvelemme yhdessä pappeuden voimalla

Presidentti M. Russell Ballard
kahdentoista apostolin koorumin virkaa toimittava presidentti

Monia vuosia sitten vaimoni Barbara ja minä katselimme ihmetyksen vallassa yöllistä taivasta. Miljoonat tähdet näyttivät poikkeuksellisen kirkkailta ja kauniilta. Otin sitten esiin Kallisarvoisen helmen ja luin jälleen ihmetellen, mitä Herra Jumala sanoi Mooselle: ”Ja maailmoja luvutta olen minä luonut; ja nekin minä loin omaa tarkoitustani varten; ja minä loin ne Pojan kautta, joka on minun Ainosyntyiseni” (Moos. 1:33).

Voima, jolla taivaat ja maa luotiin, on pappeus. Tämän pappeuden voiman lähde on kaikkivaltias Jumala ja Hänen Poikansa Jeesus Kristus. Pappeus on voima, jota Vapahtaja käytti tehdäkseen ihmeitä, tarjotakseen äärettömän sovituksen ja voittaakseen fyysisen kuoleman ylönousemuksella.

Taivaallisen Isämme suunnitelmassa miehillä on ainutlaatuinen vastuu käyttää pappeutta, mutta he eivät ole pappeus. Meidän on ratkaisevan tärkeää ymmärtää, että taivaallinen Isä on järjestänyt kaikille pojilleen ja tyttäriilleen mahdollisuuden päästä osallisiksi pappeuden siunauksista ja saada vahvistusta pappeuden voimalla.

Sama pappeuden voima, jolla luotiin maailmoja, galakseja ja maailmankaikkeus, voi ja sen tulisi kuulua elämäämme, jotta voimme lohduttaa, vahvistaa ja siunata perhettämme, ystäviämme ja lähimmäisiämme – toisin sanoen tehdä sitä, mitä Vapahtaja tekisi, jos Hän palvelisi keskuudessamme nykyään (ks. OL 81:5).

Tämän pappeuden voiman pääasiallinen tarkoitus on siunata meitä sekä pyhittää ja puhdistaa meidät, jotta voimme asua yhdessä perheemme kanssa taivaallisten vanhempiemme luona. Tällä tavoin me kaikki, miehet, naiset ja lapset – olosuhteistamme riippumatta – voimme osallistua Jumalan ja Jeesuksen Kristuksen ihmeelliseen työhön (ks. Moos. 1:39) ja nauttia pappeuden siunauksista.

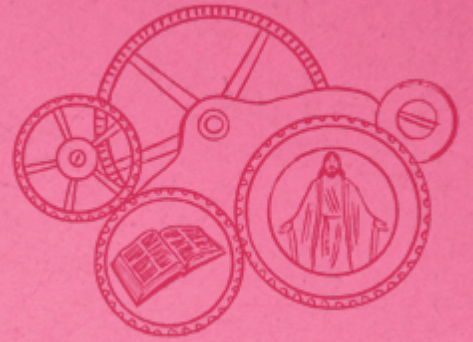
Olkaamme viisaita ja pyrkikäämme vahvistamaan omaa elämäämme, perheemme elämää ja Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkkoa Jumalan pappeuden voimalla. ■

Huhtikuun 2013 yleiskonferenssipuheesta.

Abis

Hänen uskolliset tekonsa
auttoivat **monia
lamanilaisia
kokemaan
kääntymyksen.**

Eli noin 90 vuotta
**ennen Kristuksen
syntymää.**

Piti uskonsa salassa,
kunnes hetki oli oikea.

Kääntyi evankeliumiin
"isänsä merkillisen näyn vuoksi"
(Alma 19:16).

Oli lamanilainen
nainen, joka
**palveli
kuningatarta.**

**TUNNETKO PAINEITA
SIITÄ, ETTEI SINULLA
OLE PUOLISOA?**

*Lue muiden nuorten aikuisten
kokemuksia siitä, kuinka
he lakkasivat kantamasta
turhaa huolta iankaikkisen
puolison löytämisestä.*

42

NUORET NAISET

**JUHLIMME 150:TÄ
VUOTTA**

54, 58

NUORET

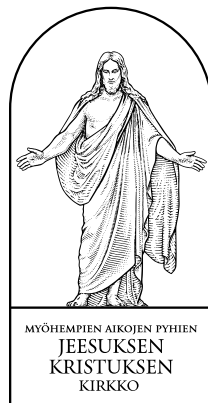
**MASENTUNEEN
YSTÄVÄN
AUTTAMINEN**

62

LAPSET

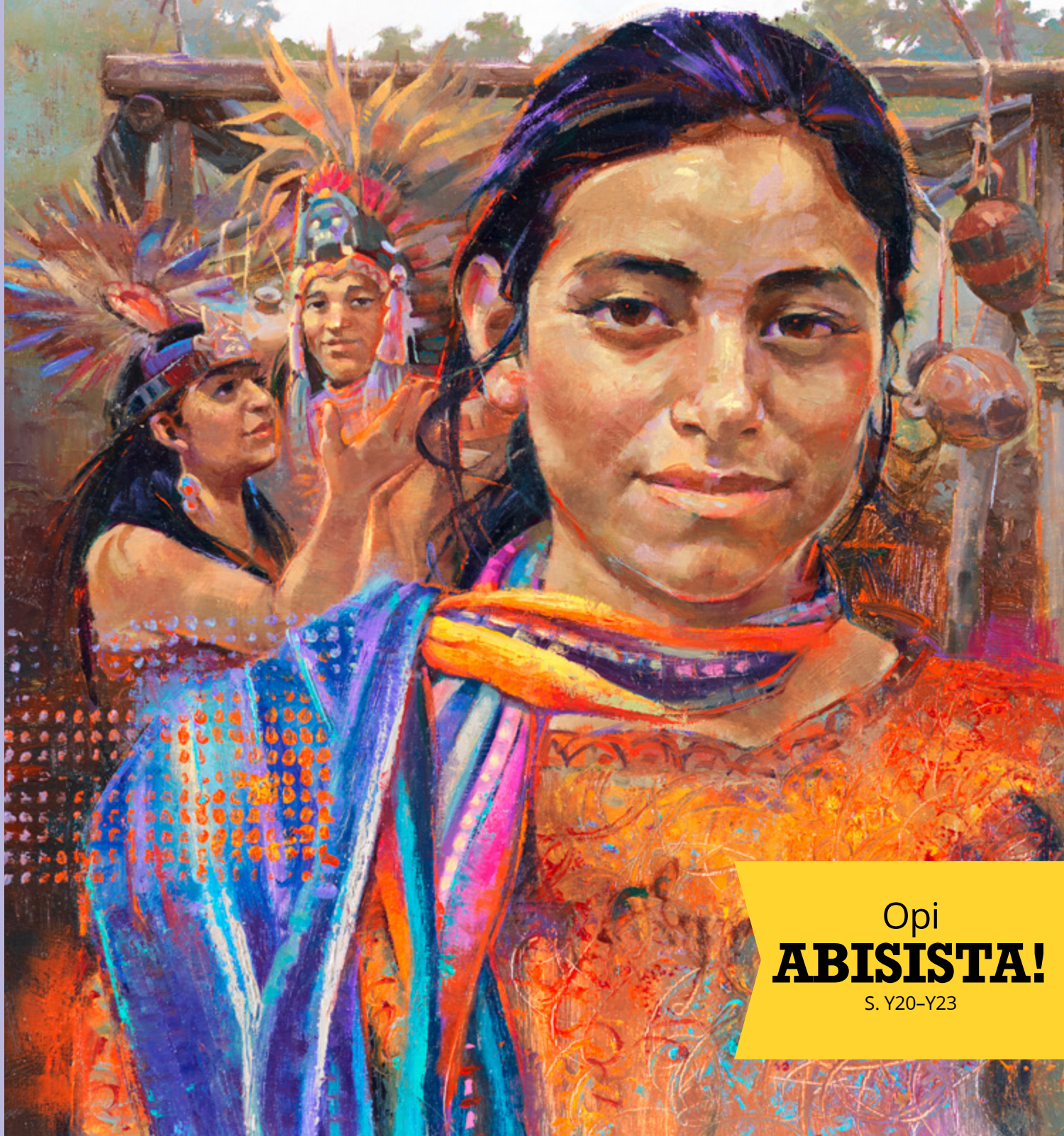
**PELAA TÄTÄ
MORMONIN KIRJAN
YHDISTÄMISPELIÄ**

Y12

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN
JEE SUKSEN
KRISTUKSEN
KIRKKO

Ystävä

Opi
ABISISTA!

S. Y20-Y23

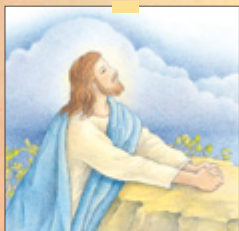
**Presidentti
Henry B. Eyring**

toinen neuvon-
antaja ensimmäi-
sessä presidentti-
kunnassa

Todistus ja Mormonin kirja

Joka kerta kun
luen muutamankin rivin Mormonin kirjaa,
tunnen todistukseni vahvistuvan siitä,
että Mormonin kirja on totta,
että Jeesus on Kristus ja
että me voimme seurata Häntä kotiin.
Minulle se on ollut kirjoista parhain.
Se on Jumalan sanaa.

*Mukaieltu artikkelista "Mormonin kirja
henkilökohtaisena oppaana", Liahona,
syyskuu 2010, s. 4–6.*

Oma todistuksesi

Todistus on Pyhän Hengen antama hyvä tunne, joka kertoo, että jokin asia on totta. Sinä voit saada todistuksen jo tässä iässä. Leikkaa sanaliuskat irti ja laita ne purkkiin. Voit valita niistä yhden joka päivä. Kun tunnet sydämessäsi todistuksen, kerro siitä jollekulle!

Laula laulu "Mua Jeesus rakastaa"
(Lasten laulukirja, s. 42–43).

Laula laulu "Getsemanessa"
(Liahona, maaliskuu 2018, s. 74–75).

Katso kuvaa temppelistä.

Kuuntele presidentti
Russell M. Nelsonin jokin puhe.

Katso kuvaa Jeesuksesta
tai katso Hänestä kertova Raamatun video.

Rukoile taivaallista Isää
ja tarkkaile Pyhän Hengen antamia tunteita.

"Kestitkää itseänne Kristuksen sanoilla, sillä – – Kristuksen
sanat kertovat teille kaiken, mitä teidän tulee tehdä" (2. Nefi 32:3).

Tunnen Pyhän Hengen, kun...

Rukoilen
taivaallista Isää.

Ajattelen
temppeliä.

Autan
muita.

Milloin sinä olet tuntenut
Pyhältä Hengeltä
saadun todistuksen?

Kellyn rukous

Lori Fuller Sosa

kirkon lehdet
(Perustuu
tositapahtumaan)

Kelly käveli äitinsä kanssa kirkkorakennuksen luo ja katseli ympärilleen. Siellä oli kaunista palmupuiden huojuessa ulkona. Rakennuksen kyltissä luki: ”Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko.” Se oli kolmella eri kielellä: malaijiksi, kiinaksi ja englanniksi!

Kelly ei tiennyt paljoakaan Jeesuksesta Kristuksesta. Eikä hän ollut koskaan aiemmin ollut kirkossa. Hänen äitinsä ystävä Li Leen kävi täällä kirkossa. Li Leen oli kutsunut Kellyn ja hänen äitinsä tänne kanssaan.

Kun he menivät sisälle, ihmiset hymyilivät ja tervehtivät. Kaikki olivat todella mukavia. Kelly ja äiti nousivat Li Leenin perässä yläkertaan isoon huoneeseen. Li Leen sanoi, että sitä kutsutaan kappeliksi.

Kelly istuutui äidin ja Li Leenin viereen tuoliriville, ja pian kokous alkoi. Hän kuunteli musiikkia. Hän piti siitä, miltä se hänestä tuntui, vaikka hän ei osannutkaan sanoja.

Kokouksen lopussa eräs nainen nousi rukoilemaan. Kelly katseli ympärilleen, kun kaikki muut ristivät kätensä ja sulkivat silmänsä. Hänen sisällään oli yhä oikein hyvä tunne. Mikä se *oli*? Se oli erilainen kuin mikään, mitä hän oli tuntenut aiemmin!

Kun he myöhemmin lähtivät kirkosta, Kelly kertoi äidille tunteesta, joka hänellä oli ollut rukouksen aikana.

”Minä en kyllä tuntenut mitään erityistä”, äiti sanoi.

Mutta Kelly ajatteli yhä sitä, miltä hänestä oli tuntunut kirkossa. Hän oli pitänyt rukouksesta. Ja hän oli pitänyt siitä, että hän kuuli Jeesuksesta.

”Voivatko lähetyssaarnaajat opettaa minua?” Kelly kysyi äidiltä. ”Minä haluan oppia lisää.”

”Jos tosiaan haluat, niin kyllä se sopii”, äiti sanoi.

Lähetyssaarnaajat opettivat Kellyä rukoilemaan ja lukemaan pyhiä kirjoituksia. He opettivat hänelle Jeesuksesta ja siitä, kuinka Jeesus rakastaa meitä. Kelly piti siitä, mitä hän oppi.

Eräänä päivänä lähetyssaarnaajat antoivat hänelle erityisen haasteen.

”Yritätkö rukoilla tämän viikon aikana?” vanhin Parker kysyi.

Tähän asti Kelly oli rukoillut vain lähetyssaarnaajien kanssa. Mutta hän halusi yrittää sitä itseksensä. Hän tiesi, että taivaallinen Isä kuuntelee aina ja että taivaallinen Isä haluaa kuulla hänestä.

”Minä teen sen”, hän lupasi.

Seuraava päivä koulussa oli erityinen. Kelly aikoi laulaa kilpailussa! Hän oli opetellut kauniin uuden kiinalaisen laulun. Kaikkien nuottien ja sävyjen opettaminen oli ollut kovaa työtä! Hän oli harjoitellut harjoittelemasta päästyään.

Nyt kun oli aika esiintyä, Kellyä jännitti. Hän otti esiin Jeesuksen kuvan, jonka hän oli sinä aamuna pannut koulupukunsa taskuun. Hän päätti pitää rukouksen siten kuin lähetyssaarnaajat olivat opettaneet. ”Taivaallinen Isä, auta minua niin, ettei minua jännittäisi”, hän rukoili. ”Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen.”

Sitten Kelly astui lavalle. Hän katsoi yleisöä ja tuomareita. Hän ajatteli taskussaan olevaa Jeesuksen kuvaa, ja hänestä tuntui vähän paremmalta. Hän veti syvään henkeä ja alkoi laulaa.

Kelly lauloi kaikki sanat aivan siten kuin oli ne harjoitellut. Kun hän lauloi viimeisen nuotin ja kumarsi, hän tiesi, että taivaallinen Isä oli kuullut hänen rukouksensa ja auttanut häntä.

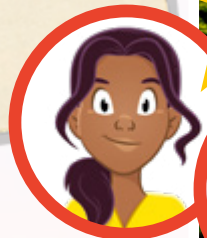
Hymyillen Kelly käveli pois lavalta. Hän malttoi tuskin odottaa, että kertoisi lähetyssaarnaajille, mitä oli tapahtunut! Hän tiesi, että hän halusi rukoilla tästä lähtien joka päivä. ●

Terveisiä Saksasta!

Hei,
me olemme
Margo ja Paolo.
Tule kanssamme
tutustumaan
Saksaan!

Saksa eli *Deutschland* on maa Keski-Euroopassa. Siellä on metsiä ja jokia, vuoria ja rantoja sekä kyliä ja isoja kaupunkeja. Saksassa asuu noin 13 miljoonaa lasta.

Saksassa on noin 20 000 linnaa. Monet ovat satoja vuosia vanhoja. Tämä on kuuluisa Neuschwansteinin linna.

Saksassa on kaksi temppeliä. Toinen on Freibergissa ja toinen Frankfurtissa, missä tämä poika on. Kyltissä lukee "Tempel der Kirche Jesu Christi der Heiligen der Letzten Tage" (Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon temppeli).

Hapankaali, makkara ja spätzle (nuudelit) ovat suosittuja ruokia Saksassa.

Tytöt ja pojat nauttivat osallistumisesta Alkeisyhdistykseen.

Saksa on kuuluisa joulumarkkinoistaan. Perheistä on mukavaa katsella kauniita valoja ja syödä makeisia herkkuja!

Tältä näyttää saksankielinen *Lasten opas*. Lapset Saksassa käyttävät sitä oppiakseen ja kasvaakseen. Millä tavoin sinä käytät tätä opasta omassa maassasi?

Tutustu saksalaisiin ystäviimme!

Kiitos, että tutustuit kanssamme Saksaan. Nähdään ensi kerralla!

Alakoulun ensimmäisenä päivänä jokainen lapsi saa repun, penaa lin ja "koulutötterön" (Schultüte tai Zuckertüte), joka on täynnä makeisia ja pieniä lahjoja.

Lempikertomukseni Mormonin kirjassa on se, kun Kristus käy Amerikassa ja opettaa kansaa. Minä haluan noudattaa Kristuksen käskyä olla tuomitsematta. Mitä enemmän luen Vapahtajan opetuksia, sitä enemmän tunnen Hänen rakkauttaan ja rauhaa.

Lelia A., 10, Mittelfranken, Saksa

Tiedän, että jos pidän käskyt, minulla on lupaus ja varmuus siitä, että pysyn polulla, joka johtaa Jumalan luo. Voin aina tietää, että tein jotakin oikein, kun tunnen Pyhän Hengen.

Kaleb A., 12, Mittelfranken, Saksa

**Oletko sinä Saksasta?
Kirjoita meille! Meistä olisi mukava kuulla sinusta.**

Ui kuin merihevonen

David Dickson

kirkon lehdet

(Perustuu tositahtumaan)

"[Pyhä Henki] osoittaa teille kaiken, mitä teidän tulee tehdä" (2. Nefi 32:5).

Robin tuijotti uima-allasta. Hän yritti olla ajattelematta, kuinka pitkälle hänen piti uida. Hän halusi vain ansaita suoritusmerkin. *Seepferdchen* (merihevonen) -suoritusmerkki osoittaisi kaikille Saksassa, että hän osasi uida ihan itse.

Minä pystyn tähän! Robin ajatteli. Hän veti syvään henkeä ja hyppäsi altaaseen.

LOISKIS!

Kylmä vesi tuntui hyvältä sellaisena helteisenä päivänä.

Ui metri kerrallaan, isä oli sanonut hänelle. *Älä ajattele heti kaikkia niitä 25:tä metriä.*

Robin piti päänsä alhaalla. Hän liikutti käsiään ja jalkojaan siten kuin oli kuukausien ajan harjoitellut. Aina muutaman sekunnin välein hän nosti päänsä saadakseen ilmaa.

Potku. Veto. Potku. Veto.

Äkkiä uimaopettaja puhalsi pilliin. Robin nosti yllättyneenä katseensa.

"Hienosti tehty", opettaja sanoi.

Hän oli tehnyt sen!

Robin nauroi ja teki muutaman kuperkeikan veden alla juhliakseen saavutustaan. Hän oli merihevonen!

Kotiin tultuaan Robin kiiruhti etsimään isää.

"Isä, katso!"

Robinin isä laski vasaran kädestään. Heti kun isä näki *seepferdchen*-suoritusmerkin, hän hymyili leveästi.

"Ja ensimmäisellä yrittämällä?" Isä halasi Robinia lujasti. "Miten haluat juhlia sitä?"

Robin mietti hetken. "Haluaisin tosi mielelläni lähteä uimaan sinun kanssa. Haluan näyttää sinulle, mitä osaan."

Isän hymy leveni entisestään. ”No se olisi juhlaa meille molemmille. Mennään heti kun minulla on vähän aikaa.”

Robin tuuletti innoissaan. Hän saattoi tuskin odottaa, että saisi uimamerkin ommeltuna uimasortseihinsa ja pääsisi isän kanssa uimaan.

Kului muutamia päiviä. Robin kyseli uimaan menosta, mutta aina tuli jokin este. Isä vaikutti aina kiireiseltä.

Yhtenä aamuna Robin polvistui rukoilemaan vuoteensa ääreen. Rukouksen lopussa hän lisäsi vielä yhden asian.

”Annathan isälle vähän lisää aikaa, jotta me voidaan mennä uimaan. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen.”

Kun Robin avasi silmänsä, hän kuuli isän koputtavan oveen.

”Lähdetään altaalle. Haluan nähdä sinut tositoimissa!”

Robinin leuka lokahti. ”Isä! Et kyllä usko tätä. Minä *rukoilin justinsa*, että sinä saisit lisää aikaa, että me voitaisiin lähteä.”

Isä risti käsivartensa ja nojasi ovenpieleen. ”Eikö olekin mielenkiintoista? *Minä* nimittäin kuulin juuri

hiljaisen, selkeän viestin Pyhältä Hengeltä, että minun pitää viedä sinut uimaan. Kuulostaa siltä, että meidän on parasta lähteä!”

Heillä oli aivan loistava retki. Robin näytti isälle, että hän pystyy uimaan 25 metriä yhteen menoon. Se teki isään vaikutuksen. Ja Robiniin tekivät vaikutuksen isän kuperkeikat veden alla. Isä pystyi tekemään niitä viisi peräkkäin!

”Olen tosi iloinen, että taivaallinen Isä antoi sinulle tänään vähän ylimääräistä aikaa”, Robin sanoi.

”Itse asiassa luulen”, isä sanoi, ”että annoin vain itseni olla liian kiireinen. Pyhä Henki taisi muistuttaa minua siitä, että meidän pitää *järjestää* aikaa toisillemme, vai mitä? Lupaen tehdä oman osani.”

Robin hymyili. ”Niin minäkin!”

Isän silmät siristyivät hymyyn. ”Vielä yksi asia. Olenko ikinä kertonut sinulle, etten ole koskaan hävinnyt roiskutuskisaa?”

Robin virnisti takaisin.

”Päivä ei ole vielä ohi!” ●

Tämä kertomus sijoittuu Saksaan. Lue lisää Saksasta sivuilta Y6–Y7.

Täydennä kuviosarja

Tässä on neljä tapaa, joilla voimme kutsua muita tutustumaan evankeliumiin.
Täydennä jokaisen rivin kuviosarja mallin mukaiseksi piirtämällä kuvat tyhjiin kohtiin.

Kutsu ystävä kuuntelemaan,
kun pidät puheen
Alkeisyhdistyksessä.

Opeta ystävälle suosikkisi
Alkeisyhdistyksen
lauluista, ja laulakaa
se yhdessä.

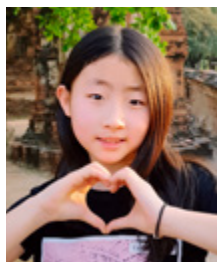
Anna Ystävä-lehti
jollekulle.

Kerro jollekulle, kuinka
paljon Jumala ja Jeesus
rakastavat häntä.

Näytä ja kerro

Kun olin nuorempi, minulla oli ihosairaus. Joka päivä rukoilin, että taivaallinen Isä parantaisi minut. Opin

olemaan kärsivällinen, ja viiden vuoden jälkeen minä parannuin. Minä tiedän, että taivaallinen Isä kuulee rukouksemme.

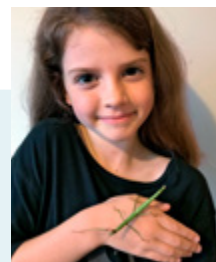
**Juyoung K., 12,
Gyeonggi, Etelä-Korea**

Minun ystäväni pikkusisko pelkää koiria. Kun koiria tuli lähelle meitä, minä hätästin ne pois, ettei

hän olisi peloissaan.

Hyrum F., 7, Maputo, Mosambik

Minä tykkään pitää lemmikkeinä sauvasirkkoja. Yksi niistä sairastui vakavasti. Pidän rukouksen, että se

toipuisi. Seuraavana aamuna katsoin sen häkkiin, ja se voi paljon paremmin. Minä tiedän, että taivaallinen Isä kuuli rukoukseni.

**Tahnee C., 8,
Wellington, Uusi-Seelanti**

Minun isä sai halvauksen ja joutui sairaalaan, kun olin seitsemänvuotias. Hän oli yhä sairaalassa, kun täytin kahdeksan. Päätin odottaa siihen asti kun isä pääsee sairaalasta, että minut kastetaan ja konfirmoidaan. Se oli elämäni onnellisimpia päiviä.

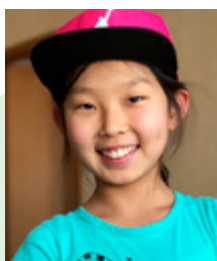
William M., 9, Queensland, Australia

Miguel T., 7, Nuevo León, Meksiko

**"Lapsia kaikkialta maailmasta",
Alexia W., 10,
Heredia, Costa Rica**

Kun aloitin koulun, jotkut oppilaista pitivät kauhukertomuksista. He kertoivat minulle yhden sellaisen, ja se alkoi oikeasti ahdistaa minua öisin. Yhtenä iltana päätin rukoilla, että taivaallinen Isä pitäisi ajatukseni poissa siit, ja Hän auttoi minua sen jälkeen nukkumaan joka ikinen yö. Silloin oivalsin, että voin rukoilla Häntä missä ja milloin tahansa.

Enerel T., 11, Ulaanbaatar, Mongolia

**Se en
ole
minä!**

**Se en
ole
minä!**

**Se en
ole
minä!**

**Se en
ole
minä!**

**Se en
ole
minä!**

**Se en
ole
minä!**

**Se en
ole
minä!**

**Se en
ole
minä!**

**Se en
ole
minä!**

**Se en
ole
minä!**

**Se en
ole
minä!**

**Se en
ole
minä!**

Kuka minä olen?

Tätä peliä voi pelata perheen tai ystävien kanssa. Kuinka monta Alman kirjan henkilöä tunnistat?

1. Leikkaa irti "Se en ole minä!" -napit vasemmalla ja kortit sivulla Y15. Älä leikkaa irti oikealla olevia kuvia.
2. Aloita peli ottamalla yksi sivulla Y15 olleista kortteista. Älä näytä kenellekään ottamaasi korttia. Muut ryhmässä yrittävät arvata, kuka kortissa on.
3. Ryhmä selvittää, kuka kortissa on, katsomalla kuvia sivulla Y13. Sitten he esittävät vuorotellen "kyllä vai ei" -kysymyksiä siitä, miltä kortissa oleva henkilö näyttää tai mitä hän teki.
4. Kun ryhmä saa tietää jonkin asian, joka rajaa sitä, kuka kortissa on, he voivat peittää "Se en ole minä!" -napeilla ne kuvat, joiden henkilöt eivät voi olla kortissa. Esimerkiksi jos joku kysyy: "Onko korttisi henkilöllä ruskea tukka?" ja se, jolla kortti on, sanoo ei, niin ryhmä laittaa "Se en ole minä!" -napin jokaisen päälle, jolla on ruskea tukka.
5. Kun ryhmä on saanut selville, kuka kortin henkilö on, kortin haltija lukee kortin kertomuksen ääneen ryhmälle. Pelatkaa sitten uudelleen keräämällä napit ja antamalla jonkun toisen valita uusi kortti.

Vihje: Ennen kuin aloitatte, voisitte lukea ääneen kaiken sivulta Y15, jotta jokainen muistaa nämä kertomukset!

Alma
nuorempi

Ammon

Antinefi-
lehiläiset

Kuningatar

Kuningas Lamoni

Abis

Aaron

Korihor

Amalikkia

Sotapäällikkö
Moroni

Palvelijatar

Nuoret
sotilaat

**Vanhin
Gary B. Sabin**

seitsemänkymmenen
koorumiata

Ketään ei jätetty joukosta

”Olkaa kaikki yksimielisiä, jakakaa toistenne ilot ja surut” (1. Piet. 3:8).

Pojallamme Justinilla oli lapsena vaikea sairaus. Toisinaan hän oli hyvin heikko. Hän ei aina pystynyt tekemään sitä mitä muut, vaikka hän yritti. Hän tiesi, miltä tuntuu olla erilainen.

Yhtenä päivänä Justin ja hänen ystävänsä kokoontuivat yhteen pelaamaan. Heidän piti lyödä palloa käsillään pitääkseen sen ilmassa. Yhden pelaamaan tulleen tytön käsivarsi oli murtunut.

Olisi ollut helppoa sanoa: ”Selvä, me kaikki muut pelataan ja hän voi katsoa.”

Mutta sen sijaan Justin sanoi: ”Minä sain hyvän idean. Pelataan kaikki vain yhdellä kädellä.” Kaikki pelasivat käyttäen vain yhtä kättä, myös se tyttö, jonka käsi oli kipsissä. Ketään ei jätetty joukosta.

Justin on minun sankarini. Hän ajatteli aina muita ihmisiä ja sitä, *miltä heistä tuntuu*. Justin oli sairas suurimman osan elämänsä, mutta hän oli onnellinen, koska hän auttoi muita ihmisiä ja seurasi Jeesusta Kristusta.

Meillä kaikilla on haasteita, mutta meillä on myös todella paljon asioita, joista iloita. Tee se, mitä voit. Luota Jumalaan. Suurinta onnea ei saa keskittymällä itseensä vaan keskittymällä muihin. ●

Abis

Minä koin kääntymyksen Jumalaan vuosia sitten, kun isäni sai näyn. Kun olin työssä kuningas Lamonin luona, autoin monia ihmisiä oppimaan, mitä on Jumalan voima.

Kuningas Lamoni

Kun minä opin evankeliumia, sain näyn. Näin Jeesuksen! Minä lausuin todistukseni isälleni ja autoin lähetyssaarnaajien pelastamisessa vankilasta.

Korihor

Minä yritin saada ihmiset uskomaan, ettei Jeesusta ole, ja vaadin todisteita siitä, että Jumala on olemassa. Äkkiä en pystynyt puhumaan enkä kuulemaan!

Ammon

Minä olen yksi Moosian pojista. Kun olin lähetystyössä, suojelin kuningas Lamonin laumojäseniä. Minä opetin kuningas Lamonielle ja kuningatarelle evankeliumia.

Antinefilehiläiset

Me olimme ennen lamanilaisia, jotka taistelivat paljon, mutta me päätimme seurata Jumalaa. Niinpä me hautasimme sota-aseemme ja lupasimme, ettemme koskaan enää taistele.

Alma nuorempi

Minä sain nimen isäni mukaan, joka oli profeetta. Ystäväni ja minä teimme huonoja valintoja. Mutta sitten me teimme parannuksen ja meistä tuli lähetyssaarnaajia.

Kuka minä olen? – Valitse kortti

Pelaa näiden korttien avulla peliä, joka on sivuilla Y12–Y13.

Kuningatar

Minä suojelin aviomiestäni, kun muut luulivat, että hän oli kuollut. Saatua tietää Jumalasta palvelijattareni Abis auttoi minua nousemaan pystyyn ja opettamaan muita.

Sotapäällikkö Moroni

Minä olin nefiläisen sotajoukon päällikkö, mutta en pitänyt ihmisten vahingoittamisesta. Minä tein vapauden tunnuksen muistuttamaan ihmisiä siitä, mitä on tärkeintä suojella.

Nuoret sotilaat

Me opimme uskosta äideiltämme. Kun meidän piti suojella perheitämme, me luotimme siihen, että Jumala auttaisi meitä. Ja niin Hän teki!

Aaron

Minä olen yksi Moosian pojista. Kun olin lähetystyössä, opetin kuningas Lamonin isää ja äitiä. Sitten Lamoni ja hänen isänsä laativat lakeja suojelemaan maissaan olevia lähetyssaarnaajia.

Amalikkia

Minä halusin tosi kovasti olla kuningas! Minä myrkytin lamanilaisen päällikön ja otin johtaakseni hänen sotajoukkonsa. Minä yritin saada ihmiset taistelemaan ja vahingoittamaan toisiaan.

Palvelijatar

Kun minua satutettiin, minä olin niin rohkea, että kerroin siitä ja pyysin apua. Minä tein työtä sotapäällikkö Moronin kanssa suojeleakseni hänen kansaansa.

Eelin AUTTAVAT kädet

Rebecca Rice Birkin

(Perustuu tositahtumaan)

"Työtä pienillä käsillä on riittämiin" ("Kaksi pienoista kättä", Lasten laulukirja, s. 126).

Oli lauantaiaamu, ja Eeli oli kyyryssä maalissa valmiina toimimaan. Hän hyppi ja syöksyi tehden parhaansa pitääkseen jalkapallon poissa maalista. Mutta se oli vaikeaa! Sitten juuri ennen kuin peli loppui, pallo livahti hänen käsiensä ohi. Toinen joukkue oli tehnyt maalin! Eelin joukkue oli hävinnyt. Hän oli hyvin surullinen.

Seuraavana päivänä kirkossa Eeli käveli hitaasti kohti Alkeisyhdistyksen luokkaansa mieli yhä mustana.

Eeli näki luokan ulkopuolella ystävänsä Katen. Katen äiti työnsi Katen vaaleanpunaisessa pyörätuolissa luokkaan. Äiti halasi Katea ennen kuin lähti menemään omaan luokkaansa.

"Hei Kate", Eeli sanoi.

Kate ei pystynyt vastaamaan eikä nostamaan kättään tervehdykseen, mutta hän katsoi aina suoraan Eelin silmiin, joten Eeli tiesi, että Kate oli kuullut hänen tervehdyksensä.

Yleensä Kate hymyili, kun Eeli tervehti häntä, mutta ei tänään. *Onko Kate surullinen?* Eeli mietti. *Minä tiedän, miltä se tuntuu.* Hän oli yhä surullinen siitä, ettei hän ollut estänyt toista joukkuetta tekemästä voittomaalia.

Eeli istui Juanin ja Makellin vieressä, kun sisar Young aloitti oppitunnin. Sitten Kate inahhti. Joskus Katen oli

vaikea istua hiljaa, koska häneen sattui.

"Kate, onko sinulla kipuja tänään?" sisar Young kysyi.

Kate alkoi itkeä.

"Ehkäpä jokin Alkeisyhdistyksen laulu auttaisi", sisar Young sanoi.

Luokka alkoi laulaa. Kate rakasti musiikkia. Yleensä hän lauloi mukana äännähdellen iloisesti. Mutta tänään Kate vain itki.

Kuinka me voimme auttaa Katea niin, että hänestä tuntuu paremmalta? Eeli mietti.

Sitten hänen mieleensä putkahti ajatus. "Minä tiedän!" Eeli sanoi sisar Youngille. "Minä liikutan Katen pyörätuolia vähän."

Eeli oli nähnyt, miten Katen äiti liikutti kevyesti pyörätuolia, kun Katen oloa piti helpottaa. Eeli kiiruhti Katen luo ja alkoi keinuttaa pyörätuolia hitaasti edestakaisin.

Kate lakkasi itkemästä.

"Saanko minäkin keinuttaa?" Juan kysyi.

"Minä myös!" Makell sanoi.

Kun sisar Young opetti oppiaihetta, Eeli ja hänen ystävänsä työntelivät vuorotellen Katen pyörätuolia. Kate hymyili. Koko huone tuntui valoisammalta.

Oppitunnin lopussa kaikki hymyilivät.

"Katen auttaminen tekee minut iloiseksi", Eeli sanoi.

KUVITUS MELISSA MANWILL

”Olen iloinen siitä”, sisar Young sanoi. ”Se tekee taivaallisen Isänkin iloiseksi. Hän rakastaa Katea ja haluaa, että Katen olo paranee. Joskus me saamme olla taivaallisen Isän apulaisia.”

Eeli katsoi Katea. ”Sinäkin autat minua”, hän sanoi Katelle. ”Joka kerta kun hymyilet.”

Kate hymyili leveästi.

Kun Eeli lähti kirkosta kotiin, hänestä tuntui yhtä lämpimältä kuin jalkapallokentällä aurinkoisena kesäpäivänä. *Ehkä en saa aina palloa kiinni, hän ajatteli. Mutta voin silti käyttää käsiäni ihmisten auttamiseen.* ●

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

”Vilpittömän ystävällisyytemme ja palvelumme ansiosta me voimme ystävystyä niiden kanssa, joita palvelemme.”

Presidentti M. Russell Ballard, kahdentoista apostolin koorumin virkaa toimittava presidentti, ”Iloa rakastavasta palvelemisesta”, *Liahona*, toukokuu 2011, s. 48.

Jeesus rakastaa jokaista!

Tavoitteeni ruoanlaitossa

Fernanda G., 10, Paraná, Brasilia

Minä halusin tulla paremmaksi ruoanlaitossa. Kun sitten sain *Lasten oppaani*, asetin tavoitteen laittaa ruokaa isän kanssa. Aina kun isä kokkasi, minä katsoin häntä ja näin, kuinka hauskaa se on. Halusin oppia laittamaan ruokaa niin kuin hän.

Isä ja minä kävimme kaupassa ostamassa tarvikkeet. Sitten hän opetti minulle vaihe vaiheelta, kuinka jauhoista saadaan kaunis kakku. Myöhemmin hän opetti minulle myös, kuinka tehdään muuta ruokaa.

Työ tämän tavoitteen saavuttamiseksi on auttanut minua pääsemään lähemmäksi isääni. Minusta on ihanaa viettää aikaa hänen kanssaan! Hän on ollut hyvä opettaja. Yksi asia, jonka hän opetti minulle, on se, että kun laitamme ruokaa, matkapuhelimeni ei saa viedä huomiotani.

Kun nyt ajattelen ruoanlaittoa, niin tunnen aivan valtavaa iloa, koska minä rakastan ruoanlaittoa! Tämä tavoite auttaa minua paitsi tekemään sellaista, mitä rakastan, myös kasvamaan hengellisesti. Pidän siitä, että saan itse valita omat tavoitteeni. Taivaallinen Isä haluaa auttaa minua tässä tavoitteessa, koska Hän haluaa minun kasvattavan kykyjäni. Hän haluaa auttaa minua, koska Hän tietää, että se tekee minut onnelliseksi. ●

**Lasten oppaasi
voi auttaa sinua
asettamaan
tavoitteita
päästä
lähemmäksi
Jeesusta.**

Pyydä isää, äitiä tai jotakuta muuta, jota ihailet, opettamaan sinulle jotakin uutta!

Abis kertoi evankeliumista

Nainen nimeltä Abis teki työtä kuninkaan luona. Hän uskoi Jumalaan.

Useimmat ihmiset hänen ympärillään eivät uskoneet Jumalaan.

Yhtenä päivänä hän näki, kun lähetyssaarnaaja nimeltä Ammon opetti kuninkaalle ja kuningattarelle Jumalasta ja Jeesuksesta Kristuksesta.

Kun kuningas ja kuningatar saivat kuulla evankeliumista, he olivat hyvin iloisia! He kaatuivat maahan eivätkä liikkuneet. Abis tiesi, että he tunsivat Jumalan voimaa.

Abis halusi, että kaikki saisivat tietää Jumalasta. Siksi hän juoksi talosta taloon ja käski ihmisiä tulemaan ja katsomaan, mitä oli tapahtunut.

Kun väkijoukko oli koolla, Abis auttoi kuningatarta nousemaan ylös. Sitten kuningatar auttoi kuningasta nousemaan. He alkoivat opettaa kansalle evankeliumia.

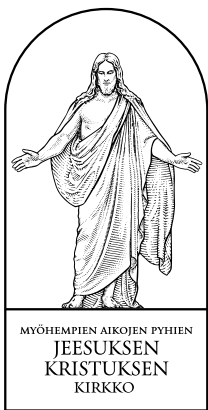
Minä voin olla niin kuin Abis. Minä voin auttaa
muita ihmisiä kuulemaan taivaallisesta Isästä ja
Jeesuksesta Kristuksesta. ●

Lue tämä kertomus luvuista Alma 18–19.

Abis uskoi Jumalaan

Kuinka sinä voit auttaa ihmisiä oppimaan Jumalasta?

Hyvät vanhemmat

Tämän kuukauden aikana luemme sellaisista lähetyssaarnaajista kuten Alma nuorempi, Abis ja Moosian pojat. Voisitte käyttää peliä sivuilla Y12–Y13 tai kertomusta sivulla Y20, kun puhutte näistä miehistä ja naisista Mormonin kirjassa. He jokainen kertoivat evankeliumista eri tavalla. Kuinka teidän perheenne voi kertoa evankeliumista? Kirjoittakaa muistiin yksi lähetystyötavoite, jota kokeilette tässä kuussa – voisitte vaikka napata lempi-ideanne sivulta Y10.

Jatkakaa kertomista!

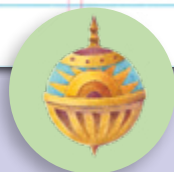
Ystävä-lehti

NÄIN LÄHETÄT LAPSESI TAIDETOOKSEN TAI KOKEMUKSEN LIAHONA-LEHTEEN

Mene sivustolle liahona.churchofjesuschrist.org ja napsauta "Submit an Article or Feedback" [Lähetä artikkeli tai palautetta]. Tai lähetä se sähköpostitse osoitteeseen liahona@churchofjesuschrist.org. Laita mukaan lapsesi nimi, ikä, asuinpaikkakunta sekä tämä lupalausunto: "Minä [lisää oma nimesi] annan Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkolle luvan käyttää lapseni lähettämää aineistoa kirkon lehdissä, kirkon verkkosivustoilla ja sosiaalisen median alustoilla sekä mahdollisesti muussa kirkon aineistossa." Haluamme todella kuulla sinusta!

SISÄLLYS

- Y2** Ensimmäiseltä presidenttikunnalta: Todistus ja Mormonin kirja
- Y4** Kellyn rukous
- Y6** Terveisiä Saksasta!
- Y8** Ui kuin merihevonon
- Y10** Hauskaa tekemistä: Täydennä kuviosarja
- Y11** Näytä ja kerro
- Y12** Kuka minä olen?
- Y14** Ystävien kesken: Ketään ei jätetty joukosta
- Y15** Kuka minä olen? – Valitse kortti
- Y16** Eelin auttavat kädet
- Y18** Loistava ajatus
- Y19** Tavoitteeni ruoanlaitossa
- Y20** Pyhien kirjoitusten kertomuksia: Abis kertoi evankeliumista
- Y23** Väriyssivu: Abis uskoi Jumalaan

Etsi piilossa oleva Liahona!

YSTÄVÄ-LEHDEN KANNESSA
Kuvitus Dilleen Marsh

© 2020 INTELLECTUAL RESERVE, INC. ALL RIGHTS RESERVED

